د مالِک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت لوقا زیرے

مقدمه

١ ١ ډېرو خلقو په دې لاس پورې کړے دے چې د هغه
واقعاتو ترتیب وار بیان وکړی کوم چې زمونږ په مینځ کښې
تیر شوی دی. ٢ بلکې هغوئ مونږ ته خبرې حواله کړې
دی او چا چې دا واقعات د سر نه په خپلو سترګو لیدلی وُو
هغوئ د زیری خادِمان وُو. ٣ نو زهٔ هم په خپل وار، اے
خوږه تیوفیلوسه، ستا دپاره د پوره تحقیق نه پس دا ټولې
خبرې په ترتیب سره لیکم. ٤ دا د دې دپاره چې ستا په
هغه خبرو پوره یقین وشی د کومو نه چې تهٔ خبر کړے
شوے یې.

د حضرت یحییٰ د پېدایښت پېشګوئي

٥ د یهودیه د هیرودیس بادشاه په زمانه کښې یو یهودی
اِمام وو چې نوم یې زکریاه وو. دے د ابیاه د خاندانه وو. د
هغهٔ ښځه د هارون د اولاده وه. د هغې نوم الیشبع وو. ٦
دوئ دواړه د خُدائ پاک په وړاندې رښتینی وُو او د مالِک
خُدائ ټول حُکمونه او قانونونه یې بې‌عیبه منل. ٧ خو د
هغوئ اولاد نهٔ وو ځکه چې الیشبع شنډه وه او دوئ دواړه د
ډېر عُمر وُو. ٨ یو ځلې چې د زکریاه د خاندان د خِدمت
وار وو او هغهٔ د اِمامت فرض پوره کولو، ٩ نو د اِمامت د

طريقې په مطابق د هغهٔ د نامې هسک راووتلو چې د مالِک
خُدائ کور ته ننوځی او خوشبوئی وسیزی. ١٠ دا د
خوشبویۍ د سیزولو وخت وو او بهر ټوله جمع په عبادت
کښې مشغوله وه، ١١ چې د مالِک خُدائ یوه فرښته د
خوشبویۍ د قربانګاه ښی طرف ته ولاړه ښکاره شوه. ١٢
د دې په لیدلو زکریاه حېران شو او یرې واخستو. ١٣ خو
فرښتې هغهٔ ته وفرمائیل، ”زکریاه. یرېږه مه. ستا دُعا قبوله
شوه، ستا د ښځې الیشبع به یو زوئ وشی او تهٔ به د هغهٔ نوم
یحیىٰ کېږدې. ١٤ ستا زړهٔ به د خوشحالۍ نه ډوپونه وهی او
ډېر خلق به د هغهٔ په پېدایښت خوشحاله شی، ١٥ ځکه چې
هغه به د مالِک خُدائ په نزد لوئ وی. هغه به مے او شراب
کله هم نهٔ څښی، د مور د ګېډې نه به هغه په روحُ القُدس
معمور وی، ١٦ او هغه به ډېر بنی اِسرائیل د مالِک خُدائ
پاک لارې ته راواړوی. ١٧ هغه به د الیاس په روح او طاقت
د مالِک نه وړاندې روان وی، چې د پلارانو په زړونو کښې
خپلو بچو دپاره دوباره مینه واچوی او چې نافرمانه د
صادقانو حکمت ته راوګرځوی او خلق د مالِک خُدائ د
تابعدارۍ دپاره تیار کړی.“ ١٨ زکریاه فرښتې ته وفرمائیل،
”زهٔ څنګه په دې باور کولے شم؟ زهٔ په خپله بوډا یم او زما
ښځه هم بوډۍ ده.“ ١٩ فرښتې جواب ورکړو چې، ”زهٔ
جبرائیل یم، زهٔ د خُدائ پاک په حضور کښې ودرېږم او زهٔ
یې تا سره د خبرو کولو او د دې زیرې درکولو دپاره رالېږلے
یم. ٢٠ خو اوس واوره چې تهٔ به د خبرو طاقت بائیلې او د
دې کار د کېدو پورې به ستا خولهٔ بنده وی ځکه چې تا په ما
باور ونهٔ کړو، او په خپل مقرر وخت به زما خبره صحیح
ثابته شی.“ ٢١ په دې دوران کښې خلق د زکریاه په اِنتظار

وُو او سوچ يې کولو چې هغه د خُدائ په کور کښې ولې
دومره ايسار شو. ۲۲ کله چې هغه راووتو نو د هغوئ سره
يې خبرې نهٔ شوې کولے او هغوئ پوهه شُو چې هغهٔ د خُدائ
په کور کښې څهٔ رويا وليده. او هغوئ ته يې اِشارې کولې خو
ژبه يې نهٔ چلېده. ۲۳ کله چې د هغهٔ د خِدمت ورځې ختمې
شوې نو زکرياه کور ته لاړو. ۲۴ د دې نه پس د زکرياه
ښځه اليشبع اُميدواره شوه او پينځهٔ مياشتې هغې خپل ځان
پټ وساتلو. ۲۵ دا يې ووئيل چې، "دا د مالِک خُدائ رضا
ده چې اوس هغهٔ زما سترګې اوچتې کړې او زهٔ يې د بنى
آدمو په وړاندې په خپل فضل سره د سپکاوى نه بچ کړم."

د حضرت عيسىٰ د پيدايښت پيشګوئي

۲۶ بيا د هغې په شپږمه مياشت خُدائ پاک جبرائيل فرښته
د ګليل ناصرت نومې ښار ته يوې پېغلې ته ورولېږله ۲۷ چې
کوژدن يې د داؤد د خاندان يوسف نومې سړى سره شوې وه
او د دې پېغلې نوم مريم وو. ۲۸ هغې ته فرښته ښکاره شوه
او ورته يې وفرمائيل، "مبارک شه. په تا ډېر فضل شوے
دے، مالِک خُدائ ستا مل دے." ۲۹ هغې چې څهٔ وفرمائيل
مريم په هغې ډېره فکرمنده شوه او حېرانه وه چې د دې
مبارکۍ څهٔ مطلب دے. ۳۰ بيا فرښتې هغې ته وفرمائيل
چې، "مريمې. يرېږه مه. خُدائ پاک په تا مهربانه شوے دے.
۳۱ ګوره، تهٔ به اُميدواره شې او يو زوئ به دې وشى او تهٔ
به د هغهٔ نوم عيسىٰ کېږدې. ۳۲ هغه به لوئ وى او هغه به د
خُدائ تعالىٰ زوئ وبللے شى. مالِک خُدائ پاک به هغهٔ ته د
خپل نيکهٔ داؤد تخت ورکړى. ۳۳ هغه به د تل دپاره د
يعقوب په خاندان بادشاهي کوى او بادشاهي به يې هيڅکله نهٔ

ختمیږی.“ ۳۴ مریمې وفرمائیل چې، ”دا څنګه کېدے شی؟ زهٔ خو لا وادهٔ شوې هم نهٔ یم.“ ۳۵ فرښتې جواب ورکړو، ”روحُ القُدس به په تا نازل شی او د خُدائ تعالیٰ قُدرت به په تا سورے وکړی او په دې وجه به هغه مقدس ماشوم د خُدائ پاک زوئ بللے شی. ۳۶ بله دا چې ستا خپلوانه الیشبع هم اُمیدواره ده او په زوړ عُمر به زوئ راوړی او څوک چې په شنډه مشهوره وه، د هغې د اُمیدوارئ شپږمه میاشت ده. ۳۷ ځکه چې هیڅ یو کار د خُدائ پاک دپاره ناممکنه نهٔ دے.“ ۳۸ مریم وفرمائیل چې، ”زهٔ د مالِک خُدائ وینځه یم. تا چې څهٔ فرمائیلی دی، هم داسې دې وشی.“ بیا فرښته د هغې نه لاړه.

د بی‌بی مریمې د الیشبع سره ملاقات

۳۹ په دغه وخت مریم نېغه راپاڅېدله او یو ښار ته لاړه کوم چې د یهوداه په غریزه علاقه کښې وو. ۴۰ هغه د زکریاه کره ورغله او په الیشبع یې سلام واچولو. ۴۱ کله چې الیشبع د مریمې سلام واورېدو نو ماشوم د هغې په ګېډه کښې په ټوپونو شو نو الیشبع د روحُ القُدس نه معموره شوه. ۴۲ او په زوره یې ووئیل، ”په ټولو ښځو کښې تهٔ مبارکه یې او ستا د ګېډې مېوه مبارکه ده. ۴۳ زهٔ څوک یم چې زما د مالِک مور دې زما تپوس له راشی؟ ۴۴ چې څنګه ستا سلام زما تر غوږو شو نو زما په ګېډه کښې زما بچی ټوپ ووهلو. ۴۵ څومره بختوره ده هغه چې په دې یې ایمان دے چې د مالِک خُدائ قول به پوره شی.“

د بي‌بي مريمې حمد و ثنا وئيل

۴۶ او مريمې وفرمائيل چې، ”اے زما زړۀ. د مالِک خُدائ
لوئى بيان کړه. ۴۷ اے زما زړۀ. خوشحالى وکړه،
خوشحالى وکړه. زما د خلاصوونکى خُدائ پاک په نوم، ۴۸
چې هغۀ د خپلې عاجزې وينځې په حال دومره لوئ نظر
کړے دے. د نن ورځې نه پس به راتلونکى ټولې پيړۍ ما ته
بختوره وائى. ۴۹ ځکه هغۀ زما دپاره دومره لوئ کارونه
کړى دى. د هغۀ نوم پاک دے. ۵۰ او څوک چې د هغۀ نه
يريږى، په هغوئ د هغۀ رحم پيړۍ په پيړۍ دے. ۵۱ او هغه
کارونه چې د هغۀ لاس کړى دى، د هغۀ قوت څرګندوى.
کبرژن او مغروره يې په خپلو خيالونو سره دانه وانه کړى
دى. ۵۲ هغۀ حکمرانان د تختُونو نه راغورزولى دى خو
غريبانان يې لويو مرتبو ته رسولى دى. ۵۳ اوږى يې په ښۀ
څيزونو ماړۀ کړى دى او مالدار يې تش لاس شړلى دى. ۵۴
هغۀ د خپل خادِم بنى اِسرائيل مدد کړے دے، لکه چې زمونږ
نيکونو ته هغۀ وئيلى وُو، ۵۵ هغۀ په اِبراهيم او د هغۀ په اولاد
رحم کول چرې هېر نۀ کړل.“ ۵۶ مريم د اليشبع سره درې
مياشتې پاتې شوه او بيا کور ته واپس راغله.

د حضرت يحيىٰ پېدايښت

۵۷ بيا د اليشبع د بچى پيدا کېدو وخت پوره شو او د هغې
زوئ پيدا شو. ۵۸ هر کله چې د هغې ګاونډيانو او خپلوانو
دا واورېدل نو ډېره زياته خوشحالى يې ورسره وکړه چې
مالِک خُدائ پرې لوئ رحم وکړو. ۵۹ او هغوئ په اتمه ورځ
بيا راغلل چې ماشوم سنت کړى او هغوئ دا غوښتل چې د

هغهٔ د پلار نوم زکریاه پرې کېږدی. ۶۰ خو د هغهٔ مور ورته
ووئیل چې، ”نه. دے به یحییٰ بللے شی.“ ۶۱ خو هغوئ
ووئیل چې، ”ستا په خاندان کښې خو د هیچا هم داسې نوم
نشته.“ ۶۲ بیا هغوئ د هغهٔ د پلار نه په اِشارو تپوس وکړو
چې، ”د دهٔ نوم څهٔ اېښودل په کار دی؟“ ۶۳ هغهٔ د لیکلو یوه
تختئ راوغوښته او په دې ټول حېران شول چې هغهٔ دا ولیکل
چې، ”د دهٔ نوم به یحییٰ وی.“ ۶۴ سمدستی د هغهٔ شونډې
او ژبه آزاد شول او هغه ګویا شو او د خُدائ پاک ثنا یې
ووئیله. ۶۵ ټول ګاونډیان په دې خبره هیبت واخستل او دا
خبرې د یهودیه په غریزه علاقه کښې هرې خوا ته خورې
شولې. ۶۶ چا چې دا واورېدل په هغوئ ډېر اثر وشو او وې
وئیل چې، ”د دې ماشوم نه به څهٔ جوړېږی؟“ ځکه چې د
مالِک خُدائ لاس د دهٔ په سر دے.

د حضرت زکریاه نبوت

۶۷ بیا د هغهٔ پلار زکریاه د روحُ القُدس نه معمور شو او دا
پېشګوئې یې وکړه، ۶۸ ”ثنا دې وی د بنی اِسرائیل په مالِک
خُدائ پاک، ځکه چې هغهٔ په خپلو بندیانو نظر وکړو، او
هغوئ یې په بیعه واخستل او آزاد یې کړل. ۶۹ او د خپل
خادِم داؤد په کور کښې یې یو زورَور خلاصونکے پیدا کړو.
۷۰ او لکه چې هغهٔ د وړومبو مقدسو نبیانو په خولهٔ څو
پیړئ وړاندې وعده کړې وه ۷۱ چې هغه به مونږ د خپلو
دشمنانو نه خلاص کړی او د هغوئ ټولو د لاسونو نه څوک
چې راسره کینه ساتی. ۷۲ او دا چې هغه به زمونږ په پلار
نیکهٔ رحم وکړی او خپله مقدسه وعده به یاده ساتی. ۷۳ هم
دا قَسم هغهٔ زمونږ د پلار اِبراهیم سره کړے وو، ۷۴ چې هغه

به مونږ د دشمنانو د لاسه بچ ساتی، او د يرې نه به امان
راکړی ۷۵ چې مونږ ټول عُمر په پاکئ او په صداقت د هغۀ
عبادت وکړُو. ۷۶ او اے زما وړوکيه، تۀ به د خُدائ تعالىٰ
نبى بللے شې ځکه چې تۀ به د مالِک په وړاندې تير شې چې
د هغۀ لارې تيارې کړې، ۷۷ او تۀ به د هغۀ خلق په دې پوهه
کړې چې خلاصون د ګناهونو په معافئ کښې دے. ۷۸
زمونږ د خُدائ پاک د خالص رحم په وجه به د سحر نمر په
مونږ راوخيژی، ۷۹ او په هغوئ به وځليږی څوک چې په
تيارۀ کښې او د مرګ په سورى کښې ناست وى او چې
زمونږ قدمونه د خير او سلامتئ په لاره سم کړی.“ ۸۰ څنګه
چې دغه ماشوم لوئيدو نو روحانى قوت يې موندو او تر هغې
ورځې پورې په بيابان کښې اوسيدو ترڅو چې هغه بنى
اِسرائيلو ته ښکاره راڅرګند شو.

د حضرت عيسىٰ پيدايښت

۲ ۱ په هغه ورځو کښې د رومى قيصر اوګوستوس د
طرف نه دا فرمان جارى شو چې په رومى بادشاهئ کښې دې
د ټولو خلقو مردم‌شمارى وشى. ۲ دا وړومبئ
مردم‌شمارى وه چې د شام د ګورنر کيرينيوس په وخت
کښې وشوه. ۳ د دې دپاره هر يو کس خپلې خپلې ښاريې
ته د مردم‌شمارئ دپاره لاړو. ۴ نو دغه شان يوسف هم د
ګليل د ناصرت نه يهوديه ته لاړو چې د داؤد په ښاريه
بيت‌لحم کښې خپل نوم وليکى ځکه چې هغه د داؤد د خاندان
نه وو. ۵ او هغه سره د مريمې لاړو څوک چې د هغۀ
چنغله وه او هغه د مخکښې نه اُميدواره وه. ۶ او کله چې

هغوئ لا هلته کښې وُو نو د هغې ماشوم د پېدا کېدو ورځې
پوره شوې، ٧ او د هغې اول زوئ پېدا شو. هغې هغه په
اوړنی کښې ونغښتو او په يو اخور کښې يې کېښودو ځکه
چې په سرائې کښې د هغوئ دپاره ځائ نۀ وو.

شپونکی او فرښتې

٨ هم په دغه علاقه کښې څۀ شپونکی وُو چې په پټو کښې
يې د شپې د خپلو رمو څوکيداری کوله، ٩ چې ناګهانه د
مالِک خُدائ فرښته د هغوئ په وړاندې راښکاره شوه او د
مالِک خُدائ نُور د هغوئ چارچاپېره خور شو او هغوئ يرې
واخستل. ١٠ خو فرښتې هغوئ ته وفرمائيل چې، "يرېږئ
مه. ما تاسو له يو ښۀ زېرے راوړے دے چې د ټولو خلقو
دپاره به يوه لويه خوشحالی وی. ١١ نن د داؤد په ښار کښې
ستاسو خلاصونکے پېدا شوے دے چې هغه مسيح مالِک
دے. ١٢ او ستاسو دپاره د هغۀ دا نښه ده چې تاسو به يو
ماشوم په اوړنی کښې انغښتے په اخور کښې ومومئ." ١٣
ناګهانه د هغې فرښتې سره د آسمانی لښکر يوه ډله راښکاره
شوه او د خُدائ پاک دا ثنا يې ووئيله چې، ١٤ "د خُدائ
پاک حمد دې وی پاس په آسمان کښې، او په زمکه دې د
هغه خلقو دپاره خير او سلامتی وی د چا نه چې هغه رضا
دے." ١٥ کله چې فرښتې د هغه ځايه آسمان طرف ته
رُخصت شوې نو شپونکو يو تر بله ووئيل، "ځئ چې اوس
سمدستی بيت‌لحم ته لاړ شُو او دا شوے کار ووينو کوم چې
مالِک خُدائ مونږ ته ښکاره کړے دے." ١٦ هغوئ په منډه
لاړل د مريمې او يوسف پته يې ولګوله او هغه ماشوم يې په
اخور کښې پروت وموندلو. ١٧ کله چې هغوئ هغه ماشوم

ولیدو نو زر یې دا خبره خوره کړه څۀ چې دوئ ته د هغۀ په
حقله وئیلے شوی وُو. ۱۸ او د دې شپونکو خبره چې چا
واورېدله، ټول حق حیران شول. ۱۹ خو مریمې په دې ټولو
واقعو سوچ کولو او په زړۀ کښې یې ساتلې. ۲۰ خو شپونکو
په واپس تلو کښې د خُدائ پاک ثناء صِفت بیانولو ځکه چې
بلکل هر څۀ یې هغه شان ولیدل او واورېدل لکه څنګه چې
فرښتې ورته فرمائیلی وُو. ۲۱ اتۀ ورځې پس هغه سنت شو
او د هغۀ نوم یې عیسیٰ کېښودو. دا هغه نوم وو چې د هغۀ د
مور په ګېډه کېدو نه مخکښې فرښتې په هغۀ اېښودے وو.

د خُدائ په کور کښې د حضرت عیسیٰ پېش کول

۲۲ نو د موسیٰ د شریعت په مطابق چې د هغوئ د
ځلوېښتې ورځې پوره شوې نو یروشلم ته یې بوتلو چې مالِک
خُدائ ته یې پېش کړی، ۲۳ لکه چې د مالِک خُدائ په
شریعت کښې لیکلی دی چې، "هر ورومبے نر ماشوم چې
پېدا شی هغه به مالِک خُدائ ته وقف شی." ۲۴ نو هغوئ بیا
د مالِک خُدائ د شریعت په مطابق قربانی وکړه، یعنې یوه د
کُرکوړو جوړه یا د کونترو دوه بچی. ۲۵ په هغه ورځو کښې
په یروشلم کښې شمعون نومې یو سړے وو. هغه رښتینے او
پرهیزګاره وو، څوک چې د بنی اِسرائیلو د بچ کېدو په طمع
وو او د روحُ القُدس نه معمور وو. ۲۶ روحُ القُدس هغۀ ته دا
پېغام ورکړے وو، ترڅو پورې چې تا د مالِک خُدائ مسیح
لیدلے نۀ وی تر هغې به تۀ نۀ مرې. ۲۷ نو هغه د روحُ
القُدس په هدایت د خُدائ کور ته راغلو. او کله چې د عیسیٰ
مور پلار هغه ماشوم عیسیٰ دننه راوړو چې د شریعت په
مطابق یې خُدائ ته وقف کړی، ۲۸ نو شمعون هغه په غېږ

کښې واخستو او د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله، او داسې يې
ووئيل چې، ۲۹ ”اے مالِکه، نن تهٔ خپل خادِم د خپلې وعدې
په مطابق په سلامتئ سره رخصتوې، ۳۰ ځکه چې ما په
خپلو سترګو ستا هغه خلاصون وليدلو ۳۱ چې تا د ټولو
قومونو په وړاندې تيار کړے دے. ۳۲ هغه به د د
غېريهوديانو دپاره رڼا وی او بنی اِسرائيلو ته به جلال
ورکړی.“ ۳۳ د ماشوم مور او پلار هغه خبرو ته ګوته په
خولهٔ وو کومې خبرې چې د هغهٔ په حقله وئيلے شوې. ۳۴
بيا شمعون د هغهٔ دپاره برکت وغوښتو او د هغهٔ مور مريمې
ته يې ووئيل چې، ”دا ماشوم په بنی اِسرائيلو کښې د ډېرو د
برباديدو او آباديدو دپاره مقرر شوے دے، او د خُدائ پاک د
طرف نه داسې نښه ده چې ډېر خلق به د هغهٔ مخالفت کوی
۳۵ ځکه چې د ډېرو خلقو د زړُونو پټ خيالونه به ښکاره
شی. او د غم په وجه به ستا حال داسې وی لکه ستا زړهٔ چې
په تُوره وهلے شوے وی.“ ۳۶ په دغه ورځو کښې د آشر په
خيل کښې حناه نومې يوه پېغمبره وه څوک چې د فنوايل لور
وه. هغه ډېره بوډۍ ښځه وه او د وادهٔ په اوؤم کال کونډه
شوې وه، ۳۷ او بيا د څلورو اتياو کالو پورې کونډه وه.
هغې د خُدائ د کور د تلو راتلو پابندی کوله، شپه او ورځ به
يې روژې ساتلې او دُعا به يې کوله ۳۸ نو په هغه ساعت هغه
راغله او د خُدائ پاک شُکر يې وکړو. نو هغې هغه ټولو خلقو
ته د هغه ماشوم په حقله خبرې وکړې چې د يروشلم د آزادۍ
په اِنتظار وُو. ۳۹ هرکله چې يوسف او مريم د مالِک خُدائ
د شريعت په مطابق هر څهٔ پوره کړل نو هغوئ په ګليل کښې
خپلې ښاريې ناصرت ته واپس شول. ۴۰ نو دغه ماشوم
لوئيدو، قوت او حکمت يې موندلو او د خُدائ پاک فضل

ورسره وو.

حضرت عیسیٰ د خُدائ په کور کښې

۴۱ د عیسیٰ مور پلار به هر کال یروشلم ته د فسحې اختر له
تلل. ۴۲ او چې هغه د دولسو کالو شو نو هغوئ د خپل
دستور په مطابق د اختر دپاره لاړل. ۴۳ نو چې د اختر
ورځې پوره شوې او هغوئ کور ته واپس روان شول نو
عیسیٰ په یروشلم کښې ایسار شو خو مور پلار ته یې پته نۀ
وه. ۴۴ او هغوئ ټوله ورځ په دې خیال سفر وکړو چې ګنې
هغه به په قافله کښې چرته وی، خو ماښام یې بیا په خپلو
خپلوانو او دوستانو کښې د هغۀ لټون شروع کړو. ۴۵ چې
وې نۀ موندلو نو یروشلم ته راواپس شول چې هلته یې ولټوی.
۴۶ په دریمه ورځ یې هغه د خُدائ په کور کښې ناست
وموندلو چې د اُستاذانو سره ناست وو او د هغوئ خبرو ته
یې غوږ نیولے وو او تپوسونه یې ترې کول. ۴۷ او هغوئ
ټول چا چې د هغۀ خبرې واورېدې، د هغۀ په پوهه او په
جوابونو اریان دریان وُو. ۴۸ مور پلار د هغۀ په لیدو حق
حیران شول او د هغۀ مور ورته ووئیل چې، ”زویه. تا مونږ
سره داسې ولې وکړل؟ ستا پلار او ما تۀ ډیر په فکرمندئ
سره لټولې.“ ۴۹ هغۀ ورته وفرمائیل چې، ”تاسو زۀ ولې
لټولم؟ تاسو ته پته نۀ وه چې ما ته د خپل پلار په کور کښې
پاتې کېدل په کار وو؟“ ۵۰ خو هغوئ د هغۀ د خبرې په
مطلب ونۀ رسېدل. ۵۱ بیا هغه د هغوئ سره ناصرت ته
واپس لاړو او د هغوئ د تابعدارئ لاندې یې وخت تېرولو.
مور یې دا ټولې خبرې په زړۀ کښې پټې وساتلې. ۵۲ او د
عیسیٰ حِکمت او ونه لوئېدل او د خُدائ پاک او د بنی آدمو

په نظر کښې يې قبوليت وموندو.

د حضرت يحيیٰ بپتسمه ورکوونکی وعظ کول

٣ ١ د قيصر تيبريوس د حکومت په پينځلسم کال کښې
پنطوس پيلاطوس د يهوديه ګورنر وو او هيروديس د ګليل
ګورنر، د هغهٔ ورور فيليپوس د اِتُوريه او تراخونيتيس او
ليسانياس د ابيلينے ګورنران وُو. ٢ د مشرانو اِمامانو
اناس او کائفس په وخت کښې د زکرياه په زوئ يحيیٰ باندې
په بيابان کښې د خُدائ پاک کلام نازل شو. ٣ هغه د اُردن
په ټوله سيمه کښې ګېرچاپېره وګرځېدو او دا بيان يې کولو
چې د توبې بپتسمه واخلئ او ستاسو ګناهونه به معاف شی.
٤ څنګه چې د يشعياه نبی په صحيفه کښې ليکلے شوی
دی چې، "په بيابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې، د
مالِک خُدائ لاره جوړه کړئ او د هغهٔ لارې نېغې کړئ. ٥
هره دره به ډکه شی، هره غونډۍ او غر به هوار شی. کاږهٔ به
نېغ کړے شی، او ناهمواره لار به هواره کړے شی. ٦ او
ټول مخلوق به د خُدائ پاک خلاصون ووينی." ٧ ګڼ خلق
بهر راووتل چې د يحيیٰ نه بپتسمه واخلی خو هغهٔ هغوئ ته
وفرمائيل چې، "اے د مارانو بچو، تاسو ته چا خبردارے
درکړو چې د راتلونکی غضب نه وتښتئ؟ ٨ نو داسې
کارونه وکړئ چې ورنه ستاسو د توبې ايستلو پته ولګی. تاسو
ځان سره داسې سوچ مهٔ کوئ چې ګڼې تاسو د اِبراهيم اولاد
يئ، ځکه چې زهٔ درته دا وايم چې خُدائ پاک د دې کاڼو نه
هم د اِبراهيم دپاره اولاد پيدا کولے شی. ٩ اوس هم د ونو
جرړو ته تبر نيولے شوے دے او هره هغه ونه چې ښهٔ مېوه

نهٔ نيسى هغه به پرې کړے شى او د اور لمبو ته به اچولے
شى.“ ١٠ خلقو ترې تپوس وکړو، ”نو بيا مونږ څهٔ وکړو؟“
١١ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”د کوم سړى سره چې دوه
قميصونه وى، يو دې هغهٔ له ورکړى چې د چا سره يو هم نهٔ
وى، او د چا سره چې خوراک وى هغه دې هم داسې
وکړى.“ ١٢ ځينې محصولچيان هم بپتسمې اخستلو له
راغلى وُو او هغوئ ترې تپوس وکړو چې، ”اُستاذه. مونږ څهٔ
وکړو؟“ ١٣ هغهٔ ورته وفرمائيل چې، ”ستاسو دپاره چې څهٔ
مقرر شوى دى د هغې نه زيات مهٔ اخلئ.“ ١٤ سپاهيانو هم
ترېنه دا تپوس وکړو چې، ”مونږ څهٔ وکړو؟“ هغوئ ته يې
وفرمائيل چې، ”د چا نه په زوره پېسې مهٔ اخلئ او په چا د
دروغو اِلزام مهٔ لګوئ، په خپله تنخواه صبر کوئ.“ ١٥ خو
ټول خلق د مسيح په اِنتظار وُو او د يحيىٰ په حقله يې په خپلو
زړُونو کښې سوچ کولو چې ګنې هغه به مسيح وى. ١٦ خو
يحيىٰ هغوئ ټولو ته وفرمائيل چې، ”زهٔ تاسو له په اوبو
بپتسمه درکوم خو څوک چې راتلونکے دے هغه زما نه ډېر
زورَور دے، او زهٔ د هغهٔ د پېزار د تسمو د پرانستلو جوګه هم
نهٔ يم. هغه به تاسو ته په روحُ القُدس او په اور بپتسمه
درکوى. ١٧ ښاخے د هغهٔ په لاس کښې ده. هغه به خپل
درمند په ښهٔ شان پاکوى او غنم به په خپله خمبه کښې جمع
کوى، خو بوس به په هغه اور کښې سوزوى چې هيڅکله نهٔ
مرى.“ ١٨ په دې شان سره هغهٔ خلق نور هم ډاډه کول او
زېرے يې ورته اورولو. ١٩ خو يحيىٰ هيروديس ګورنر د
خپل ورور د ښځې هيروديا‌س سره په وادهٔ کولو او په نورو
بدو کارونو ملامته کړو. ٢٠ خو د دې ټولو بدو کارونو
دپاسه يې يحيىٰ ګرفتار کړو او په قيدخانه کښې يې واچولو.

د حضرت عیسیٰ بپتسمه

۲۱ کله چې ټولو خلقو بپتسمه واخسته نو عیسیٰ هم بپتسمه واخسته، او چې دُعا يې کوله نو آسمان پرانستے شو، ۲۲ او روحُ القُدس د يوې کونترې په شکل په عیسیٰ راکوز شو او د آسمان نه يو آواز راغلو چې، "تهٔ زما محبوب زوئ يې، ستا نه زهٔ راضی يم."

شجره د حضرت عیسیٰ

۲۳ څهٔ وخت چې عیسیٰ خپل خِدمت شروع کړو نو تقريباً د دېرشو کالو وو او د خلقو په خيال دے د يوسف زوئ وو، زوئ د عيلی، ۲۴ زوئ د متات، زوئ د ليوی، زوئ د مِلکی، زوئ د ينا، زوئ د يوسف، ۲۵ زوئ د متتياه، زوئ د عاموس، زوئ د نحُوم، زوئ د اِسلياه، زوئ د نجی، ۲۶ زوئ د ماعت، زوئ د متتياه، زوئ د شمعی، زوئ د يوسيچ، زوئ د يوداه، ۲۷ زوئ د يوحنا، زوئ د ريسا، زوئ د زرُبابل، زوئ د شلتی‌ايل، زوئ د نيری، ۲۸ زوئ د مِلکی، زوئ د ادی، زوئ د قوسام، زوئ د اِلمدام، زوئ د عير، ۲۹ زوئ د يشوَع، زوئ د اِلی‌عزر، زوئ د يوريم، زوئ د متات، زوئ د ليوی، ۳۰ زوئ د شمعون، زوئ د يهوداه، زوئ د يوسف، زوئ د يونام، زوئ د اِلياقيم، ۳۱ زوئ د ملياه، زوئ د مِناه، زوئ د متتاه، زوئ د ناتن، زوئ د داؤد، ۳۲ زوئ د يَسی، زوئ د عوبيد، زوئ د بوعز، زوئ د سلمون، زوئ د نحشون، ۳۳ زوئ د عمی‌نداب، زوئ د ادمين، زوئ د ارنی، زوئ د حصرون، زوئ د فارص، زوئ د يهوداه، ۳۴ زوئ د يعقوب، زوئ د اِسحاق، زوئ د اِبراهيم، زوئ د تارح، زوئ د

نحور، ۳۵ زوئ د سروګ، زوئ د رعو، زوئ د فلج، زوئ د
عِبر، زوئ د سِلح، ۳۶ زوئ د قينان، زوئ د ارفکسد، زوئ د
شيم، زوئ د نوح، زوئ د لمک، ۳۷ زوئ د مِتهوشله، زوئ
د حنوک، زوئ د يارد، زوئ د مهللايل، زوئ د قينان، ۳۸
زوئ د انوش، زوئ د شيث، زوئ د آدم چې د خُدائ پاک د
طرف نه وو.

د حضرت عيسیٰ آزميښت

۴ ۱ عيسیٰ چې د روحُ القُدس نه معمور وو او د اُردن د
سيند نه واپس شو نو روحُ القُدس هغه بيابان ته بوتلو، ۲
چرته چې هغه تر څلويښتو ورځو پورې په بيابان کښې د
اِبليس په لمسون کښې وآزمائيلے شو. په دې دومره ورځو
کښې عيسیٰ هيڅ ونۀ خوړل او په آخر کښې هغه نار نهور شو.
۳ اِبليس هغۀ ته ووئيل چې، ”کۀ تۀ د خُدائ پاک زوئ يې
نو دې کانړی ته حکم وکړه چې روټۍ شی.“ ۴ عيسیٰ جواب
ورکړو، ”صحيفې فرمائی چې، بنی آدم تش په روټۍ نۀ پائی.“
۵ بيا اِبليس هغه په لوړه وخيژولو او د دُنيا ټولې بادشاهۍ
يې د سترګو په رپ کښې ورښکاره کړې. ۶ او اِبليس ورته
ووئيل چې، ”زۀ به د دې ټولو اختيار تا له درکړم او هغه شان
او شوکت هم چې د دې سره تړلی وی ځکه چې دا ما ته په
اختيار کښې راکړے شوی دی او زۀ يې هغه چا له ورکوم
چا له چې يې زما زړۀ غواړی. ۷ کۀ تۀ ما ته صرف سجده
وکړې نو دا هر څۀ به زۀ تا له درکړم.“ ۸ عيسیٰ جواب
ورکړو، ”صحيفې فرمائی چې، تۀ تش مالِک خُدائ پاک ته
سجده کوه او صرف هم د هغۀ عبادت کوه.“ ۹ بيا اِبليس

هغه يروشلم ته بوتلو او د خُدائ پاک د کور د مينارې په سر
پې ودرولو او ورته يې ووئيل چې، ”کۀ تۀ د خُدائ زوئ يې نو
خپل ځان دلته نه ښکته وغورزوه، ١٠ ځکه چې صحيفې
وائي چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حُکم ورکړی
چې ستا حفاظت وکړی. ١١ او هغوئ به تا په خپلو لاسونو
کښې پورته کړی هسې نه چې په کاڼي تيندک وخورې.“ ١٢
عيسیٰ هغۀ ته جواب ورکړو، ”دا وئيلے شوی دی چې، تاسو
په خپل مالِک خُدائ پاک آزميښت مۀ کوئ.“ ١٣ دغه شان
چې د اِبليس ټول لمسون سر ته ورسيدو نو هغه يې تر بلې
موقعې پورې ځانله پريښودو. ١٤ بيا عيسیٰ د روحُ القُدس د
قُدرت نه معمور ګليل ته واپس راغلو او په ټول مُلک کښې د
هغۀ آوازه ګېرچاپېره خوره شوله. ١٥ او هغۀ د هغوئ په
عبادتخانو کښې تعليم ورکولو او ټولو خلقو د هغۀ لوئی
بيانوله.

په ناصرت کښې د حضرت عيسیٰ رد کېدل

١٦ بيا هغه ناصرت ته راغلو چرته چې هغه لوئ شوے وو
او د سبت په ورځ عبادتخانې ته د معمول په مطابق لاړو. هغه
د کلام د تلاوت دپاره ودرېدلو، ١٧ او ورته د يشعياه نبی
طومار ورکړے شو. هغۀ طومار کولاو کړو او هغه ځائ ته
راغلو چې په کښې ليکلی وُو چې، ١٨ ”د مالِک خُدائ روح
په ما نازل دے ځکه چې زۀ هغۀ مسح کړے يم، او دې له يې
رالېږلے يم چې غريبانانو له زيرے ورکړم، چې قېديانو ته د
آزادۍ اعلان وکړم او ړندو ته د بينائی اِعلان وکړم، او چې
مظلومان آزاد کړم، ١٩ او په دې کال به د مالِک خُدائ د
احساناتو اعلان وکړم.“ ٢٠ هغۀ طومار ونغښتو، خادِم ته يې

واپس ورکړو او کښېناستو او په عبادتخانه کښې ټولو خلقو
هغهٔ ته نېغ کتل. ٢١ بيا هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، ”نن چې
تاسو کوم کلام واورېدلو، نو هغه پوره شو.“ ٢٢ هغوئ ټولو
د هغهٔ صِفت وکړو او د هغهٔ د خولې نه د داسې برکتناک
کلام په اورېدو حېران شول. هغوئ ووئيل چې، ”ولې دا د
يوسف زوئ نهٔ دے څهٔ؟“ ٢٣ بيا عيسىٰ وفرمائيل، ”بېشکه
چې تاسو به ما ته دا متل ضرور واوروئ چې، حکيمه. خپل
ځان روغ کړه او دا به ووايئ چې، تا چې هر څهٔ په کفرنحُوم
کښې کړى دى مونږه هغه اورېدلى دى، هغه څهٔ دلته په خپله
ښاريه کښې هم وکړه. ٢٤ خو زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې يو
نبى هم په خپل ښار کښې چا قبول کړے نهٔ دے. ٢٥ خو زهٔ
تاسو ته وايم چې د الياس په ورځو کښې په بنى اِسرائيلو
کښې ډېرې ضرورتمندې کونډې وې ځکه چې د درې نيمو
کالو راسې باران نهٔ وو شوے او په ټول مُلک باندې سخت
قحط راغلے وو. ٢٦ خو الياس په دوئ کښې يو ته هم د
امداد دپاره ونهٔ لېږلے شو بغېر د هغې غېر يهودى کونډې نه
څوک چې د صيدا په علاقه د صارفت په ښاريه کښې
اوسېدله. ٢٧ او بيا د اليشع نبى په زمانه کښې په اِسرائيل
کښې ډېر جذاميان وُو، خو د نعمان شامى نه بغېر په هغوئ
کښې يو هم پاک نهٔ کړے شو.“ ٢٨ په دې اورېدو د
عبادتخانې ټول خلق په قهر شول. ٢٩ هغوئ پورته شول،
هغه يې د ښارېې نه بهر وويستو او د هغه غرهٔ سر ته يې بوتلو
چې دغه ښاريه پرې آباده وه، مطلب يې دا وو چې د هلته نه
يې ښکته وغورزوى. ٣٠ خو هغه د هغوئ د مينځ نه ووتو او
لاړو.

پیریانو نیولے سړے

۳۱ نو بیا د ګلیل کفرنحُوم ښارېږ ته په راکوزېدو عیسیٰ د
سبت په ورځ خلقو له تعلیم ورکولو. ۳۲ هغوئ د دهٔ په تعلیم
حق حېران شول ځکه چې هغهٔ په پوره اختیار سره خبرې
کولې. ۳۳ په عبادتخانه کښې یو سړے وو چې پیریانو
نیولے وو. هغهٔ په زوره چغې کړې، ۳۴ ”تهٔ زمونږ نه څهٔ
غواړې اے عیسیٰ ناصری؟ تهٔ راغلې چې مونږ هلاک کړې
څهٔ؟ زهٔ دې پېژنم چې تهٔ څوک یې، تهٔ د خُدائ پاک قُدوس
یې.“ ۳۵ عیسیٰ هغه ورټلو او وې وفرمائیل چې، ”غلے شه
او د دهٔ نه راوځه.“ بیا پیرى هغه سړے د خلقو په مینځ کښې
په زمکه راوویشتو او بغېر د څهٔ نقصانه یې هغه پرېښودو.
۳۶ خلق حق حېران شول او یو بل ته یې ووئیل، ”د دې
سړی په ژبه کښې څهٔ کمال دے؟ هغه پوره په اختیار پیریانو
ته حُکم ورکوی او هغوئ راوځی.“ ۳۷ نو دغه شان د هغهٔ په
حقله دا خبره په ټول مُلک کښې خوره شوه.

د ډېرو خلقو روغول

۳۸ د عبادتخانې نه په وتو هغه د شمعون کور ته لاړو، د
شمعون خواښې سختې تبې نیولې وه او هغوئ هغهٔ ته
خواست وکړو چې مدد یې وکړه. ۳۹ هغه ورغے او د هغې
په خوا کښې ودرېدلو او تبه یې ورټله، نو د هغې نه تبه لاړه،
سمدستی پاڅېده او د هغوئ په خِدمت کولو شروع شوه.
۴۰ د نمر پرېوتو په وخت ټولو خلقو خپل دوستان خپلوان
چې په مختلفو بیمارو آخته وُو، هغهٔ له راوستل او هغهٔ په هر
یو باندې خپل لاسونه کېښودل او روغ یې کړل. ۴۱ د ډېرو

نه پيريان هم پاخېدل او دا چغې يې وهلې چې، "تهٔ د خُدائ پاک زوئ يې." خو هغهٔ هغوئ ورټل او د خبرو نه يې منع کړل ځکه چې هغوئ ته پته وه چې دے مسيح دے.

زيرے د هر چا دپاره دے

۴۲ چې سحر شو نو عيسیٰ بهر يو خوشې بيابان ته لاړو خو خلقو د هغهٔ تلاش شروع کړو نو چې وې موندلو په سخته يې ورته ووئيل چې، "مونږ نه مهٔ ځه." ۴۳ خو هغهٔ ورته وفرمائيل، "په کار دی چې زهٔ د خُدائ پاک د بادشاهئ زيرے نورو ښارونو ته هم ورسوم ځکه چې زهٔ د دې دپاره رالېږلے شوے يم." ۴۴ دغه شان د يهوديه په عبادتخانو کښې يې بيان جاری وساتلو.

د اولنو مريدانو بلل

۵ ۱ يوه ورځ چې عيسیٰ د گِنيسرت درياب په غاړه ولاړ وو نو لويه گڼه ترې راچاپيره وه چې د خُدائ کلام واوری، ۲ نو هغهٔ دوه کِشتۍ د اوبو په غاړه وليدلې چې ماهيگران ترې نه راکوز شوی وُو او خپل جالونه يې وينځل. ۳ هغه يوې کِشتۍ ته وروختو کومه چې د شمعون وه او هغهٔ ته يې وفرمائيل چې، "د غاړې نه يې لږه وړاخوا کړه." بيا هغه په کِشتۍ کښې کښېناستو او خلقو ته يې تعليم شروع کړو. ۴ هر کله چې هغهٔ خبرې بس کړې نو شمعون ته يې وفرمائيل چې، "ژورو اوبو ته لاړ شه او د ښکار دپاره خپل جالونه واچوه." ۵ شمعون ورته جواب ورکړو، "اُستاذه. مونږ ټوله شپه خواری وکړه خو هيڅ مو ونهٔ نيول خو چې تهٔ داسې

وائي نو زۀ به جالونه ورواچوم." ۶ هغوئ داسې وکړل او
ډېر کبان يې راونيول او د هغوئ جالونه په شلېدو شول. ۷
نو هغوئ د بلې کِشتۍ ملګرو ته چغې کړې چې، "راشئ او
زمونږ مدد وکړئ." هغوئ داسې وکړل او دواړه کشتۍ يې
دومره ډکې کړې چې ډوبېدو ته نزدې شوې. ۸ کله چې
شمعون پطروس دا نظاره وليدله نو د عيسىٰ په پښو پرېوتو او
وې وئيل چې، "اے مالِکه، زما نه لاړ شه ځکه چې زۀ ګناه
ګار يم." ۹ ځکه چې هغه او د هغۀ ټول ملګرى د ډېرو
کبانو په ليدو سخت حېران شوى وُو، ۱۰ او دغه شان د
زبدى زامن يعقوب او يوحنا چې د شمعون ملګرى وُو هم
حېران پاتې شول. عيسىٰ شمعون ته وفرمائيل چې، "مۀ
يرېږه، د دې نه پس به تۀ انسانان نيسې." ۱۱ کله چې هغوئ
کِشتۍ غاړې ته راوستلې نو هر څۀ يې پرېښودل او په هغۀ
پسې روان شول.

د يو جذامى پاکول

۱۲ يو ځلې هغه په يوه ښاريه کښې وو چې هلته يو سړے
وو چې سخت جذام پرې لګېدلے وو. هغۀ چې کله عيسىٰ
وليدو نو هغه ورته په سجده پرېوتو او مِنت زارى يې ورته
وکړه چې، "مالِکه، کۀ تۀ وغواړې نو ما روغولے شې." ۱۳
عيسىٰ خپل لاس وراوږد کړو، او په هغۀ يې کېښودو او وې
فرمائيل چې، "آو، زۀ غواړم. پاک شه." او په هغه ساعت د
جذام نه جک جوړ شو. ۱۴ عيسىٰ هغۀ ته حُکم ورکړو چې،
"ګوره چې هيچا ته د دې په حقله څۀ ونۀ وائې." او وې
فرمائيل چې، "لاړ شه او خپل ځان اِمام ته وښايه او کومه
شکرانه چې موسىٰ مقرره کړې ده هغه ورکړه دا به د هغوئ

دپاره ستا د روغېدو ګواهي شی." ۱۵ خو د هغهٔ په حقله دا خبرې نورې هم خورې شوې. ډېر خلق د هغهٔ اورېدو له راغونډېدل او د خپلو رنځونو نه روغېدل. ۱۶ او هغه به د دُعا دپاره خوشی بيابان ته تلو.

د يو شل سړی روغول

۱۷ يوه ورځ عيسیٰ تعليم ورکولو او فريسيان او د شرعې عالمان ورته هم نزدې ناست وُو چې د ګليل، د يهوديه او د يروشلم د هر کلی نه راغلی وُو، او د مالِک خُدائ د شفا ورکولو قوت د هغهٔ سره وو. ۱۸ نو بيا يو څو کسانو يو شل سړے په کټ راوړو. هغوئ کوشش وکړو چې هغه وردننه کړی او د عيسیٰ په مخکښې يې کېږدی. ۱۹ خو ګڼه دومره زياته وه چې هيڅ لاره يې ونهٔ موندله. نو هغوئ پاس وختل او بره د چت نه يې چَوکې اخوا کړې او سورے وکړو او په بستره کښې يې راښکته کړو او د خلقو په مينځ کښې يې د عيسیٰ په مخکښې کېښودو. ۲۰ کله چې عيسیٰ د هغوئ ايمان وليدو نو وې فرمائيل، "ګرانه، ستا ګناهونه معاف شول." ۲۱ نو د شرعې عالمانو او فريسيانو يو بل ته ووئيل چې، "دا څوک دے چې کُفر وائی؟ د خُدائ پاک نه بغير هم لا څوک د چا ګناهونه بخښلے شی څهٔ؟" ۲۲ خو عيسیٰ د دوئ په خيال پوهه وو چې دوئ څهٔ خيال کوی نو جواب يې ورکړو چې، "تاسو په خپلو زړونو کښې داسې خيالونه ولې راولئ؟ ۲۳ آيا دا آسانه خبره ده چې ووائی چې ګناهونه دې معاف شُو، او کهٔ دا چې ووائی چې پاڅه او وګرځه؟ ۲۴ خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې اِبن آدم سره په دُنيا کښې د ګناهونو د بخښلو اختيار هم شته." هغه شل سړی ته

يې وفرمائيل چې، ”زۀ تا ته وايم چې پاڅه، او بستره دې
واخله او کور ته ځه.“ ۲۵ او هغه د هغوئ په وړاندې
سمدستي پاڅېدو او هغه بستره چې دے پرې پروت وو، يې
واخسته او کور ته روان شو او د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله.
۲۶ هغوئ ټول سخت حېران شول او د خُدائ پاک ثنا يې
ووئيله او يرې واخستل او وې وئيل چې، ”نن مونږ څۀ عجيبه
کارونه وليدل.“

د حضرت عيسیٰ متی رابلل

۲۷ وروستو چې بيا عيسیٰ بهر لاړو نو هغۀ ليوی نومې يو
محصولچی وليدو چې د محصُول په کُرسئ ناست وو او هغۀ
ته يې وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“ ۲۸ او هغه پاڅېدو، هر
څۀ يې پرېښودل او په هغۀ پسې روان شو. ۲۹ بيا وروستو
ليوی په خپل کور کښې د عيسیٰ لويه مېلمستيا وکړله. په دې
مېلمنو کښې ګڼ محصولچيان او نور خلق هم شريک وُو.
۳۰ فريسيانو او د هغوئ د فرقې د شرعې عالمانو د عيسیٰ
مريدانو ته دا ګيله وکړله چې، ”تاسو د محصولچيانو او
ګناهګارو سره ولې يو ځائ روټئ خورئ؟“ ۳۱ عيسیٰ هغوئ
ته جواب ورکړو چې، ”روغو خلقو ته د طبيب حاجت نۀ وی
خو بيمارانو ته يې وی. ۳۲ زۀ د دې دپاره نۀ يم راغلے چې
صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې د ګناهګارو دپاره چې توبه
وکړی.“

د روژې په حقله تپوس

۳۳ بيا هغوئ عيسیٰ ته وفرمائيل چې، ”د يحيیٰ مريدان خو
روژې نيسی او عبادتونه کوی او دغه شان د فريسيانو

مریدان هم، خو ستا مریدان خوری څښی.“ ۳۴ عیسیٰ
جواب ورکړو، ”ولې تاسو په جنجیانو هغه وخت روژه نیولے
شئ کوم وخت چې زلمے د هغوئ سره وی؟ ۳۵ خو یو
وخت به راشی چې زلمے به د دوئ نه بوتلے شی او دغه
وخت به دوئ روژې نیسی.“ ۳۶ عیسیٰ هغوئ ته دا مِثال هم
وفرمائیلو چې، ”هیڅوک هم د نوې چُوغې نه د دې دپاره ټوټه
نهٔ شلوی چې زړه پرې پیوند کړی. کهٔ چرې هغه داسې وکړی
نو هغه به په نوې چُوغې کښې سوری وکړی او دا نوې ټوکړه
به د زړې سره هیڅ سمون ونهٔ خوری. ۳۷ او څوک هم نوی
مے په زړو مشکونو کښې نهٔ اچوی، ګنې نو نوی مے به
مشکونه وشلوی او مے به ضائع شی او مشکونه به تباه شی.
۳۸ نو په کار دی چې نوی مے په نوؤ مشکونو کښې
واچولے شی. ۳۹ او هر چا چې زاړهٔ مے څښلی وی د نوؤ
میو خواهش به نهٔ کوی، ځکه چې هغه وائی چې زاړهٔ ښهٔ
دی.“

د سبت په ورځ وَږی شوکول

۶ ۱ نو یو ځل د سبت په ورځ عیسیٰ د فصل په پټو
تېرېدو او د هغهٔ مریدانو وَږی شوکول، هغه یې په لاسونو
کښې مږل او خوړل یې. ۲ ځینو فریسیانو دا ووئیل چې،
”تاسو هغه کار ولې کوئ کوم چې د سبت په ورځ ناروا
وی؟“ ۳ عیسیٰ ورله جواب ورکړو، ”تاسو دا نهٔ دی
لوستلی کله چې داؤد او د هغهٔ دوستان اوږی وُو نو هغوئ
څهٔ وکړل؟ ۴ هغه د خُدائ پاک کور ته ننوتو او پېش کړے
شوې روټئ یې راواخسته او وې خوړه، اګر چې هغه په دهٔ او

د دهٔ په ملګرو ناروا وه او صرف اِمامانو ته روا وه. او هغهٔ څهٔ خپلو دوستانو له هم ورکړه.“ ۵ بيا هغهٔ دا وفرمائيل چې، ”اِبن آدم د سبت د ورځې مالِک دے.“

د يو وُچ لاسی سړی روغول

۶ د يو بل سبت په ورځ عيسیٰ عبادتخانې ته ننوتو او تعليم يې ورکولو. هلته په ګڼه کښې يو سړے وو چې ښے لاس يې اوچ شوے وو. ۷ او د شرعې عالمانو او فريسيانو دې ته کتل چې عيسیٰ به د سبت په ورځ دے روغ کړی او کهٔ نه؟ د دې دپاره چې په هغهٔ باندې د هغهٔ خلاف څهٔ اِلزام ولګوی. ۸ خو هغه پوهېدو چې د دوئ په زړونو کښې څهٔ دی. نو هغهٔ هغه سړی ته چې لاس يې وُچ وو، وفرمائيل چې، ”پاڅه او دلته ودرېږه.“ نو هغه پاڅېدو او هلته ودرېدلو. ۹ عيسیٰ بيا هغوئ ته وفرمائيل چې، ”تاسو راته دا ووايئ چې د سبت په ورځ نيکی کول روا دی کهٔ بد، ژوند بچ کول کهٔ تباه کول؟“ ۱۰ هغهٔ ټولو ته ګېرچاپېره وکتل او بيا يې هغه سړی ته وفرمائيل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ نو هغهٔ داسې وکړل او د هغهٔ لاس روغ جوړ شو. ۱۱ خو هغوئ د غصې نه سرهٔ شول او يو بل ته يې ووئيل چې، ”مونږ د عيسیٰ سره څهٔ وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

۱۲ هم په دغه ورځو کښې عيسیٰ غرونو ته لاړو چې دُعا وکړی او ټوله شپه يې د خُدائ پاک نه دُعا وغوښتله. ۱۳ چې سحر شو نو هغهٔ خپل مريدان راوبلل او د هغوئ نه يې دولس کسان خوښ کړل او هغوئ يې رسولان وبلل: ۱۴

شمعون په چا چې هغهٔ پطروس نوم کېښودو، او د هغهٔ ورور
اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس، برتلمایٔ، ۱۵ متی، توما،
د حلفئ زوئ یعقوب، او شمعون چې ورته ننګیالے هم
وئیلے شی، ۱۶ او د یعقوب زوئ یهوداه، او یهوداه
اِسکریوتی چا چې وروستو د هغهٔ جاسوسی وکړه.

د حضرت عیسیٰ تعلیم او شفا ورکول

۱۷ عیسیٰ د هغوئ سره د غرهٔ نه راکوز شو او په هوار
مېدان کښې ودرېدو. په دغه ځائ کښې د هغهٔ د مریدانو ډله
او ډېر خلق، چې ټول د یهودیه او یروشلم او د صور او د
صیدا د سمندری غاړې نه راټول شوی وُو، ۱۸ او د هغهٔ
اورېدو ته راغلی وُو او چې دوئ د خپلو رنځونو نه شفا
ومومی. او هغه څوک چې پیریانو نیولی وُو، روغ شول. ۱۹
ټولو خلقو کوشش کولو چې لاس وروړی ځکه چې د هغهٔ نه
یو طاقت راوتلو او ټول به یې روغول.

برکتونه او غمونه

۲۰ بیا عیسیٰ خپلو مریدانو ته مخ راواړولو او وې فرمائیل
چې، "تاسو بختور یئ چې غریبان یئ، ځکه چې د خُدائ پاک
بادشاهی ستاسو ده. ۲۱ تاسو بختور یئ چې اوږی یئ،
ستاسو لوږه به په مړېدو بدله شی. تاسو بختور یئ چې اوس
ژاړئ، ستاسو ژړا به په خندا بدله شی. ۲۲ تاسو بختور یئ
کله چې خلق تاسو نه نفرت کوی او د خپل مینځ نه مو شړی
او درته سپکې سپورې وائی او د اِبن آدم د مریدی په وجه په
تاسو اِلزام لګوی. ۲۳ نو په هغه ورځ تاسو خوشحالی کوئ

او په خوشحالۍ ټوپونه وهئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو دپاره لوئ اجر دے. هم دغه شان د دوئ پلار نيکونو هم د نبيانو سره دغه شان سلوک کړے وو. ۲۴ خو اے مالدارو. په تاسو افسوس دے ځکه چې تاسو خپل د خوشحالۍ دور تير کړو. ۲۵ په تاسو افسوس چې اوس ماړۀ يئ ځکه چې تاسو به اوږی شئ. په تاسو افسوس چې اوس خاندئ، ځکه چې تاسو به په غم آخته شئ او ژاړئ به. ۲۶ افسوس دے په تاسو کله چې ټول خلق ستاسو ښۀ تعريف کوی نو دغه شان د هغوئ پلار نيکونو د دروغژنو نبيانو تعريف هم کولو.

دشمنانو سره مينه

۲۷ خو ما ته غوږ شئ چې زۀ درته څۀ وايم د خپلو دشمنانو سره مينه کوئ او ښوک چې ستاسو نه نفرت کوی د هغوئ سره ښۀ کوئ. ۲۸ د هغوئ دپاره برکت غواړئ ښوک چې په تاسو لعنت کوی او د هغوئ دپاره دُعا کوئ ښوک چې تاسو بےعزته کوی. ۲۹ کۀ ښوک تاسو په يو مخ ووهی نو هغۀ ته بل مخ هم ورواړوئ. کۀ ښوک ستاسو چُوغه واخلی نو هغۀ ته خپل قميص هم ورکړئ. ۳۰ ښوک هم چې ستاسو نه څۀ وغواړی هغوئ له يې ورکړئ. کله چې تاسو نه ښوک هم ستاسو څيز واخلی نو د هغۀ نه يې بيا تپوس مۀ کوئ. ۳۱ د نورو سره داسې سلوک کوئ لکه ښنګه سلوک چې تاسو د ځان دپاره غواړئ. ۳۲ کۀ تاسو صرف د هغوئ سره مينه کوئ ښوک چې تاسو سره مينه کوی نو بيا تاسو د کوم اجر اُميدوار يئ؟ ځکه چې ګناه ګار هم د هغه چا سره مينه کوی ښوک چې د هغوئ سره مينه کوی. ۳۳ او کۀ چرې تاسو د هغه چا سره نيکی کوئ ښوک چې تاسو سره ښېګړه کوی نو

ستاسو څهٔ اجر دے؟ ځکه چې ګناه ګار خو هم دغسې کوی.
۳۴ او کهٔ چرې تاسو تش هغه چا له قرض ورکوئ چې
ستاسو باور وی چې تاسو ته به يې واپس کړی نو په دې
کښې ستاسو اجر څهٔ دے؟ ځکه چې ګناه ګار هم يو بل له
قرض ورکوی او يو بل ته يې پوره واپس کوی. ۳۵ خو تاسو
د خپلو دشمنانو سره مينه او نيکی کوئ او قرض بغير د څهٔ
لالچه ورکوئ. نو تاسو به ډير لوئ اجر ومومئ. تاسو به بيا د
خُدائ تعالیٰ زامن شئ ځکه چې هغه په خپله هم په ناشُکرو
او په شريرانو مهربانه دے. ۳۶ ترس ناک شئ لکه څنګه
چې ستاسو پلار هم ترس ناک دے.

په نورو خلقو اِلزام لګول

۳۷ په نورو اِلزام مهٔ لګوئ نو په تاسو به هم اِلزام ونهٔ
لګولے شی. بل څوک مهٔ مجرموئ نو تاسو به هم مجرم ونهٔ
ګڼلے شئ. معاف کوئ نو تاسو به هم معاف کړے شئ. ۳۸
ورکړئ، نو تاسو ته به واپس درکړے شی. نو ستاسو جولۍ
ته به ستاسو برخه ښهٔ منډلې دربلې ښهٔ ډکه تر خولې خولې
واپس مِلاو شی. نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ دغه
رنګ به واپس ستاسو ناپ تول کولے شی.“ ۳۹ او عيسیٰ
هغوئ ته يو مِثال هم وئيلو چې، ”ولې يو ړوند بل ړوند ته لار
ښودلے شی څهٔ؟ آيا دواړه به په کنده کښې ونهٔ غورزيږی
څهٔ؟ ۴۰ شاګرد د خپل اُستاذ نه لوئ نهٔ وی خو هر هغه
څوک چې پوره تربيت حاصل کړی نو هغه به د خپل اُستاذ
په شان شی. ۴۱ تاسو د خپل ورور د سترګې خسنی ته ولې
ګوته نيسئ خو په خپله سترګه کښې درته تير نهٔ ښکاری؟ ۴۲
تهٔ څنګه خپل ورور ته دا وئيلے شې چې، وروره، راشه چې

ستا د سترګي نه دا خسنړے وباسم، خو حال دا چي په خپله
سترګه کښي درته تير نۀ ښکاري؟ اے رياکاره، اول د خپلي
سترګي نه تير وباسه، نو بيا به ستا سترګي وغړيږي چي د
خپل ورور د سترګي نه خسنړے وباسي.

ونه د ميوي نه پيژندلے شي

۴۳ هيڅکله ښۀ ونه بده ميوه نۀ نيسي، او هيڅکله بده ونه ښۀ
ميوه نۀ نيسي، ۴۴ ځکه چي هره ونه په خپلي ميوي پيژندلے
کيږي. تۀ د ازغو بوټو نه اينځر نۀ شي راټولولے او نۀ د جاړو
بوټو نه انګور راشوکولے شي. ۴۵ ښۀ سړے به د خپل زړۀ
د خزاني نه ښۀ څيزونه راوباسي او بد سړے به د خپل زړۀ د
بدي خزاني نه بدي خبري وباسي، ځکه چي کومي خبري چي
په خولۀ راځي هغه د زړۀ نه راوځي.

دوه قسمه بنيادونه

۴۶ تاسو ما ته ولي مالِک مالِک وايئ او هغه کار هيڅکله هم
نۀ کوئ چي زۀ يي درته وايم؟ ۴۷ هر هغه څوک چي ما له
راځي او زما خبري اوري او عمل پري کوي نو زۀ به تاسو ته
وښايم چي هغه د چا په شان دے. ۴۸ هغه د يو داسي سړي
په شان دے چا چي د کور جوړولو دپاره ښۀ ژور بنيادونه
وکنستل او بنياد يي په پوخ ګټ کيښودلو. او هر کله چي
سيلاب راغلو نو په کور وروختو خو هغه يي ونۀ خوځولے
شو ځکه چي هغه پوخ جوړ شوے وو. ۴۹ خو څوک چي
زما خبري اوري او عمل پري نۀ کوي نو هغه د داسي سړي
په شان دے چا چي د خپل کور بنياد د زمکي په مخ جوړ

کړو. کله چې سېلاب راغلو نو په کور وروختو نو هغه يې
راوغورزولو او بلکل تباه يې کړو.“

د صوبه دار د نوکر روغول

۷ ۱ کله چې يې ټولې خبرې خلقو ته خلاصې کړې نو
عيسىٰ کفرنحُوم ته لاړو. ۲ هلته د صوبه دار يو نوکر وو
کوم چې په هغۀ ډېر ګران وو. او هغه مرګى حال پروت وو.
۳ نو کله چې صوبه دار د عيسىٰ په حقله واورېدل نو هغۀ
يو څو يهوديان مشران ورولېږل او خواست يې ورته وکړو
چې هغه راشى او د هغۀ نوکر له شفا ورکړى. ۴ هغوئ
عيسىٰ له راغلل او ډېر زارى مِنت يې ورته وکړو او ورته يې
ووئيل چې، ”صوبه دار ستا د مدد حقدار دے، ۵ ځکه
چې هغه زمونږ د قوم خوږمن دے او هغۀ زمونږ دپاره
عبادتخانه هم جوړه کړې ده.“ ۶ عيسىٰ د هغوئ سره لاړو.
نو چې هغه کور ته نزدې شو نو صوبه دار يو څو دوستان په
دې غرض ورولېږل چې، ”مالِکه، نور تکليف مۀ کوه ځکه
چې زۀ د دې جوګه نۀ يم چې تۀ زما کور ته راشې. ۷ زۀ په
خپله خو ځۀ هم نۀ يم نو په دې وجه زۀ تاسو ته حاضر نۀ
شوم. خو کۀ تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ
شى. ۸ ځکه چې زۀ پوهېږم چې زۀ په خپله د بل د حکم
لاندې يم او سپاهيان زما د حکم لاندې دى. زۀ چې يو ته
ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شى، او چې بل ته ووايم چې
ديخوا راشه، نو هغه راشى او چې خپل غلام ته ووايم چې
داسې وکړه نو هغه يې هغه شان کوى.“ ۹ کله چې عيسىٰ
دا واورېدل نو د هغۀ ايمان ته حيران شو، نو هغۀ ګنې ته

وفرمائيل چې، ”زهٔ تاسو ته دا وايم چې ما داسې ايمان په بنى
اِسرائيلو کښې چرته هم نهٔ دے ليدلے.“ ١٠ او هغه مشران
چې کور ته واپس راغلل نو هغوئ هغه نوکر روغ جوړ وليدو.

د نائن د کونډې ښځې زوئ ژوندے کول

١١ پس له هغې عيسىٰ نائن نومې ښاريې ته لاړو. د هغهٔ سره
خپل مريدان او نور ګڼ خلق هم ورسره وُو. ١٢ کله چې
هغه د ښاريې دروازې ته ورسېدلو نو يوه جنازه يې وليده.
دغه جنازه د يوې کونډې د يک يو زوئ وه او د دې سره د
ښاريې ګڼ خلق وُو. ١٣ کله چې مالِک عيسىٰ هغه وليدله نو
زړهٔ يې پرې وسوزېدلو او وې فرمائيل، ”بس نوره مهٔ ژاړه.“
١٤ د دې سره هغه وروړاندې شو او د جنازې په کټ يې
لاس کېښودلو او جنازه وړُونکى ودرېدل. بيا هغهٔ وفرمائيل
چې، ”راپاڅه اے زلميه.“ ١٥ هغه مړے کښېناستو او په
خبرو يې شروع وکړه او عيسىٰ هغه خپلې مور ته بيا حواله
کړو. ١٦ په هغه ټولو خلقو باندې زبردسته يره خوره شوله
او هغوئ ټولو د خُدائ پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې،
”زمونږ په مينځ کښې يو لوئ نبى راښکاره شوے دے او
خُدائ پاک د خپلو خلقو د مدد دپاره راغلے دے.“ ١٧
عيسىٰ چې څهٔ کړى وُو هغه قيصه د يهوديه په ټوله علاقه او
خوا او شا کښې خوره شوه.

د حضرت يحيىٰ پيغام وړُونکى ليږل

١٨ د يحيىٰ مريدانو هغه په دې هر څهٔ خبر کړو. هغهٔ خپل
دوه مريدان راوغوښتل ١٩ او مالِک له يې ولېږل چې تپوس

وکړی چې، ”تهٔ هغه راتلونکے یې یا دا چې مونږ د بل چا
اِنتظار وکړو؟“ ۲۰ هغه پېغام وړُونکی عیسیٰ له لاړل او ورته
یې ووئیل، ”بپتسمه ورکوونکی یحییٰ مونږ تا له رالېږلی یُو چې
تپوس وکړو چې تهٔ هغه راتلونکے یې کهٔ مونږ د بل چا اِنتظار
وکړو؟“ ۲۱ هم په هغه ساعت عیسیٰ ډېرو خلقو ته د
بیماریانو نه شفا ورکړله، طاعون او بد پیریان یې لرې کړل
او ډېرو ړندو له یې بینائی ورکړه. ۲۲ بیا هغهٔ هغه مریدانو ته
جواب ورکړو چې، ”لاړ شئ او هر څهٔ چې تاسو اورئ او
ګورئ هغه یحییٰ ته ووایئ چې ړاندهٔ بینا کیږی، شل ګرځی،
جذامیان پاکیږی، کاڼهٔ اوری، مړی بیا ژوندی کیږی او
غریبانان ښهٔ زیرے اوری. ۲۳ او بختور دی هغه څوک چې
ما نهٔ ازاروی.“ ۲۴ کله چې د یحییٰ مریدان رُخصت شول
نو عیسیٰ د هغهٔ په حقله خلقو ته وفرمائیل چې، ”تاسو د څهٔ
لیدلو دپاره بیابان ته تلی وئ؟ یوه لوخه چې باد خوځوله څهٔ؟
۲۵ نو بیا تاسو د څهٔ لیدو له وتلی وئ؟ یو کس چې قیمتی
جامې یې اچولې وې؟ ګورئ، د چا چې قیمتی لباس وی او
عېش عشرت کوی هغوئ په محلونو کښې ژوند کوی. ۲۶ نو
بیا تاسو بهر د څهٔ لیدو له وتلی وئ؟ یو نبی لیدو له؟ آو، زهٔ دا
وایم چې د یو نبی نه هم ډېر لوئ. ۲۷ دا هغه څوک دے چې
د چا په حقله چې لیکلے شوی دی چې، ”ګوره، زهٔ خپل
پېغمبر ستا نه وړاندې لېږم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی.“
۲۸ زهٔ تاسو ته وایم د زمکې په مخ بل څوک د یحییٰ نه لوئ
نشته خو بیا هم د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې د ټولو نه
کمزورے کس د هغهٔ نه لوئ دے.“ ۲۹ او ټولو خلقو چا
چې د عیسیٰ خبرې واورېدلې نو سره د محصولچیانو یې د
خُدائ پاک لار سمه وګڼله ځکه چې د یحییٰ نه یې بپتسمه

اخستې وه، ۳۰ خو بې د فريسيانو او د شرعې د عالمانو نه چا چې د هغهٔ د بپتسمې نه اِنکار کړے وو او د ځان دپاره يې د خُدائ پاک د حُکم نه مخ اړولے وو. ۳۱ ”د دې پيړۍ د خلقو مِثال په څهٔ درکړم؟ هغوئ د چا په شان دی؟ ۳۲ هغوئ په بازار کښې د ناستو ماشومانو په شان دی څوک چې يو بل ته چغې وهی او وائی چې، مونږ تاسو ته شپيلۍ وغږولې او تاسو ګډا ونهٔ کړه. مونږ ژړا انګولا وکړه او تاسو وير ونهٔ کړو. ۳۳ ځکه چې بپتسمه ورکوونکے يحيىٰ راغلو چې هغهٔ نهٔ روټئ خوړله او نهٔ يې مے څښله نو تاسو وئيل چې، په هغهٔ پيريان ناست دی. ۳۴ او کله چې اِبن آدم راغلو چې خوری څښی نو تاسو وايئ چې، دهٔ ته وګورئ. دا ګيډور شرابی د محصولچيانو او ګناهګارو دوست دے. ۳۵ خو بيا هم حکمت په خپلو کارونو کولو صادق ثابت شو.“

يوه ګناهګاره ښځه معاف کول

۳۶ يو فريسی د عيسىٰ مېلمستيا وکړله. هغه د فريسی کور ته لاړو او خوراک ته کښېناستو. ۳۷ نو په هغه ښار کښې يوه زناکاره ښځه چې د عيسىٰ د راتلو نه خبر شوله چې د يو فريسی په کور کښې مېلمه دے نو قيمتی عطر يې د مرمرو په عطردان کښې راوړل. ۳۸ هغه د عيسىٰ د پښو سره وروستو ودريدله او په ژړا شوه او د هغهٔ پښې د هغې په اوښکو لمدې شوې او هغه هغې په خپلو ويښتو وچې کړې او ښکل يې کړې او عطر يې پرې واچول. ۳۹ کله چې د هغهٔ کوربه فريسی دا وليدل نو د ځان سره يې ووئيل، ”کهٔ دا سړے چرې رښتينے نبی وے نو هغه به په دې خبر وے چې دا لاس وروړونکې ښځه څوک ده او دا څنګه ښځه ده يعنې يوه

ګناهګاره ده.“ ۴۰ عیسیٰ د هغهٔ په زړهٔ پوهه شو او ورته یې
وفرمائیل چې، ”شمعونه. زهٔ تا ته څهٔ وئیل غواړم.“ هغهٔ
ووئیل چې، ”ووایه مالِکه.“ ۴۱ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”د
یو سودخور دوه قرضداری وُو. یو ته یې پینځهٔ سوه دیناره
قرض وُو او په بل یې پنځوس. ۴۲ د دواړو سره د قرض
ورکولو هیڅ درک نهٔ وو نو دواړو ته یې وبخښل. نو اوس
ووایه چې په دې دواړو کښې به د هغهٔ سره زیاته مینه کوم یو
کوی؟“ ۴۳ شمعون جواب ورکړو، ”زما په خیال چې کوم
سړی ته یې زیاتې وبخښلې.“ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”بېشکه
تهٔ صحیح وائې.“ ۴۴ بیا یې ښځې ته مخ ورواړولو او
شمعون ته یې وفرمائیل چې، ”تهٔ دا ښځه وینې؟ زهٔ ستا کور
ته راغلم او تا زما د پښو دپاره اوبهٔ قدرې هم رانهٔ کړې خو
دې ښځې زما پښې په خپلو اوښکو لمدې کړې او هغه یې په
خپلو ویښتو وچې کړې. ۴۵ تا زهٔ ښکل قدرې نهٔ کړم خو د
کوم وخت نه چې زهٔ راغلے یم هغه لګیا ده زما پښې
ښُکلوی. ۴۶ تا زما سر په تېلو غوړ نهٔ کړو او هغې زما په
پښو عطر واچول. ۴۷ زهٔ تا ته دا وایم چې هغې دومره مینه
وکړله ځکه چې د هغې ډېر ګناهونه بخښلے شوی دی. د چا
چې لږ ګناهونه بخښلے شوی وی هغه لږه مینه کوی.“ ۴۸
بیا عیسیٰ هغې ته وفرمائیل چې، ”ستا ګناهونه وبخښلے
شول.“ ۴۹ نو مېلمنو په خپلو کښې ووئیل چې، ”دے لا
څوک دے چې ګناهونه هم بخښی؟“ ۵۰ او بیا عیسیٰ هغې
ښځې ته وفرمائیل چې، ”تهٔ خپل ایمان بچ کړې، په خیر لاړه
شه.“

د حضرت عیسیٰ زنانه مریدانې

٨ ﴿١﴾ د دې نه پس عیسیٰ ښار په ښار او کلی په کلی
ګرځېدو، بیان یې کولو او د خُدائ پاک د بادشاهۍ زیرے یې
اورولو. او هغهٔ سره هغه دولس مریدان هم وُو، ﴿٢﴾ او یو
څو ښځې وې څوک چې د پیریانو نه خلاصې شوې وې او د
رنځونو نه جوړې شوې وې. په دوئ کښې مریم چې د
مګدلینی په نوم یادېده د چا نه چې اووهٔ پیریان شړلے شوی
وُو، ﴿٣﴾ او یوانه چې د هیرودیس د خُوزا نومې ناظر ښځه
وه او سوسناه او نورې ډیرې ښځې چې په خپل مال دولت
یې د هغوئ خرچه کوله.

د زمیندار مِثال

﴿٤﴾ او ډېر خلق د مختلفو ښارونو نه عیسیٰ ته راجمع کېدل
نو هغهٔ په دې مِثال کښې خبرې وکړې، ﴿٥﴾ ”یو زمیندار د
تخم کَرلو دپاره بهر لاړو نو چې کله هغهٔ په خپل پټی کښې
تخم نوستلو نو څهٔ تخم ترې نه په لاره پرېوتو او د پښو د
لاندې شو او د هوا مارغان راغلل هغه یې وخوړو. ﴿٦﴾ څهٔ
تخم په کاڼیزه زمکه پرېوتو او څهٔ وخت پس زرغون شو او
اوچ شو ځکه چې د نمی کمے وو. ﴿٧﴾ او څهٔ تخم په غنو
کښې پرېوتو، ازغی ورسره لوئ شول او فصل یې لاندې کړو.
﴿٨﴾ او څهٔ تخم په زرخیزه زمکه پرېوتو او را وټوکېدو او لوئ
شو یو په سل غله یې وکړه.“ هر کله چې عیسیٰ دا وفرمائیل
نو آواز یې وکړو، ”کهٔ څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه
دې واوری.“

د مِثالونو مطلب

٩ د هغهٔ مريدانو تپوس ترې وکړو چې د دې مِثال مطلب
څهٔ وو؟ ١٠ نو هغهٔ وفرمائيل چې، ”تاسو ته دا موقع
درکړے شوې ده چې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په رازونو
پوهه شئ، خو زهٔ د نورو دپاره په مِثالونو کښې تعليم ورکوم،
”هغوئ ګورى خو وينى نه، اورى خو پوهيږى نه.“

د زميندار د مِثال تشريح

١١ د دې مِثال مطلب دا دے چې تخم د خُدائ پاک کلام
دے. ١٢ او د لارې په غاړه هغه ځوک دى چې ځوک دا
اورى خو وروستو اِبليس راشى او هغه کلام د هغوئ د زړهٔ نه
يوسى، هسې نه چې ايمان راوړى او خلاصون بيامومى. ١٣
په کاڼيزه زمکه د کَرلے شوى تخم مِثال د هغه چا دے چې
هر کله چې کلام واورى په خوشحالۍ سره يې قبول کړى خو
جرړې يې نهٔ وى او د لږ وخت دپاره پرې ايمان راوړى نو د
آزميښت په وخت کښې تيندک وخورى. ١٤ او په غنو کښې
د پرېوتلى تخم مِثال د هغه چا دے ځوک چې کلام واورى
خو نوره وده يې د مال دولت لالچ او د ژوند د خوشحالو په
وجه مرى خپه کړى او مېوه يې پخه نهٔ شى. ١٥ خو د ښې
زمکې مِثال د هغه چا دے ځوک چې په ښهٔ او پاک زړهٔ سره
کلام واورى او پرې مضبوط شى او په دې د صبر مېوه
راوړى.

د ښانک د لاندې ډيوه

١٦ داسې هيڅوک نشته چې ډيوه بله کړى او بيا يې د لوښى
د لاندې پټه کړى او يا يې د کټ لاندې کيږدى بلکې هغه يې په
ډيوټ ږدى چې هر راتلونکے کس يې رڼا ووينى. ١٧ داسې
پټ څيز نشته چې هغه به ښکاره نۀ شى او نۀ داسې پټ راز
شته چې هغه به ښکاره نۀ شى. ١٨ نو خبردار شئ چې تاسو
څنګه اورئ ځکه چې د هر چا سره چې څۀ وى هغۀ له به نور
هم ورکړے شى، او د چا سره چې څۀ نۀ وى هغۀ نه به هغه
څۀ هم واخستلے شى چې ورسره وى.“

د حضرت عيسىٰ رښتينې رشته‌دار

١٩ بيا د عيسىٰ مور او ورونړه راغلل خو د ګڼې له کبله هغۀ
ته ورونۀ رسېدل. ٢٠ چا هغۀ ته ووئيل چې، ”ستا مور او
ورونړه بهر ولاړ دى، هغوئ تا سره مِلاوېدل غواړى.“ ٢١
هغۀ جواب ورکړو، ”زما مور او زما ورونړه هغه څوک دى
چې د خُدائ پاک کلام اورى او عمل پرې کوى.“

د حضرت عيسىٰ په درياب کښې طوفان ودرول

٢٢ يوه ورځ عيسىٰ د خپلو مريدانو سره په کشتۍ کښې سور
شو او ورته يې وفرمائيل، ”راځئ چې د درياب پورې غاړې ته
لاړ شُو.“ نو هغوئ روان شول. ٢٣ او کله چې هغوئ په
کِشتۍ کښې روان وُو، نو هغه اودۀ شو. خو په درياب کښې
يو زورَور طوفان راغلو، او کِشتۍ د اوبو نه په ډکېدو شوه او
هغوئ په سخته خطره کښې وُو. ٢٤ مريدان هغۀ له ورغلل
او په چغو يې رابېدار کړو، ”مالِکه، مالِکه، مونږ ډوبيږو.“ هغه
بېدار شو او سيلۍ او د اوبو چپې يې ورټلې. طوفان ودرېدو

نو په هغه ساعت قلاره قلارى شوه. ۲۵ هغهٔ ترې تپوس
وکړو، ”ستاسو ايمان چرته دے؟“ هغوئ په يره او حيرانتيا
يو بل ته ووئيل چې، ”دا لا څهٔ قِسم سړے دے چې هوا او
چپو له حکم ورکوى او هغوئ يې حکم منى؟“

په ګِراسينيانو کښې د پيريانو نيولے سړے روغول

۲۶ بيا عيسىٰ د خپلو مريدانو سره د ګِراسينيانو علاقې ته
ورسېدلو کوم چې د ګليل په بله غاړه وو. ۲۷ څنګه چې
عيسىٰ وچې ته راکوز شو نو يو سړے يې وليدو چې پيريانو
نيولے وو او د ډېر وخت نه يې نهٔ خو جامې اغوستې وې او
نهٔ کور کښې اوسېدلے وو خو په قبرستان کښې ديره وو.
۲۸ کله چې هغهٔ عيسىٰ وليدلو نو چغې يې کړې او سجده يې
ورته وکړه او دا چغې يې وهلې، ”اے عيسىٰ، د خُدائ پاک
زويه، تهٔ زما نه څهٔ غواړې؟ د خُدائ تعالىٰ دپاره ما مهٔ په
عذابوه.“ ۲۹ ځکه چې عيسىٰ پيريانو ته حکم کړے وو چې
دې سړى نه راوځئ. ډېر ځله يې هغه نيولے وو او د حفاظت
د کبله به په زنځيرونو کښې وتړلے شو او زولنۍ به
ورواچولے شوې خو هر ځل به هغهٔ ځان خلاصولو او
پيريانو به هغه بيابان ته بوتلو. ۳۰ بيا عيسىٰ د هغهٔ نه تپوس
وکړو چې، ”نوم دې څهٔ دے؟“ هغهٔ ووئيل چې، ”زما نوم
لښکر دے،“ ځکه چې هغه ډېرو پيريانو نيولے وو. ۳۱
هغوئ مِنت زارى ورته وکړه چې دا حکم مهٔ راکوه چې
تاترين ته وغورزېږئ. ۳۲ نو هلته د غرهٔ په خوا کښې د
خنزيرانو يوه لويه رمه څرېده او پيريانو مِنت زارى ورته
وکړه چې، ”مونږ له اجازت راکړه چې په دوئ کښې
ورننوځو.“ نو هغهٔ هغوئ له اجازت ورکړو. ۳۳ بيا پيريان د

سړی نه راووتل او په خنزیرانو کښې ورننوتل او ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته دریاب ته پرېوته او ډوبه شوه.
٣٤ د خنزیرانو ساتونکو چې دا ولیدل نو وتښتېدل. هغوئ ښار او بانډو ته دا خبر ورسولو. ٣٥ او خلق د دې تماشې دپاره بهر راووتل. کله چې هغوئ عیسیٰ له راغلل هغه سړے چې پیریان ترې تللی وُو یې ولیدو چې جامې یې اغوستې وې او سم دم د عیسیٰ په پښو کښې ناست وو او هغوئ وېرېدل.
٣٦ کومو خلقو چې دا واقعه لیدلې وه هغوئ نورو ته ووئیل چې دا پیریانو نیولے سړے څنګه روغ شو. ٣٧ نو د ګِراسینیانو د مُلک ټولو خلقو عیسیٰ ته مِنت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لاړ شه. ځکه چې هغوئ ډېر یرې اخستی وُو.
نو هغه کشتۍ ته وختلو او واپس لاړو. ٣٨ د کوم سړی نه چې پیریان پاڅېدلی وُو هغهٔ ورته خواست وکړو چې ورسره ملګرے شی. خو عیسیٰ هغه رُخصت کړو او ورته یې وفرمائیل چې، ٣٩ ”خپل کور ته واپس لاړ شه او هغه هر څهٔ بیان کړه چې خُدائ پاک ستا دپاره وکړل.“ هغه لاړو په ښار کښې هرې خوا ته وګرځېدو او چې عیسیٰ د هغهٔ دپاره څهٔ کړی وُو هغه یې خلقو ته بیان کړل.

د حضرت عیسیٰ یوه جینۍ راژوندی کول او یوې ښځې له شفا ورکول

٤٠ کله چې عیسیٰ راواپس شو نو خلقو ورته هرکلے ووې ځکه چې هغوئ ټول ورته په اِنتظار وُو. ٤١ بیا یائیر نومې یو سړے راغلو چې د عبادتخانې یو مشر وو. هغه د عیسیٰ په پښو پرېوتو او مِنت زاری یې ورته وکړه چې، ”ما سره کور ته لاړ شه.“ ٤٢ ځکه چې د هغهٔ د دولسو کالو یک یو لور وه

چې مرګی حال وه. کله چې عیسیٰ ورسره لاړو نو د خلقو په
ګڼه کښې راګېر شو. ۴۳ په هغوئ کښې يوه ښځه وه چې د
دولسو کالو راسې يې وينه بهېدله او هيچا يې علاج نۀ شو
کولے. ۴۴ هغه د شا د طرفه راغله او د هغۀ د جامو لمن له
يې لاس وروړو او سمدستی يې وينه ودرېده. ۴۵ عيسیٰ
وفرمائيل، ”دا چا ما له لاس راوړو؟“ ټول منکر شول او
پطروس ووئيل، ”مالِکه، ګڼه دربانديې راټوله ده او خلق درته
راجُختيږی.“ ۴۶ خو عيسیٰ وفرمائيل چې، ”چا خو ما له
لاس راوړو ځکه چې زۀ پوهه شوم چې يو طاقت ما نه بهر
شو.“ ۴۷ کله چې ښځه پوهه شوه چې هغه پټېدے نۀ شی،
نو په رپېدو سره راغله او د هغۀ په پښو کښې پرېوتله او د
ټولو خلقو په وړاندې يې د دې اِقرار وکړو چې هغې ولې هغۀ
له لاس وروړو او څنګه هغه سمدستی جوړه شوه. ۴۸ نو
هغۀ هغې ته وفرمائيل چې، ”زما لورې، ستا ايمان تۀ روغه
کړې، په خير لاړه شه.“ ۴۹ هغۀ لا دا خبرې کولې چې د
عبادتخانې د مشر د کور نه څوک راغلو چې خبر ورکړی
چې، ”ستا لور مړه شوه او اُستاذ نور مۀ په تکليف کوه.“ ۵۰
خو عيسیٰ چې دا واورېدل نو هغۀ ته يې وفرمائيل چې، ”يرېږه
مۀ. صرف ايمان وساته نو هغه به بچ شی.“ ۵۱ کله چې هغه
کور ته ورسېدو هغۀ د پطروس، يوحنا، يعقوب او د جينۍ د
مور پلار نه علاوه څان سره نور څوک ننوتلو ته پرې نۀ
ښودل. ۵۲ هغوئ ټولو د هغې جينۍ دپاره ژړا انګولا کوله.
خو هغۀ وفرمائيل چې، ”مۀ ژاړئ، هغه مړه نۀ ده، هغه خو
اوده ده.“ ۵۳ خو هغوئ ورپورې وخندل ځکه چې ښۀ خبر
وُو چې هغه مړه ده. ۵۴ خو عيسیٰ هغه د لاسه ونيوله او
ورته يې وفرمائيل چې، ”پاڅه زما بچۍ.“ ۵۵ د هغې روح

واپس راغلو، هغه سمدستی پاڅېده بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل
چې هغې ته د خوړلو څهٔ ورکړئ. ۵۶ د هغې مور پلار اریان
دریان شول خو هغهٔ هغوئ ته حکم ورکړو چې، ”هر څهٔ چې
وشول دا چا ته مهٔ وایئ.“

د دولسو رسولانو لېږل

۹ ۱ بیا عیسیٰ دولس مریدان راوغوښتل او هغوئ له یې د
پیریانو د شړلو او د بیماریانو د شفا اختیار ورکړو. ۲ او
هغهٔ هغوئ د خُدائ پاک د بادشاهۍ د بیانولو او د بیمارانو د
شفا دپاره ولېږل. ۳ هغوئ ته یې وفرمائیل چې، ”ځان سره
هیڅ مهٔ اخلئ، نهٔ امسا، نهٔ تیلۍ، نهٔ روټۍ او نهٔ پیسې او نهٔ
دویم قمیص. ۴ کوم کور ته چې تاسو ننوځئ نو هلته پاتې
شئ او هم هلته نه رُخصت شئ. ۵ او کوم خلق چې تاسو
قبول نهٔ کړی نو چې کله تاسو د هغوئ ښار پرېږدئ نو د
خپلو پښو نه دوړې وڅنډئ چې د هغوئ خلاف ګواهي شی.“
۶ نو هغوئ روان شول، کلی په کلی ګرځېدل او په هر ځائ
کښې یې زیرے خورولو او بیمارانو له یې شفا ورکوله.

د هیرودیس پرېشانی

۷ اوس ګورنر هیرودیس هم د دې هر څهٔ په حقله خبر شو
او په سوچ کښې ډوب شو ځکه چې ځینې خلقو دا وئیل چې
یحییٰ بیا د مړو نه راژوندے شوے دے. ۸ او چا وئیل چې
الیاس راښکاره شوے دے او ځینو وئیل چې د پخوانو
پېغمبرانو نه یو راژوندے شوے دے. ۹ هیرودیس ووئیل
چې، ”د یحییٰ سر ما په خپله پرې کړے دے خو دا لا څوک

دے چې دا دومره زور شور یې دے؟“ نو هغه د عیسیٰ سره د مِلاوېدو په کوشش کښې وو.

پینځهٔ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۱۰ کله چې رسولان واپس راغلل نو عیسیٰ ته یې خپله کار گزاری بیان کړه نو هغه هغوئ سره بیتِصیدا نومې ښاریې ته پټ لاړو. ۱۱ خو خلق خبر شول او ورپسې لاړل. هغهٔ خلقو ته هرکلے ووئیلو او هغوئ ته یې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په حقله خبرې وکړې او چا ته چې د علاج ضرورت وو، هغوئ له یې شفا ورکړه. ۱۲ کله چې ماښام شو نو هغه دولس مریدان هغهٔ له ورغلل او ورته یې ووئیل، ”دا خلق رُخصت کړه چې خوا او شا کلو او بانډو ته لاړ شی او ځان له د شپې تېرولو او د خوراک بندوبست وکړی ځکه چې مونږ دلته په خوشی بیابان کښې یُو.“ ۱۳ خو عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو د ځانه دوئ ته د خوراک څهٔ ورکړئ چې وې خوری.“ نو هغوئ ووئیل چې، ”مونږ سره خو پینځهٔ روټۍ او دوه کبان دی، نور هیڅ نشته، ترڅو چې مونږ په خپله لاړ نهٔ شُو او د دوئ دپاره د خوراک څښاک بندوبست ونهٔ کړُو.“ ۱۴ دا خوا او شا پینځهٔ زره سړی وُو. هغهٔ خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”د دوئ نه د پنځوسو پنځوسو کسانو پېنډې جوړې کړئ.“ ۱۵ هغوئ هم داسې وکړل او ټول یې کښېنول. ۱۶ بیا عیسیٰ هغه پینځهٔ روټۍ او دوه کبان واخستل او آسمان ته یې پاس وکتل، برکت یې ورکړو، ماتې یې کړې او مریدانو له یې ورکړې چې په خلقو یې تقسیم

کړی. ١٧ هغوئ ټولو ښهٔ په مړه ګېډه خوراک وکړو او
کومې پاتې ټوکرې چې راټولې کړے شوې نو دولس ټوکرئ
ترې ډکې شوې.

د حضرت عیسیٰ په حقله د پطروس اِقرار

١٨ یوه ورځ چې عیسیٰ یواځې دُعا کوله او د هغهٔ مريدان
هم حاضر وُو نو هغهٔ د هغوئ نه تپوس وکړو چې، "خلق څهٔ
وائی چې زهٔ څوک يم؟" ١٩ هغوئ جواب ورکړو، "ځينې
وائی چې بپتسمه ورکوونکے يحيىٰ دے، نور دې الياس ګنی،
او ځينې وائی چې د پخوانو نبيانو نه يو بيا راژوندے شوے
دے." ٢٠ نو هغهٔ ورته وفرمائيل چې، "تاسو څهٔ وايئ چې
زهٔ څوک يم؟" پطروس جواب ورکړو، "تهٔ د خُدائ پاک
مسيح يې."

د حضرت عیسیٰ د خپل مرګ او بيا ژوندی کېدلو په حقله پېشګوئي

٢١ بيا هغهٔ هغوئ په سختئ سره منع کړل او حکم يې
ورکړو چې، "هيچا ته مهٔ وايئ." ٢٢ او هغهٔ وفرمائيل چې،
"اِبن آدم به خامخا ډېرې سختئ وزغمی او مشران، مشران
اِمامان او د شرعې عالمان به يې رد کړی، او هغه به ووژلے
شی، او په درېمه ورځ به راژوندے شی." ٢٣ بيا هغهٔ هغوئ
ټولو ته وفرمائيل، "کهٔ څوک زما مريدان جوړېدل غواړی،
هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، او هره ورځ دې خپله
سولئ راواخلی او ما پسې دې راځی. ٢٤ څوک چې خپل
ځان ساتل غواړی هغه به يې بائيلی، خو څوک چې زما د

خاطره خپل ژوند بائیلی، نو هغه به یې بچ کړی. ۲۵ کۀ
څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنیا ومومی نو هغۀ
ځان له څۀ فائده ورکړه؟ ۲۶ څوک چې په ما او زما په
کلامِ شرمیږی نو اِبن آدم به د هغوئ نه وشرمیږی، کله چې
هغه په خپل جلال او د پلار او د پاکو فرښتو جلال سره
راشی. ۲۷ خو زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې دلته ځینې داسې
کسان ولاړ دی چې هغوئ به تر هغې نۀ مری ترڅو چې د
خُدائ پاک بادشاهی ونۀ وینی.“

د حضرت عیسیٰ شکل بدلېدل

۲۸ د دې خبرو نه اتۀ ورځې پس هغۀ پطروس، یوحنا او
یعقوب د ځان سره کړل او د دُعا دپاره غرۀ ته لاړل. ۲۹ هر
کله چې هغۀ دُعا کوله نو د هغۀ شکل بدل شو او د هغۀ جامې
برېښېدونکې سپینې شوې. ۳۰ نو ناګهانه هغوئ دوه سړی
ولیدل چې موسیٰ او الیاس وُو، چې د هغۀ سره یې خبرې
کولې. ۳۱ هغوئ په جلال کښې ښکاره شول او د هغۀ د
مرګ په حقله یې خبرې وکړې چې په یروشلم کښې پوره
کېدونکې وې. ۳۲ په دې وخت کښې پطروس او د هغۀ
ملګری په ښۀ خوب ورغلی وُو، خو هر کله چې هغوئ بېدار
شول نو هغوئ د دۀ جلال ولیدو او هغه دوه سړی یې هم
ورسره ولاړ ولیدل. ۳۳ او کله چې هغوئ د عیسیٰ نه
رخصتېدل نو پطروس عیسیٰ ته ووئیل چې، ”مالِکه، زمونږ
دپاره دلته پاتې کېدل ښۀ دی. مونږ پرېږده چې درې جونګړې
جوړې کړُو، یوه ستا دپاره، یوه د موسیٰ دپاره او یوه د
الیاس دپاره.“ خو هغه نۀ پوهېدو چې څۀ یې وئیل. ۳۴ هغۀ
لا دا خبرې کولې چې یوه وریځ راخوره شوه او په هغوئ یې

سورے وکړو. هغوئ ویرېدل ځنګه چې په وریځ کښې ننوتل.
۳۵ بیا د وریځې نه یو آواز راغلو چې وې فرمائیل، ”دا زما
زوئ دے، زما غوره کړے. د دهٔ خبرې واورئ.“ ۳۶ هر کله
چې آواز ختم شو نو عیسیٰ یې یواځې ولیدلو. نو مریدان غلی
پاتې شول او هر څهٔ چې یې لیدلی وُو، په هغه وخت یې هیچا
ته هم حال ونهٔ وې.

پیریانو نیولے هلک روغول

۳۷ بله ورځ چې هغوئ د غرهٔ نه راکوز شول نو ډېره لویه
ګڼه ورته راټوله شوې وه. ۳۸ بیا د ګڼې نه یو سړی چغه
کړه، ”اُستاذه، زاری درته کوم چې زما په یک یو زوئ نظر
وکړه. ۳۹ هر وخت یې پیرے نیسی، چغې ترې وباسی، تاو
راتاو یې کړی او را وی غورزوی او په خوله یې ځګونه
رامات شی او چې ډېر بد یې زخمی کړی نو هله ترې لاړ شی.
۴۰ ما ستا مریدانو ته خواست وکړو چې دا ترې نه وباسئ
خو هغوئ پاتې راغلل.“ ۴۱ عیسیٰ جواب ورکړو، ”اے
بېایمانه او بدکاره پیړۍ. زهٔ به ترڅو تاسو سره یم او تاسو به
زغمم؟ خپل زوئ دلته راوله.“ ۴۲ خو د راوستو نه مخکښې
پیریانو هغه ماشوم راوپرزولو او تاو راتاو یې کړو، خو عیسیٰ
پیرے ورټلو، هلک یې روغ کړو او پلار ته یې واپس حواله
کړو. ۴۳ او هغوئ ټول د خُدائ پاک د لویئ او د هغهٔ د
شان او شوکت یرې واخستل.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرګ په حقله بیا پیشګوئي

ټول خلق د دهٔ په دې ټولو کارونو حیران شول او عیسیٰ په
دې وخت کښې خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ۴۴ ”پرېږدئ او

دا خبرې په کولاو غوږونو واورئ. اِبن آدم به د دشمنانو
لاسونو ته حواله کړے شی." ۴۵ خو هغوئ د هغۀ په دې
وینا پوهه نۀ شول ځکه چې د دې مطلب د هغوئ نه پټ وو د
دې دپاره چې هغوئ په دې ونۀ رسی او هغوئ په دې حقله د
هغۀ نه د تپوس کولو نه هم یرېدل.

د ټولو نه لوئ څوک دے؟

۴۶ د هغوئ په مینځ کښې دا بحث شروع شو چې په مونږ
کښې د ټولو نه لوئ څوک دے. ۴۷ عیسیٰ په دې پوهه وو
چې د دوئ په زړُونو کښې څۀ تېرېږی نو هغۀ یو ماشوم د
لاسه ونیولو او په خپله خوا کښې یې ودرولو ۴۸ او هغوئ ته
یې وفرمائیل، "څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی
هغه ما قبلوی، او څوک چې ما قبلوی هغه، هغه څوک قبلوی
چې زۀ یې رالیږلے یم. ځکه چې په تاسو ټولو کښې ورکوټے
په تاسو ټولو کښې لوئ دے."

هغه څوک چې ستا مخالف نۀ دے، ستا ملګرے دے

۴۹ یوحنا ووئیل، "مالِکه، مونږ یو سړے ولیدو چې ستا په
نوم پیریان شړی، او مونږ د هغۀ د منع کولو کوشش وکړو
ځکه هغه زمونږ نه نۀ وو." ۵۰ خو عیسیٰ هغۀ ته وفرمائیل،
"هغه مۀ منع کوئ ځکه چې څوک ستاسو مخالف نۀ دے،
هغه ستاسو ملګرے دے."

په سامریه کښې د حضرت عیسیٰ نه اِنکار

۵۱ هر کله چې هغه وخت رانزدې شو چې عیسیٰ پاس آسمان ته وخېژولے شی نو هغهٔ یروشلم ته د تلو پوخ نیت وکړو. ۵۲ او هغهٔ د ځان نه وړاندې پېغام وړُونکی ولېږل. هغوئ لاړل او د سامریه یو کلی ته ورغلل چې د هغهٔ دپاره د ځائ تیاری وکړی. ۵۳ خو د کلی خلقو هغه قبول نهٔ کړو ځکه چې هغهٔ مخه د یروشلم په لور ترلې وه. ۵۴ هر کله چې د هغهٔ مریدانو یعقوب او یوحنا دا حال ولیدلو نو وې وئیل، ”مالِکه، مونږ د آسمان نه د دې کلی د سوزولو دپاره اور وغواړو څهٔ؟“ ۵۵ خو هغهٔ ورته مخ ورواړوو او وې رټل. ۵۶ نو بیا هغوئ بل کلی ته لاړل.

د حضرت عیسیٰ د مرید کېدو شرطونه

۵۷ کله چې هغوئ په لاره روان وُو نو یو سړی هغهٔ ته ووئیل، ”هر چرته چې تهٔ ځې، زهٔ به هم درپسې ځم.“ ۵۸ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”د لومبړو خپل غارونه وی او د مارغانو جالې، خو اِبن آدم دومره ځائ قدرې هم نهٔ لری چې سر په کښې ولګوی.“ ۵۹ بل چا ته هغهٔ وفرمائیل چې، ”په ما پسې راځه.“ خو سړی جواب ورکړو، ”مالِکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار ښخ کړم.“ ۶۰ خو عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”مړی پرېږدئ چې مړی ښخوی خو تهٔ خامخا لاړ شه او د خُدائ پاک د بادشاهۍ زیرے ورکوه.“ ۶۱ او بیا یو بل ووئیل، ”مالِکه، زهٔ به درپسې یم خو دومره اجازت راکړه چې د خپل کور د خلقو نه رُخصت واخلم.“ ۶۲ عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل، ”کوم سړے چې قُلبه کول شروع کړی بیا شاته

ګورى هغه د خُدائ پاک د بادشاهۍ لائق نۀ دے."

دوه اويا مريدان لېږل

١٠ ١ د دې نه پس بيا مالِک نور دوه اويا کسان مقرر
کړل او هغوئ يې دوه دوه کسان هر ښار او کلى ته د ځان نه
وړاندې ولېږل، کومو ته چې د هغۀ د ورتلو اراده وه. ٢ هغۀ
هغوئ ته وفرمائيل، "فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دى. د
دې دپاره تاسو د فصل مالِک ته خواست وکړئ چې د خپل
فصل دپاره مزدوران راولېږى. ٣ په خپله لاره ځئ او
ګورئ، زۀ تاسو لکه د ګډو په شان د شرمخانو مينځ ته لېږم.
٤ د ځان سره بټوه مۀ اخلئ، نۀ تيلۍ او نۀ پېزار. او په لاره
د چا سره په دُعا سلام ډېر وخت مۀ ضائع کوئ. ٥ هر
کله چې تاسو يو کور ته ننوځئ نو اول دا ووايئ، په دې کور
کښې دې خير او سلامتى وى. ٦ کۀ چرې هلته يو کس
خير خواه وى نو ستاسو سلامتى به د هغۀ دپاره وى، او کۀ
نۀ وى نو هغه به تاسو ته راواپس شى. ٧ هم هغه کور کښې
پاتې شئ او د هغوئ سره خوړل څښل وکړئ او ست مۀ
غواړئ ځکه چې مزدور د مزدورۍ حقدار وى. کور په کور
مۀ ګرځئ. ٨ هر کله چې تاسو يوې ښارېې ته ورننوځئ او
هغوئ تاسو ته هرکلے ووائى نو کوم خوراک چې تاسو ته
درکړى، هغه وخورئ. ٩ هلته بيماران روغ کړئ او هغوئ
ته ووايئ چې د خُدائ پاک بادشاهى ستاسو مينځ ته راغلې
ده. ١٠ خو چې تاسو يو ښار ته ننوځئ او هغوئ تاسو قبول
نۀ کړى نو د دې کوڅو ته بهر ووځئ او ووايئ، ١١ ستاسو
د ښارېې دا کومه دوړه چې زمونږ په پښو پورې انښتې ده،

مونږ يې ستاسو خلاف څنډوو. خو دا خبره ياده لرئ چې د
خُدائ پاک بادشاهى ستاسو مينځ ته راغلې ده. ١٢ زۀ تاسو
ته دا وايم چې د قيامت په ورځ به د سدوم حال د دغه ښار نه
زيات د زغملو وى.

په ناتوبه ګار ښار باندې افسوس

١٣ افسوس دې وى په تا اے خورازينه، افسوس دې وى په
تا بيتِ‌صيدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې کۀ
چرې دا په صور او صيدا کښې شوې وې نو دوئ به ډېر
پخوا د ځان نه د ټاټ جامې تاو کړې وې او په ايرو کښې به
ناست وُو او توبه به يې ويستې وه. ١٤ خو د قيامت په ورځ
به د صور او صيدا حالت ستاسو نه ډېر غوره وى. ١٥ او
اے کفرنحُومه، ولې تۀ دا ګڼې چې ستا مقام به تر آسمانه
پورته کړے شى څۀ؟ نه، تۀ به تاترين ته وغورزولے شې. ١٦
هر څوک چې ستاسو خبرې ته غوږ نيسى، هغه ما ته غوږ
نيسى او هر څوک چې ستاسو خبره رد کوى، هغه ما رد
کوى او څوک چې ما رد کوى، هغه هم هغه رد کوى چې زۀ
يې رالېږلے يم.“

د دوو اوياؤ مريدانو واپس راتلل

١٧ بيا هغه دوه اويا کسان خوشحاله واپس راغلل او وې
وئيل چې، ”اے مالِکه، ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعدارى
کوى.“ ١٨ هغۀ جواب ورکړو، ”ما دا وليدل چې شيطان
لکه د بريښنا په شان د آسمان نه راکوز شو. ١٩ ګورئ، ما
تاسو له اختيار درکړو چې ماران او لړمان د پښو لاندې کړئ

او د دشمن طاقت هم ختموئ او هيڅ څيز به هم تاسو ته نقصان نۀ شي درکولے. ۲۰ خو په دې مۀ خوشحالېږئ چې پيريان ستاسو تابعدارى کوى بلکې په دې خوشحاله شئ چې ستاسو نومونه په آسمان کښې وليکلے شول.“

د حضرت عيسىٰ خوشحالېدل

۲۱ هم په دغه وخت عيسىٰ په روحُ القُدس کښې لويه خوشحالى وکړه او عيسىٰ وفرمائيل، ”اے پلاره، د آسمان او د زمکې مالِکه، زۀ ستا ثنا او صِفت کوم ځکه چې تا دا خبرې د پوهانو او هوښيارو نه پټې کړې او وړو ماشومانو ته دې ښکاره کړې. آو، پلاره، دا ستا رضا وه. ۲۲ هر څۀ ما ته زما پلار سپارلى دى، او هيڅوک بې د پلاره زوئ نۀ پېژنى، او نۀ څوک پلار پېژنى بې له زويه او بې له هغوئ نه چې زوئ يې ورته په ګوته کوى.“ ۲۳ بيا هغه خپلو مريدانو ته راوګرځېدو او ځان له يې ورته وفرمائيل، ”هغه سترګې بختورې دى چې هغه څۀ وينى چې تاسو يې وينئ. ۲۴ زۀ تاسو ته وايم چې د ډېرو نبيانو او بادشاهانو دا ارمان وُو چې هغه څۀ ووينى څۀ چې تاسو وينئ خو هغوئ ونۀ ليدل او هغه څۀ واورى چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوئ وانۀ ورېدل.“

د نېک سامرى مثال

۲۵ په يوه موقع يو د شرعې عالِم راغلو او په عيسىٰ يې د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو، ”اُستاذه، زۀ داسې څۀ وکړم چې د ابدى ژوندون وارث شم؟“ ۲۶ عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”په شريعت کښې يې څۀ ليکلى دى؟ تۀ يې څنګه لولې؟“ ۲۷

هغهٔ ورته جواب ورکړو، ”د مالِک خپل خُدائ پاک سره په
پوره زړهٔ او په پوره ځان او په پوره طاقت او په پوره عقل
سره مينه ساتئ، او، د خپل ګاونډى سره د خپل ځان په شان
مينه ساتئ.“ ۲۸ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”هم دغه صحيح
جواب دے. دغه شان کوه نو ژوندے به اوسې.“ ۲۹ خو
هغهٔ خپل ځان د صحيح ثابتولو دپاره د عيسىٰ نه تپوس وکړو
چې، ”زما ګاونډى څوک دے؟“ ۳۰ عيسىٰ ورته جواب
ورکړو چې، ”يو سړے د يروشلم نه يريحو ته روان وو چې په
لاره ډاکوانو ګېر کړو، جامې يې ترې ووېستلې، وې وهلو او
مړګى حال يې پرېښودلو او ترينه لاړل. ۳۱ اتفاقى يو اِمام په
دغه لار تېرېدو، چې هغه يې وليدو نو د لارې بل طرف ته
واوړېدو او ترې نه لاړو. ۳۲ هم دغه شان يو ليوى هغه ځائ
ته راغلو او چې هغه يې وليدلو نو بل طرف ته ترې نه واوړېدو
او دے هم په مخه ترې لاړو. ۳۳ خو يو سامرى مسافر چې
هغهٔ له نزدې راغلو او چې هغه يې وليدو نو زړهٔ يې پرې
وسوزېدو. ۳۴ هغه ورغلو او د هغهٔ زخمونه يې په تېلو او
ميو ووينځل او پټۍ يې پرې ولګوله او بيا يې په خپل خاروى
سور کړو او يو سرائى ته يې د ځان سره بوتلو او هلته يې د
هغهٔ خِدمت وکړو. ۳۵ بله ورځ هغهٔ دوه ديناره د خپل جيب
نه راوويستل او د سرائى مالِک له يې ورکړل او ورته يې
ووئيل چې د دهٔ خِدمت کوه او کهٔ نوره خرچه دې پرې راغله
نو په واپسىٔ کښې به يې درکړم. ۳۶ ستاسو څهٔ خيال دے
چې په دې درېو واړو کښې د هغه سړى رښتينے ګاونډى
څوک دے کوم چې غلو وهلے وو؟“ ۳۷ هغهٔ جواب
ورکړو، ”هغه څوک چا چې په هغهٔ رحم وکړو.“ عيسىٰ ورته
وفرمائيل، ”لاړ شه او هم دغسې کوه لکه چې هغهٔ وکړل.“

حضرت عیسیٰ دپاره د مرتا او مریم مېلمستیا

۳۸ هر کله چې هغوئ په لاره تلل نو عيسیٰ يو کلی ته راغلو
چرته چې مرتا نومې يوې ښځې په خپل کور کښې مېلمه
کړو. ۳۹ د هغې يوه خور وه چې نوم يې مريم وو. هغه د
مالِک په پښو کښې کښېناستله او د هغهٔ کلام يې اورېدلو.
۴۰ خو چې مرتا د ډېر کار په وجه پرېشانه وه نو هغهٔ ته
ورغله او ورته يې ووئيل، ”مالِکه، تهٔ دا خيال نهٔ کوې چې زما
خور زهٔ خِدمت ته يواځې پرېښې يم؟ هغې ته ووايه چې راشی
او زما مدد وکړی.“ ۴۱ مالِک په جواب کښې ورته
وفرمائيل، ”مرتا، مرتا، تهٔ د ډېرو څيزونو په سوچونو کښې
ډوبه شوې يې. ۴۲ خو د دې نه يوه خبره ضروری ده او
مريمې چې کومه خوښه کړې ده هغه بهتره ده او دا به د هغې
نه هيڅکله وانهٔ خستلے شی.“

د دُعا په حقله تعليم

۱۱ ۱ يوه ورځ داسې وشول چې عيسیٰ په يو ځائ کښې
دُعا کوله. هغهٔ چې دُعا خلاصه کړه نو د هغهٔ يو مريد ورته
ووئيل، ”مالِکه، مونږ ته د دُعا کولو طريقه وښايه لکه څنګه
چې يحيیٰ خپلو مريدانو ته ښودلې وه.“ ۲ عيسیٰ جواب
ورکړو، ”هر کله چې تاسو دُعا کوئ نو داسې وايئ، اے
پلاره، ستا نوم دې پاک وی او ستا بادشاهی دې راشی. ۳
مونږ له خپل روزمره رزق راکړه. ۴ او زمونږ ګناهونه
معاف کړه، څنګه چې مونږ خپل قصوروار معاف کوُو. او
مونږ په آزميښت کښې مهٔ اچوه.“ ۵ بيا عيسیٰ هغوئ ته

وفرمائيل، ”فرض کړئ کۀ په تاسو کښې يو کس په نيمه شپه د خپل ملګرى کور ته ورشى او ورته ووائى زما ملګريه، ما له لږه روټۍ راکړه. ۶ ځکه چې زما يو ملګرے د سفر نه راغلے دے او ما کره د خوړلو دپاره هيڅ هم نشته چې هغۀ ته کېږدم. ۷ او هغه ورته په جواب کښې ووائى چې ما مۀ تنګوه. په دې نيمه شپه خو ورونه بند دى، زۀ او زما بچى په کټ کښې اودۀ يُو، په دې وخت اوس زۀ تا له څۀ نۀ شم درکولے. ۸ خو زۀ تاسو ته وايم، کۀ چرې د دوستۍ په وجه درله څۀ درنۀ کړى خو ستا د زيات مِنت کولو په وجه به هغه راپاڅى او تا له به هر څۀ درکړى. ۹ او دغه شان زۀ تاسو ته وايم چې وغواړئ نو تاسو ته به درکړے شى، ولټوئ نو تاسو به يې ومومئ، ور وټکوئ نو درته به کولاو کړے شى. ۱۰ ځکه هر څوک يې چې غواړى، هغۀ ته ملاوېږى، او څوک يې چې لټون کوى، هغه يې مومى، او څوک چې ور ټکوى، هغۀ ته کولاوېږى. ۱۱ کۀ چرې ستاسو ماشومان تاسو نه کب وغواړى نو ولې تاسو به ورله مار ورکړئ څۀ؟ په تاسو کښې به کوم پلار داسې وکړى؟ ۱۲ او يا چې ماشوم ترې هګۍ وغواړى نو ولې تاسو به ورله لړم ورکړئ څۀ؟ ۱۳ نو کۀ بيا تاسو چې دومره ګناهګاران يئ، په دې پوهېږئ چې خپل اولاد له ښۀ څيزونه ورکړئ نو ستاسو آسمانى پلار به څومره زيات روحُ القُدس هغه چا له ورکړى چې څوک يې ترې غواړى.“

حضرت عيسىٰ او بعلزبول

۱۴ يوه ورځ عيسىٰ د يو سړى نه ګونګے پيرے وشړلو چا چې خبرې نۀ شوې کولے نو کله چې پيرى پرېښودو نو دې

سړی خبرې شروع کړې، او خلق په دې کار حق حېران شول. ﴿۱۵﴾ خو ځينو په کښې ووئيل چې، "دے خو د پيريانو د سردار بعلزبول په مدد پيريان شړی." ﴿۱۶﴾ او نورو د آزمېښت په توګه ورنه څۀ آسمانی نښه وغوښته. ﴿۱۷﴾ خو هغه د هغوئ په زړونو پوهه شو او ورته يې وفرمائيل چې، "هره بادشاهی چې په خپلو کښې بې‌اتفاقه شی نو هغه تباه کيږی، او په بې‌اتفاقئ سره بادشاهی ورانيږی. ﴿۱۸﴾ هم دغه شان کۀ چرې اِبليس د خپل ځان خلاف شی نو څنګه به يې بادشاهی پاتې شی؟ لکه څنګه چې ستاسو ګُمان دے چې زۀ د بعلزبول په مدد پيريان وباسم، ﴿۱۹﴾ نو کۀ چرې زۀ پيريان د بعلزبول په مدد شړم نو ستاسو مريدان يې د چا په وسيله شړی؟ نو په هم دې وجه به هغوئ تاسو ملامته کړی. ﴿۲۰﴾ خو کۀ چرې زۀ د خُدائ پاک په قدرت پيريان شړم نو بيا پوهه شئ چې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو په مينځ کښې ده. ﴿۲۱﴾ هرکله چې يو زورَور وسله وال سړے د خپل کور ساتنه کوی نو د هغۀ مال حال به محفوظ وی. ﴿۲۲﴾ خو هرکله چې د هغۀ نه زيات زورَور سړے په هغۀ ورپېښ شی او دے قابو کړی نو هغه وسله ترې واخلی چې په کومه د دۀ باور وی او د هغۀ لوټ شوے مال حال به خپلو کښې تقسيم کړی. ﴿۲۳﴾ څوک چې ما سره نۀ دے، هغه زما خلاف دے. څوک يې چې ما سره يو ځائ نه راټولوی نو هغه يې نولی.

د يو پيری واپس راتلل

﴿۲۴﴾ کله چې د يو کس نه پيرے بهر شی نو هغه په صحراګانو سر شی چې آرام ومومی، خو چې وې نۀ مومی نو هغه بيا د خپل ځان سره داسې ووائی چې زۀ به واپس هغه ځائ ته لاړ

شم د کوم نه چې راوتلے يم. ٢٥ نو هغه چې واپس راشی نو
هغه ځائ صفا او جارُو کړے او د اوسېدو جوګه بيامومی.
٢٦ بيا هغه لاړ شی او نور اووۀ پيريان د ځان سره راولی
چې د دۀ نه هم زيات خراب وی او هغوئ ټول راشی او په
پيری نيولی کس ديره شی او د هغۀ اَنجام د پخوا نه هم لا
خراب شی.“ ٢٧ کله چې عيسیٰ دا خبره کوله په ګڼه کښې
يوې ښځې چغې کړې، ”بختوره ده هغه مور چې تۀ يې
زيږولے يې او تا له يې يئ درکړی دی.“ ٢٨ نو هغۀ جواب
ورکړو، ”نه، بختور هغه دی څوک چې د خُدائ پاک کلام
اوری او عمل پرې کوی.“

نښه غوښتل

٢٩ کله چې عيسیٰ ته د خلقو ګڼه زياتېدله نو هغۀ داسې
وفرمائيل، ”دا يوه ګناهګاره پيړۍ ده. دوئ نښې غواړی خو د
يُونس نبی د نښې نه سېوا يوه نښه به هم دوئ له ورنۀ کړے
شی. ٣٠ لکه څنګه چې يُونس د نينوه د خلقو دپاره نښه
وګرځېدو، دغه شان به اِبن آدم هم د دې پيړۍ دپاره نښه
وګرځی. ٣١ د شيبا مَلِکه به د قيامت په ورځ د دې پيړۍ د
خلقو خلاف په عدالت کښې ودريږی او دوئ به مجرمان
ثابت کړی، ځکه چې هغه د دُنيا د بل سر نه د سليمان د
حِکمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او څوک چې دلته دے
هغه د سليمان نه هم لوئ دے. ٣٢ د نينوه خلق به هم د دې
زمانې د خلقو په خلاف د قيامت په ورځ ودريږی او دا پيړۍ
به مجرمه ثابته کړی ځکه چې هغوئ د يُونس په بيان توبه ګار
شوی وُو، او اوس څوک چې دلته دے، هغه د يُونس نه لوئ
دے.

د وجود رڼا

۳۳ هيڅوک بله شوې ډيوه په پټ ځائ کښې او يا د لوښى لاندې نۀ ږدى بلکې د ډيوټ دپاسه يې ږدى چې کور ته راتلونکى خلق يې رڼا ووينى. ۳۴ ستا سترګې ستا د بدن دپاره ډيوې دى. کۀ ستا سترګې روغې وى، نو ستا ټول بدن به د رڼا نه ډک وى. خو کۀ ستا سترګې خرابې وى، نو ستا په ټول بدن کښې به تورتم وى. ۳۵ نو بيا پام کوه چې کومه رڼا په تا کښې ده چې هغه تورتم نۀ وى. ۳۶ کۀ چرې ستا ټول بدن د رڼا نه ډک وى، او يو اندام دې هم په تورتم کښې نۀ وى، نو ستا ټول ژوندون به روښانه وى، داسې لکه چې يوه ډيوه په تا ځليږى.“

د فريسى او د شرعې عالم ملامتول

۳۷ کله چې عيسىٰ خبرې ختمې کړې نو يو فريسى هغۀ ته د روټۍ دعوت ورکړو. هغه دننه ورغلو او ورسره کښيناستو. ۳۸ فريسى په دې ليدو حيران شو چې هغۀ د روټۍ خوړلو نه مخکښې لاسونه ونۀ وينځل. ۳۹ خو مالِک هغۀ ته وفرمائيل، ”تاسو فريسيان خو د کنډول او رکيبۍ بهر مخ وينځئ خو دننه تاسو د حرص او بدکارۍ نه ډک کړى وى. ۴۰ اے کم عقلو، چا چې بهرنۍ حِصه جوړه کړې ده، ولې هغۀ دننه حِصه نۀ ده جوړه کړې څۀ؟ ۴۱ خو څۀ چې ستاسو په لوښو کښې دى هغه خېراتى ورکړئ. نو بيا به تاسو دننه او بهر مکمل پاک شئ. ۴۲ اے فريسيانو، په تاسو دې افسوس وى. تاسو د باغ د پودينې او سپېلنو او د هر قِسم سبزۍ لسمه حِصه خو ورکوئ خو د اِنصاف او د خُدائ پاک سره د

مېنې نه اِنکار کوئ. په کار خو دا وو چې تاسو په دې هم
عمل کولے او هغه مو هم نۀ پرېښودلے. ۴۳ اے فريسيانو،
په تاسو دې افسوس وى. تاسو په عبادتخانو کښې د مشرۍ
کُرسۍ خوښوئ او په بازارونو کښې په سلامونو ډېر
خوشحالېږئ. ۴۴ افسوس چې تاسو د هغه قبرونو په شان
يئ چې نښه يې نۀ معلومېږى او خلق پرې په بې‌خيالۍ سره
دپاسه ګرځى." ۴۵ د دې په جواب کښې يو د شرعې عالم
ووئيل، "اُستاذه، کله چې تاسو داسې خبرې کوئ نو دا
زمونږه سپکاوے کوئ." ۴۶ عيسىٰ ورته وفرمائيل، "اے د
شرعې عالمانو په تاسو دې هم افسوس وى. ځکه چې تاسو
په خلقو بې‌اندازې بوج وراچوئ ولې په خپله د دې د اوچتولو
دپاره يوه ګوته قدرې هم نۀ وروړئ. ۴۷ په تاسو دې افسوس
وى چې تاسو د هغه نبيانو زيارتونه جوړَوئ کوم نبيان چې
ستاسو پلار نيکونو وژلى وُو. ۴۸ او تاسو په خپله په دې کار
د خپل پلار نيکۀ په جرمونو کښې شريک شوئ، هغوئ
پېغمبران ووژل او تاسو پرې زيارتونه جوړ کړل. ۴۹ ځکه
خو خُدائ پاک په خپل حِکمت کښې وئيلى دى چې زۀ به
تاسو ته نبيان او رسولان درولېږم او په دوئ کښې به ځينې
ووژلے شى او ځينې به وزورولے شى. ۵۰ نو دغه شان به
د دُنيا د شروع نه تر اوسه پورې د دې موجوده پيړۍ نه د
ټولو نبيانو د تويو شوو وينو تپوس وکړے شى، ۵۱ د هابيل
د وينې نه د زکرياه تر وينې پورې، څوک چې د خُدائ د کور
او قربان‌ګاه په مينځ کښې وژلے شوے وو. زۀ تاسو ته دا
وايم، چې دې پيړۍ ته به د دې ټولو د وينو تويولو سزا
ملاوېږى. ۵۲ اے د شرعې عالمانو، په تاسو دې افسوس
وى. ځکه چې تاسو د عِلم کُنجيانې قبضه کړې دى، تاسو په

خپله هم په کښې داخل نهٔ شوئ او څوک چې داخلېدل غوښتل هغوئ مو هم پرې نهٔ ښودل." ۵۳ کله چې عيسىٰ د کوره بهر شو نو فريسيانو او د شرعې عالمانو دا کوشش وکړو چې د هغهٔ سخت مخالفت شروع کړی او د دهٔ نه بېواره بېواره تپوسونه وکړی، ۵۴ او په دې اِنتظار وُو چې هغه په خپلو خبرو کښې راګېر کړی.

د منافقت خلاف خبردارے

١٢ ١ په دې دوران کښې د زرګونو خلقو ګڼه جوړه شوې وه او داسې تيل جوړ شوے وو چې خلقو يو بل د پښو لاندې کول. نو عيسىٰ اول خپلو مريدانو ته خبرې شروع کړې چې، "د فريسيانو د خمبيرې نه ځان ساتئ. زما مطلب د هغوئ د منافقت نه دے. ٢ داسې يو پټ څيز نشته چې هغه به ښکاره نهٔ شی او نهٔ داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نهٔ شی. ٣ نو هر هغه څهٔ چې تاسو په تيارهٔ کښې وايئ، هغه به په رڼا ورځ واورېدلے شی او هغه څهٔ چې تاسو په بندو کمرو کښې يو بل ته په غوږ کښې وئيلی دی، هغه به د چت نه په چغه واورولے شی.

د چا نه يرېدل

٤ اے دوستانو، زهٔ تاسو ته دا وايم، د هغه چا نه مهٔ يرېږئ څوک چې ستاسو بدن وژنی خو د مرګ نه پس نور تاسو سره هيڅ نهٔ شی کولے. ٥ خو زهٔ به تاسو خبردار کړم چې د چا نه يره په کار ده. د هغه چا نه يرېږئ څوک چې د وژلو نه پس دوزخ ته د اچولو طاقت هم لری. آو، زهٔ تاسو ته وايم

چې د هم هغهٔ نه یره کوئ. ۶ ولې پینځهٔ چنچنې په دوو پېسو نهٔ خرڅېږی څهٔ؟ او خُدائ پاک بیا هم په دوئ کښې یوه هم نهٔ هېروی. ۷ خو ستاسو د سر ټول وېښتهٔ هم شمېرلے شوی دی. نو بیا مهٔ یرېږئ، تاسو د بېشمېره چنچنو نه زیات قیمتی یئ.

د خلقو په وړاندې د حضرت عیسیٰ اِقرار

۸ زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې هر هغه څوک چې د خلقو په وړاندې زما اِقرار وکړی نو اِبن آدم به هم د خُدائ پاک د فرښتو په وړاندې د هغهٔ اِقرار وکړی. ۹ خو څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه اِنکار کوی نو د خُدائ پاک د فرښتو په وړاندې به د هغهٔ نه اِنکار وشی. ۱۰ هر هغه څوک چې د اِبن آدم په خلاف څهٔ خبره وکړی نو هغه به وبخښلے شی، خو څوک چې د روحُ القُدس په خلاف کُفر ووائی نو هغه به معاف نهٔ کړے شی. ۱۱ کله چې تاسو د عبادتخانو او د حاکمانو او د اختیار د خاوندانو په وړاندې د عدالت دپاره ودرولے شئ نو په دې وخت کښې اندېښنه مهٔ کوئ چې تاسو به د دوئ په وړاندې په خپله صفائی کښې څهٔ وایئ. ۱۲ ځکه چې روحُ القُدس به هغه ساعت تاسو ته وښائی چې څهٔ وئیل په کار دی.“

د نادانه مالدار مِثال

۱۳ په ګڼه کښې یو سړی عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستاذه، زما ورور ته ووایه چې زما سره د میراث تقسیم وکړی.“ ۱۴ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”وروره، زهٔ چا ستاسو منصف او

ثالث مقرر کړے يم؟" ۱۵ بيا هغهٔ خلقو ته وفرمائيل، "خبردار شئ. د هر قِسم حرص نه ځان ساتئ ځکه چې د بنی آدم ژوند په ډېر مال دولت پورې تړلے نهٔ دے." ۱۶ او بيا ورته عيسىٰ دا مِثال پېش کړو چې، "يو مالداره سړے وو چې په زمکه کښې يې ښهٔ فصل وشو. ۱۷ هغهٔ د ځان سره ووئيل، ما ته څهٔ کول پکار دی؟ ما سره خو دومره ځائ هم نشته چې دا غله په کښې انبار کړم. ۱۸ بيا هغهٔ ووئيل چې زهٔ به داسې وکړم چې خپلې خمبې به ونړوم او لوئې به يې جوړې کړم او په هغې کښې به خپله ټوله غله او نور مال دولت سمبال کړم. ۱۹ او بيا به خپل ځان ته ووايم، سړيه، ډېر خيزونه دې جمع کړل چې د ډېرو کالونو پورې ستا دپاره کافی دی، اوس په آرام ژوند کوه، خوره څښه او خوشحاله ګرځه. ۲۰ خو خُدائ پاک هغهٔ ته وفرمائيل، اے کم عقله. هم په دې شپه به دې ساه وخېژی. او تا چې کوم مال دولت راجمع کړو، دا به اوس د چا شی؟ ۲۱ دا د هغه چا مِثال دے چا چې د خپل ځان دپاره مال دولت راجمع کړو، خو دے د خُدائ پاک په نزد مالداره نهٔ دے."

انديښنې مهٔ کوئ

۲۲ بيا هغهٔ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، "ځکه زهٔ تاسو ته دا وايم چې د خپل ژوندون دپاره دا انديښنې مهٔ کوئ چې، څهٔ به خورو يا څهٔ به اغوندو. ۲۳ ځکه چې ژوندون د روټۍ او بدن د جامو نه بهتر دے. ۲۴ کارغانو ته وګورئ، دوئ نهٔ خو کَرى او نهٔ ريبى، نهٔ خو د دوئ ذخيرې شته، نهٔ خمبې، خو بيا هم خُدائ پاک هغوئ له رزق ورکوی. نو بيا تاسو هغهٔ ته د مارغانو په نسبت ډېر اهم يئ. ۲۵ په تاسو کښې داسې

ځوک شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات کړی؟ ﴿۲۶﴾ کهٔ چرې تاسو دا معمولی کار قدرې هم نهٔ شئ کولے نو بيا نورو اندېښنو ولې اخستی يئ؟ ﴿۲۷﴾ ځنګلی ګلونو ته خو لږ خيال وکړئ، نهٔ خو هغوئ خواری کوی او نهٔ ځان دپاره جامې جوړوی خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوکت د دې ګلونو په شان ښائسته جامې اچولې نهٔ وې. ﴿۲۸﴾ خو کهٔ چرې خُدائ پاک د پټو واښو ته داسې جامې ورکوی، کوم چې نن شته او سبا په تنور کښې غورزولے شی، نو ولې هغه به بيا تاسو له ښکلې جامې درنهٔ کړی څهٔ؟ اے د کم ايمان خاوندانو. ﴿۲۹﴾ نو ځکه تاسو د خوراک څښاک پسې منډې مهٔ وهئ، تاسو د دې څيزونو اندېښنه مهٔ کوئ. ﴿۳۰﴾ ځکه چې د دُنيا نور قومونه په دې څيزونو پسې په منډه دی خو ستاسو پلار د مخکښې نه ستاسو د حاجتونو نه ښهٔ خبر دے. ﴿۳۱﴾ خو تاسو د هر څهٔ نه اول د هغهٔ د بادشاهئ په لټون کښې شئ نو بيا به هغه ستاسو ټول حاجتونه پوره کړی. ﴿۳۲﴾ اے وړې قبيلې. مهٔ يرېږئ. ځکه چې ستاسو د پلار دا خوښه ده چې تاسو له بادشاهی درکړی. ﴿۳۳﴾ خپل مال حال خرڅ کړئ او حاجتمندو ته يې ورکړئ او د ځان دپاره داسې بټوې تيارې کړئ چې هيڅکله نهٔ زړېږی او خپل ځان له په آسمان کښې داسې خزانې جوړې کړئ چې هيڅکله نهٔ ختمېږی، چرته چې نهٔ غل شته او نهٔ وينهٔ. ﴿۳۴﴾ ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړهٔ هم وی.

هر وخت بېداره نوکران

﴿۳۵﴾ د خِدمت دپاره تيار اوسئ او خپلې ډيوې بلې ساتئ. ﴿۳۶﴾

د هغو سړو په شان شئ څوک چې د خپل مالِک د وادۀ د
روتې نه د واپس راتلو په اِنتظار وی نو چې هغه څۀ وخت
راشی، او ور وټکوی نو چې سمدستی هغوئ ورته ور کولاو
کړی. ۳۷ هغه خادِمان بختور دی چې مالِک یې د خپل راتلو
په وخت بېدار ووینی. زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې مالِک به په
خپله د کار جامې واچوی او دوئ به خوراک ته کښېنوی او
په خپله به د دوئ خِدمت کوی. ۳۸ بختور دی هغه خادِمان
کله چې د هغوئ مالِک په نیمه شپه او یا سحر سبا راشی او
هغه دوئ بېدار ووینی. ۳۹ خو یاد ساتئ، کۀ د کور مالِک
خبر وے چې غل به د شپې په کوم وخت کښې راځی نو هغه
به بېدار وے او خپل کور به یې کنډر کېدو ته پرېښے نۀ وو.
۴۰ نو بیا تاسو هم تیار اوسئ ځکه چې اِبن آدم به په داسې
وخت کښې راځی چې ستاسو به په خیال خاطر کښې هم نۀ
وی.“ ۴۱ پطروس ووئیل چې، ”مالِکه، تۀ دا مِثال یواځې
مونږ ته وائې او کۀ ټولو ته؟“ ۴۲ مالِک ورته وفرمائیل چې،
”نو بیا وفادار او خیال ساتونکے نوکر څوک دے؟ هغه
څوک چا ته چې مالِک د کور اختیار ورکړے وی چې د کور
د نورو نوکرانو خیال ساتی او هغوئ له مناسب خوراک
ورکوی. ۴۳ بختور دے هغه نوکر چې د مالِک د راتلو په
وخت په خپل کار آخته وی. ۴۴ زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې
مالِک به دۀ ته د خپل ټول مال واک اختیار ورکړی. ۴۵ خو
کۀ هغه نوکر د خپل ځان سره داسې ووائی چې بویه چې زما
مالِک راځی او بیا د نورو نوکرانو په وهلو لاس پورې کړی او
په خوړلو او څښلو آخته وی او په نشه کښې وی، ۴۶ نو
مالِک به یې په داسې ورځ راشی چې د دۀ په خیال خاطر
کښې به نۀ وی او په داسې وخت به راشی چې هغه به خبر هم

نهٔ وی، نو هغه به يې په وهلو تک شين کړی او په بې‌ايمانانو کښې به يې وشميرى. ۴۷ خو هغه نوکر چې د خپل مالِک په طبيعت پوهيږی خو بيا هم د هغهٔ په مرضئ عمل ونهٔ کړی، هغه به سخت وهل وخوری. ۴۸ خو څوک چې د خپل مالِک په مرضئ نهٔ پوهيږی او غلط کارونه کوی نو د هغهٔ سزا به لږه وی. کوم سړی ته چې زيات ورکړے شوے وی د هغهٔ نه به زيات تپوس کولے شی او څومره زيات چې چا ته څهٔ سپارلے شوی وی، هومره زيات به د هغهٔ نه غوښتلے شی.

د حضرت عيسیٰ په وجه بيلتون

۴۹ زهٔ دې له راغلے يم چې په زمکه اور پورې کړم او زما دا څومره خواهش وو چې دا د مخکښې نه بل وی. ۵۰ زهٔ به د يوې سختې بپتسمې نه تېرېږم او د هغې د پوره کېدو پورې به په ما دروند بار وی. ۵۱ ولې تاسو دا سوچ کوئ چې زهٔ دُنيا ته د امن راوستو دپاره راغلے يم؟ خو زهٔ د دې دپاره راغلے يم چې خلق په خپلو کښې جدا کړم. ۵۲ د دې نه پس به په يو کور کښې پينځهٔ تنه خپلو کښې بې‌اتفاقه شی، درې به د دوو خلاف او دوه به د درېو خلاف شی، ۵۳ دوئ به په خپلو کښې مخالفت شروع کړی، پلار به د زوئ او زوئ به د پلار خلاف، مور به د لور او لور به د مور خلاف، خواښې به د اِنږور او اِنږور به د خواښې خلاف شی.“

وخت او زمانه پېژندل

۵۴ عيسیٰ خلقو ته دا هم وفرمائيل، ”هر کله چې تاسو

نمرپرېواتۀ طرف ته وريځې په راختوووينئ نو تاسو بيا زر دا وايئ چې باران کېدونکے دے نو بيا هم داسې باران وشی.
۵۵ او هر کله چې باد د جنوب د طرفه وی نو تاسو وايئ
چې د ګرمئ چپه راتلونکی ده او هم داسې وشی. ۵۶ اے
مُنافقانو. تاسو د زمکې او د آسمان حالت معلوملے شئ نو
بيا تاسو څنګه د اوسنئ زمانې په حالت نۀ پوهېږئ؟

د خپل مخالف سره روغه کول

۵۷ نو تاسو بيا په خپله سمې فېصلې ولې نۀ شئ کولے؟
۵۸ کله چې تاسو د خپل مخالف سره عدالت ته په لار روان
يئ نو دا کوشش کوئ چې په لاره کښې د هغۀ سره روغه
جوړه وکړئ. ګنې هغه به تاسو قاضی ته پېش کړی او قاضی
به تاسو سپاهی ته حواله کړی او سپاهی به مو جيل کښې
واچوی. ۵۹ زۀ تاسو ته دا وايم چې تاسو به تر هغې آزاد نۀ
شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پېسه پېسه ادا کړې نۀ وی.“

توبه يا مرګ

۱۳ ۱ هم په دغه وخت کښې ځينې کسانو عيسیٰ د هغه
ګليليانو په حقله خبر کړو چې پيلاطوس هغوئ د خُدائ په
کور کښې ووژل کله چې هغوئ قربانی کوله. ۲ عيسیٰ
هغوئ ته وفرمائيل چې، ”ستاسو څۀ خيال دے چې په کومو
ګليليانو چې دا زياتے وشو، هغوئ د نورو ګليليانو نه زيات
ګناه ګار وُو څۀ؟ ۳ بلکل نه، زۀ تاسو ته وايم چې، خو کۀ
تاسو هم توبه ګار نۀ شئ نو ټول به هم هغه شان تباه شئ. ۴
يا هغه اتلس کسان چې په سيلوم کښې پرې برج راونړېدو او

دوئ ترې لاندې مړۀ شول، ستاسو دا خيال دے چې هغوئ په يروشلم کښې د اوسېدونکو ټولو خلقو نه زيات ګناه ګار وُو؟
٥ بلکل نه، زۀ تاسو ته دا وايم چې کۀ تاسو توبه ګار نۀ شوئ نو ټول به هم هغه شان تباه شئ.“

د شنډ اينځر مِثال

٦ بيا عيسىٰ دا مِثال وفرمائيلو چې، ”د يو سړى په باغ کښې د اينځر ونه ولاړه وه. نو هغه مېوې لټولو له ورغلو خو هيڅ يې په کښې پېدا نۀ کړل. ٧ نو هغۀ باغوان ته ووئيل، ګوره، د تېرو دريو کالو راسې زۀ په دې اينځر کښې د مېوې لټولو په طمع راځم خو هيڅ مېوه په کښې نۀ وى. نو بس دا د بېخه وباسه. دې هسې ځائ نيولے دے؟ ٨ خو باغوان جواب ورکړو، صاحبه، سږ کال يې پرېږده، مۀ يې وباسه چې زۀ ورته ځائ جوړ کړم او سَره ورله ورکړم. ٩ کۀ په راتلونکى موسم کښې يې مېوه ونيوله نو ډېر ښۀ، ګنې بيا يې د بېخه وباسه.“

د سبت په ورځ د يوې کوبى ښځې جوړول

١٠ د سبت په ورځ عيسىٰ په يوه عبادتخانه کښې تعليم ورکولو. ١١ نو يوه ښځه وه چې د اتلسو کالو راسې پيريانو نيولې وه او بېحاله کړې يې وه او ملا يې ورله داسې کږه کړې وه چې هيڅکله نيغه نۀ شوه ودرېدلے. ١٢ کله چې عيسىٰ هغه وليده نو راوې بلله او ورته يې وفرمائيل، ”اے مورې، تۀ د خپل تکليف نه آزاده شوې.“ ١٣ او بيا يې خپل لاسونه په هغې کېښودل، نو بيا سمدستى هغه نيغه ودرېده او

د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله. ۱۴ خو د عبادتخانې مشر د سبت په ورځ د عيسىٰ د روغولو په عمل ډېر خفه شو او موجودو خلقو ته يې ووئيل چې، "د کار دپاره شپږ ورځې مقرر شوې دى. په هغو ورځو کښې د شفا حاصلولو دپاره راځئ خو د سبت په ورځ مهٔ راځئ." ۱۵ خو مالِک هغهٔ ته جواب ورکړو او وې فرمائيل، "اے مُنافقانو، په تاسو کښې يو کس هم داسې شته څوک چې د سبت په ورځ خپل غوائې يا خر د اخور نه نهٔ پرانيزى او اوبو له يې نهٔ بوځى. ۱۶ او دلته دا مور د اِبراهيم لور ده چې د اتلسو کالو راسې شيطان قېد کړې وه ولې دا ښهٔ خبره نهٔ ده چې د سبت په ورځ هغه د دې قېد نه آزاده شى؟" ۱۷ د هغهٔ په دې وينا د هغهٔ ټول مخالفين شرمنده شول او خلقو د دهٔ په دې عجيبه کارونو کولو ډېره خوشحالى وکړه.

د شړشمو د تخم مِثال

۱۸ بيا عيسىٰ وفرمائيل چې، "د خُدائ پاک بادشاهى په څهٔ شان ده؟ زهٔ د خُدائ بادشاهى د څهٔ سره بيان کړم؟ ۱۹ دا د شړشمو د هغه تخم په شان ده چې يو سړى راواخستو او په خپل باغ کښې يې وکَرلو او چې شړشم راوټوکېدل نو لکه د ونې په رنګ لوئ شول نو مارغان راتلل او په څانګو کښې به يې جالې جوړولې."

د خمبيرې مثال

۲۰ هغهٔ بيا دا وفرمائيل، "زهٔ د خُدائ پاک بادشاهى د څهٔ سره بيان کړم؟ ۲۱ دا د خمبيرې په شان ده چې يوې ښځې

راواخسته او په دریو قلپو اوړو کښې یې ګډه کړه نو بیا هغه
درې واړه خمبیره شول.“

تنګه دروازه

۲۲ کله چې عیسیٰ یروشلم ته تلو نو په کلو او ښاریو تېرېدو
او په تلو تلو کښې یې خلقو ته ځائ په ځائ تعلیم ورکولو.
۲۳ یو کس ترېنه تپوس وکړو، ”مالِکه، ولې صرف یو څو
تنه به بچ شی؟“ نو هغهٔ ورته په جواب کښې وفرمائیل، ۲۴
”کوشش وکړئ چې په تنګه دروازه ورداخل شئ، ځکه چې
زهٔ درته دا وایم چې ډېر به د داخلېدو کوشش کوی خو
داخلېدلے به نهٔ شی. ۲۵ خو چې کله د کور مالِک راپاڅی
او د خپل کور دروازه بنده کړی کهٔ تاسو بهر ولاړ یئ او
دروازه ټکوئ او مِنت کوئ چې مالِکه، مونږ ته دروازه کولاو
کړه. خو هغه به جواب درکړی چې زهٔ خو تاسو نهٔ پېژنم چې
تاسو څوک یئ. ۲۶ نو بیا به تاسو داسې وایئ چې، مونږ خو
تا سره یو ځائ خوړل څښل کړی دی او تا زمونږ په کوڅو
کښې تعلیم ورکولو. ۲۷ خو هغه به بیا درته داسې ووائی
چې، زهٔ خو تاسو د سره نهٔ پېژنم چې د کوم ځائ نه راغلی
یئ. تاسو ټول بدکاران زما نه ورک شئ. ۲۸ بیا به هلته تاسو
ووینئ چې اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب او نور ټول پېغمبران د
خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې دی خو تاسو به هغه ځائ ته
غورزولے شئ چرته چې ژړا وی او د غاښونو چیچل وی،
۲۹ د دُنیا د هر ګوټ نه به خلق د خُدائ پاک د بادشاهۍ
مېلمستیا ته راځی. ۳۰ بېشکه یو څو کسان چې په کښې
آخر دی، هغوئ به د ټولو نه اول شی او یو څو کسان چې
اول دی هغوئ به د ټولو نه آخر شی.“

د يروشلم په باب کښې وير

٣١ په هم دغه وخت يو څو فريسيان راغلل او عيسیٰ ته يې
ووئيل چې، ”تهٔ د دې ځايه ووځه او لاړ شه ځکه چې
هيروديس ستا د وژلو نيت کړے دے.“ ٣٢ خو هغهٔ جواب
ورکړو، ”لاړ شئ او هغه ګيدړ ته ووايئ چې واوره. نن او سبا
به زهٔ پيريان وباسم او د شفا ورکولو کار به جارى ساتم او
په دريمه ورځ به خپل کار سر ته ورسوم. ٣٣ بيا هم ما ته
پکار دى چې زهٔ نن او سبا په خپله لاره تلل وکړم او په بله
ورځ هم، ځکه چې د نبى دپاره دا ناممکنه ده چې هغه دې د
يروشلم نه بغير په بل ځائ کښې مړ شى. ٣۴ اے يروشلمه،
اے د يروشلم ښاريې چې تهٔ نبيان وژنې او رسولان
سنګساروې کوم چې تا ته رالېږلے شوى دى. ما څو ځله دا
ارمان وکړو چې ستا بچى راغونډ کړم، داسې لکه چې چرګه
خپل بچى د وزرو لاندې راغونډوى، خو تا دا نهٔ غوښتل. ٣۵
وګوره، ستا کور تا ته وران ويجاړ پاتې کيږى او زهٔ تا ته دا
وايم چې تهٔ به ما تر هغې په سترګو نهٔ وينې ترڅو چې تهٔ دا
نهٔ وائې چې، بختور دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په
نوم راځى.“

د پړسوب بيمارى روغول

١۴ ١ د سبت په ورځ عيسیٰ د يو مشر فريسى په کور
کښې روټۍ خوړلو له ورغلو او د خلقو په هغهٔ نظر وُو. ٢
هلته يو سړے وو چې ورته د پړسوب بيمارى لګيدلې وه. ٣
عيسیٰ د شرعې د عالمانو او فريسيانو نه تپوس وکړو چې، ”د

سبت په ورځ خلقو له شفا ورکول روا دی او کهٔ نه؟" ۴ هغوئ لاجوابه پاتې شُو نو عیسیٰ هغه سړے د لاسه ونیولو او شفا يې ورکړه او رُخصت يې کړو. ۵ بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، "کهٔ چرې د سبت په ورځ ستاسو زوئ یا څاروے په کوهی کښې پرېوځی، ولې تاسو به هغه سمدستی راونهٔ باسئ؟" ۶ نو د هغوئ سره د دې خبرې هیڅ جواب نهٔ وو.

د کوربه او مېلمنو دپاره نصیحت

۷ کله چې عیسیٰ دا وکتل چې مېلمنو څنګه د عزت ځایونه کتل نو هغهٔ هغوئ ته دا مِثال تیر کړو، ۸ "کله چې تاسو څوک د وادهٔ روټۍ ته وغواړی نو د عزت په ځائ مهٔ کښېنئ. کېدے شی چې ستاسو نه څوک زیات عزتمند رابللے شوے وی. ۹ نو کوربه به راشی او تاسو ته به ووائی چې دې سړی ته خپل ځائ پرېږده او بیا به تهٔ په هغه وخت ډېر کچه شې کله چې تهٔ د ټولو نه وروستو کښېنې. ۱۰ کله چې تا ته بلنه درکړے شی نو لاړ شه او د ټولو نه وروستو کښېنه څکه چې کله چې کوربه راشی نو هغه به درته ووائی، زما آشنا، وړاندې راشه. نو ستا ټول ملګری مېلمانهٔ به ستا د هغه عزت تماشه وکړی، کوم چې تا ته درکړے شو. ۱۱ څکه چې هر هغه څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړے شی او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت شی." ۱۲ بیا عیسیٰ خپل کوربه ته وفرمائیل، "هر کله چې تهٔ د غرمې یا ماښام د روټۍ دپاره څوک راغواړې نو خپلو دوستانو، وروڼو، عزیزانو او امیرانو ګاونډیانو ته بلنه مهٔ ورکوه څکه چې هغوئ به هم تا ته بلنه درکړی او بدل به دې خلاص کړی. ۱۳ خو هر کله چې تهٔ دعوت کوې نو غریبانان، شل

کوڅو او ړانده راوبله، ۱۴ او دغه شان به تاسو برکت ومومئ
ځکه چې هغوئ تاسو ته د بدل درکولو جوګه نۀ دی، خو د
قيامت په ورځ به خُدائ پاک تاسو له د صادقانو سره اجر
درکړی.“

د لوئې مېلمستيا مِثال

۱۵ په دې خلقو کښې يو کس چې د عيسیٰ سره روټۍ ته
ناست وو نو په دې خبرې اورېدو سره يې هغۀ ته ووئيل،
”بختور دی هغه څوک چې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په
مېلمستيا کښې ګډون وکړی.“ ۱۶ عيسیٰ جواب ورکړو، ”يو
سړی د يوې لوئ مېلمستيا بندوبست کړے وو او ګڼ خلق
يې رابللی وُو. ۱۷ د روټۍ په وخت هغۀ خپل نوکر رابللے
شوو مېلمنو پسې ولېږلو او ورته يې ووئيل چې مهربانی
وکړئ، روټۍ تياره ده راشئ. ۱۸ خو هغوئ ټولو څۀ نه څۀ
بهانه وکړه. وړومبی ووئيل، ما يوه ټوټه زمکه اخستې ده، زۀ
ځم چې هغه وګورم. نو مهربانی وکړه زما عُذر قبول کړه.
۱۹ دوېم ووئيل چې، ما پينځۀ قلبې غوَيان اخستی دی، زۀ
ځم چې هغوئ جوت کړم. نو مهربانی وکړه، زما عُذر قبول
کړه. ۲۰ بل ووئيل، ما اوس اوس وادۀ کړے دے، په دې
وجه درتلے نۀ شم. ۲۱ کله چې نوکر واپس شو نو دا هر
څۀ يې خپل مالِک ته ووئيل. د کور مالِک په غصه شو او
نوکر ته يې ووئيل چې زر د ښار کوڅو او بازارونو ته لاړ شه
خواران، شل ګوډ او ړاندۀ راټول کړه او دلته يې راوله. ۲۲
نوکر ووئيل، صاحبه، ستا حکم په ځائ کړے شو خو بيا هم
ځائ شته. ۲۳ نو مالِک ورته ووئيل چې لاړ شه او لويو لارو
کوڅو ته ووځه او خلق په مِنت سره راوله چې زما کور د

دوئ نه ړک شي. (۲۴) خو دا درته وایم څوک چې اول رابللے شوی وُو په هغوئ کښې به یو تن هم دا روټۍ ونهٔ څکی."

د حضرت عیسیٰ د مریدی قیمت

(۲۵) اوس چې یوه لویه ګڼه د عیسیٰ سره جوړه شوې وه، هغهٔ هغوئ ته مخ راواړولو او ورته یې وفرمائیل، (۲۶) "هغه څوک چې زما مرید جوړیدل غواړی نو کهٔ هغه د خپل مور، پلار، ښځې، بچو، ورونړو، خوېندو او د خپل ځان نه زړهٔ صبر نهٔ کړی نو هغه زما مرید جوړیدے نهٔ شی. (۲۷) او کوم سړے چې خپله سولۍ په خپله نهٔ پورته کوی او په ما پسې نهٔ راځی، هغه زما مرید جوړیدے نهٔ شی. (۲۸) ولې په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه یو برج جوړول غواړی او د مخکښې نه به د خرچې اندازه ونهٔ لګوی چې په هغې یې سر ته رسولے شی او کهٔ نه؟ (۲۹) ګنې کهٔ چرې هغهٔ د دې بنیادونه ایښی وی او بیا یې سر ته نهٔ شی رسولے نو ټول لیدونکی به ورپورې خندا ګانې کوی. (۳۰) هغوئ به وائی چې دهٔ ته ګورئ چې کار یې شروع کړو او سر ته یې ونهٔ رسولو. (۳۱) یا کوم بادشاه به داسې وی چې هغه به د بل بادشاه سره د جنګیدو نه وړاندې دا اندازه نهٔ لګوی چې د لسو زرو کسانو سره زهٔ د هغه بادشاه مقابله کولے شم څوک چې د شلو زرو کسانو سره په ما حمله کوی؟ (۳۲) او کهٔ هغه نهٔ شی کولے نو د حملې کولو نه وړاندې به هغه خپله جرګه هغهٔ ته ورولیږی او د صُلح د شرطُونو به ورنه خواست وکړی. (۳۳) هم دغه شان تاسو کښې یو کس هم تر هغې زما مرید کیدے نهٔ شی ترڅو چې هغهٔ خپل ټول مال دولت ته شا کړې نهٔ وی.

بې‌خونده مالګه

۳۴ مالګه ښهٔ څيز دے، خو کهٔ مالګه بې‌خونده شی، نو بيا
به څنګه مالګينه شی؟ ۳۵ بيا دا نهٔ په زمکه او نهٔ په ډيران
پکاريږی، دا بس د عبث غورزولو ده. کهٔ څوک د اوريدو
غوږونه لری نو هغوئ دې واوری.“

د ورکې شوې ګډې مِثال

۱۵ ۱ ټول محصولچيان او نور بدکاره خلق راغونډ وُو
چې د عيسیٰ خبرې واوری. ۲ خو فريسيانو او د شرعې
عالمانو په خپلو کښې غوريدل شروع کړل او داسې لګيا وُو،
”ګورئ دا سړے خو ګناهګارانو ته هرکلے وائی او ورسره
خوراک هم کوی.“ ۳ نو عيسیٰ ورته دا مِثال تير کړو، ۴
”کهٔ چرې په تاسو کښې د يو تن سل ګډې وی او يوه ترينه
ورکه شی نو ولې هغه به دغه نورې يو کم سل تر هغې په تش
ميدان پرې نهٔ ږدی ترڅو چې يې هغه ورکه شوې موندلې نهٔ
وی؟ ۵ کله چې يې ومومی نو هغه به دا اوږو ته پورته کړی
او خوشحالی به وکړی، ۶ او کله چې هغه کور ته واپس
شی نو خپلو دوستانو او ګاونډيانو له به دعوت ورکړی او
ورته به ووائی، ما سره زما په خوشحالئ کښې شريک شئ.
ځکه چې ما خپله ورکه شوې ګډه بيا ومونده. ۷ دغه شان
زهٔ تاسو ته وايم چې په آسمان کښې هم دا رنګ د يو ګناه
ګار په توبه ګار کيدو بې‌حسابه خوشحالی کيږی، په نسبت د
هغه يو کم سلو صادقانو چې د توبې حاجت نهٔ لری.

د ورکې شوې سيکې مِثال

٨ يا دا چې کهٔ د يوې ښځې سره لس د سپينو زرو سيکې
وى او يوه ترېنه ورکه شى. ولې هغه به ډيوه نهٔ بلوى، کور به
نهٔ جارُو کوى او د کور ګوټ ګوټ به تر هغې نهٔ لټوى ترڅو
چې يې هغه مونده‌لې نهٔ وى؟ ٩ نو کله چې يې وموموى نو هغه
به خپلې ملګرې او ګاونډيانې راوبلى او ورته به ووائى چې ما
سره خوشحالى وکړئ ځکه چې ما خپله ورکه شوې سيکه
بيا وموندله. ١٠ زهٔ تاسو ته وايم چې د يو ګناه ګار په توبه
کولو د خُدائ پاک په فرښتو کښې هم دغه شان خوشحالى
کيږى.”

د ورک شوى زوئ مِثال

١١ عيسىٰ بيا وفرمائيل چې، ”د يو سړى دوه زامن وُو. ١٢
نو کشر خپل پلار ته ووئيل، پلاره، زما برخه جائيداد ما له
راکړه. نو پلار خپل جائيداد په هغوئ تقسيم کړو. ١٣ لږه
موده پس هغه کشر زوئ خپل ټول جائيداد خرڅ کړو، پېسې
يې پرې نغدې کړې او چرته لرې مُلک ته لاړو او هلته يې خپل
مال په بدچلنۍ دوره کړو، ١٤ کله چې هغهٔ هر څهٔ خرچ کړل
نو په هغه مُلک کښې سخت قحط راغلو او هغه ضرورتمند
شو، ١٥ نو بيا هغه په هم هغه مُلک کښې د يو زميندار سره
نوکر شو نو زميندار هغه خپلو پټو ته ولېږلو چې خنزيرانو له
د خوراک بندوبست وکړى. ١٦ د هغهٔ ډېر زړهٔ کېدو چې د
هغه پوستکو نه ګېډه ډکه کړى کوم چې به خنزيرانو خوړل
خو دهٔ ته د دې اجازت نهٔ وُو. ١٧ خو کله چې د هغهٔ عقل
سر ته راغلو نو وې وئيل، زما د پلار ټولو نوکرانو سره د خپل

ضرورت نه زيات خوراک شته او زۀ دلته د لوږې مرم. ﴿۱۸﴾ زۀ به لاړ شم خپل پلار ته به ووايم چې، پلاره، ما د خُدائ پاک او ستا خلاف ګناه کړې ده. ﴿۱۹﴾ نور زۀ د دې قابل نۀ يم چې زۀ ستا زوئ وګڼلے شم، نو ما خپل ځان سره نوکر کړه. ﴿۲۰﴾ نو په دې نيت هغه پاڅېدو او د خپل پلار کور طرف ته روان شو. خو هغه لا ډېر لرې وو چې د پلار پرې نظر شو نو زړۀ يې پرې درد وکړو او ورمنډه يې کړه او ورترغاړه وتو او ښکل يې کړو. ﴿۲۱﴾ خو زوئ ووئيل، پلاره، ما د خُدائ پاک او ستا خلاف ګناه کړې ده. د دې نه پس زۀ ستا د زوئ وئيلو قابل نۀ يم. ﴿۲۲﴾ خو پلار يې خپلو نوکرانو ته ووئيل، زر شئ. زما د ټولو نه ښۀ چُوغه راوړئ او دۀ ته يې ورواغوندئ او ګوته ورپه لاس کړئ او څپلۍ ورپه پښو کړئ. ﴿۲۳﴾ زمونږ هغه ښُکلے او څورب سخے راولئ او حلال يې کړئ او راځئ چې په شريکه خوشحالي وکړُو. ﴿۲۴﴾ ځکه چې زما دا مړ زوئ بيا راژوندے شو، دے خو ورک شوے وو او بيا وموندے شو. او دغه شان هغوئ خوشحالي شروع کړه. ﴿۲۵﴾ نو په هم دې وخت کښې مشر زوئ يې په پټو کښې کار کولو کله چې کور ته واپس راروان شو نو په لار کښې د ساز او ګډا آوازونه د هغۀ تر غوږه شُو. ﴿۲۶﴾ هغۀ د خپل يو نوکر نه تپوس وکړو چې دا څۀ مېله ده؟ ﴿۲۷﴾ نوکر ورته ووئيل، ستا وړور خپل کور ته راواپس شوے دے او ستا پلار هغۀ ته ښکلے سخے حلال کړو ځکه چې هغه يې روغ رمټ بيا موندلو. ﴿۲۸﴾ خو مشر زوئ يې غصه شو او کور ته د ننوتو نه يې اِنکار وکړو. د هغۀ پلار بهر راغلو او ورته يې مِنت زارى وکړه چې دننه راځه. ﴿۲۹﴾ خو هغۀ ورته په جواب کښې ووئيل، دا دومره کالونه ما ستا لکه د غلام په شان تابعدارى

کړې ده او کله مې هم ستا د حُکم نه مخ نۀ دے اړولے او تا
ما له يو چيلے هم نۀ دے راکړے چې ما پرې خپلو دوستانو
ته مېلمستيا کړے وے. ٣٠ خو چې اوس ستا دا زوئ
راغلو چې ستا مال يې په کنجرو والوځولو نو تا هغۀ ته
ښکلے سخے حلال کړو. ٣١ نو پلار يې په جواب کښې
ورته ووئيل، زما زويه، تۀ خو مدام ما سره يې او څۀ چې زما
دى هغه ټول ستا دى. ٣٢ نو مونږ ته څکه خوشحالى او
جشن کول په کار دى چې ستا دا مړ ورور اوس بيا
راژوندے شو، دے خو ورک وو او مونږ بيا وموندلو.“

د بې‌ايمانه ناظر مِثال

١۶ ١ بيا عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”يو
دولتمند سړى ته د هغۀ د ناظر په سر چا شکايت وکړو چې
هغه ستا مال الوځوى. ٢ نو هغۀ هغه راوبللو او ورته يې
ووئيل، دا ستا په حقله زۀ څۀ خبرې اورم؟ خپل حساب
کِتاب راوړه څکه چې د دې نه پس به تۀ زما ناظر نۀ يې. ٣
ناظر د ځان سره ووئيل، زما دا نېک چې مې د نوکرۍ نه
وباسى نو اوس به زۀ څۀ کوم؟ زۀ خو دومره تکړه نۀ يم چې
ختې لوټې وکړم او په خير غوښتلو هم شرمېږم. ۴ نو بيا
اوس زۀ په دې پوهېږم چې څۀ وکړم. چې کله مې دے د
نوکرۍ نه وباسى نو زما ډېر دوستان به زما مدد ته تيار وى.
۵ هغۀ د خپل مالِک قرضدارى ځان ځان له راوبلل او اول
کس ته يې ووئيل چې زما د مالِک په تا څومره قرض دے؟
۶ هغۀ جواب ورکړو، د زيتُونو تېل تقريباً درې زره ليټره.
هغۀ ورته ووئيل چې خپل بِل دې واخله او زر کښېنه او څلور

سوه يې وليکه. ۷ بيا يې بل ته ووئيل، او په تا څومره قرض
پاتې دے؟ هغۀ ورته ووئيل، سل بورۍ غنم. هغۀ ورته ووئيل،
خپل بِل دې واخله او اتيا بورۍ وليکه. ۸ او مالِک د خپل
بې‌ايمانه ناظر د دې هوښيارتيا ستائينه وکړه، ځکه چې د دې
پيړۍ خلق په خپلو کښې په لين دين کولو کښې د ايماندارانو
نه زيات هوښيار دی. ۹ نو ځکه زۀ تاسو ته وايم چې د دُنيا
په مال دولت خپل ځان له دوستان جوړ کړئ نو چې کله مال
دولت درنه لاړ شی نو دا خلق به تاسو په ابدی کور کښې
قبول کړی. ۱۰ کوم سړے چې په لږ کار کښې ديانتداره
وی، هغه به په غټ کار کښې هم ديانتداره وی او کوم سړے
چې په لږ کښې بدديانته وی، هغه به په ډېرو کښې هم بدديانته
وی. ۱۱ نو کۀ چرې تاسو ځان د دې دُنيا په دولت کښې
ديانتداره ثابت نۀ کړو نو په حقيقی دولت کښې به په تاسو
باندې څوک اِعتبار وکړی؟ ۱۲ او کۀ چرې تاسو په پردی
مال دولت کښې ځان بدديانته ثابت کړے وی نو بيا به داسې
څوک وی چې تاسو له به خپل مال دولت درکړی؟ ۱۳ يو
غلام هم د دوو مالِکانو خِدمت نۀ شی کولے، ځکه چې يا خو
به هغه د يو نه نفرت کوی او د بل سره مينه، او يا به هغه د
يو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خُدائ پاک او
د مال دولت دواړو يو ځائ خِدمت نۀ شئ کولے.“

شريعت او د خُدائ بادشاهت

۱۴ او فريسيان څوک چې په مال مئين وُو هغوئ چې دا
خبرې واورېدلې نو په عيسىٰ پورې يې خندا وکړه. ۱۵
عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دې دوکه
کوئ چې ګنې تاسو صادقان يئ خو خُدائ پاک ستاسو

زړونه پېژنی. ځکه چې کوم څيزونه چې د خلقو په نظر کښې د صِفت وی، هغه د خُدائ پاک په نظر کښې پليت وی. ۱۶ د يحيىٰ تر وخته د شريعت او نبيانو سلسله جاری وه. د دې نه پس د خُدائ پاک د بادشاهۍ د زيری بيان اوروليے شو نو د هر چا زړهٔ وو چې په هغې کښې داخل شی. ۱۷ د زمکې او آسمان ختمېدل د شريعت نه د يو حرف يا زبر قدرې ورانولو په نسبت آسان کار دے. ۱۸ کوم سړے چې خپله ښځه طلاقه کړی او د بلې سره وادهٔ وکړی نو هغه زنا کوی او هغه سړے څوک چې د طلاقې شوې ښځې سره وادهٔ وکړی نو هغه هم زنا کوی.

مالداره سړے او لعزر

۱۹ يو مالداره سړے وو چې کاسنی او د نرم کتان جامې يې اچولې او هره ورځ به يې ډېر په شان شوکت خلقو له دعوتونه ورکول. ۲۰ او يو عاجز سړے چې نوم يې لعزر وو او په وجود يې ډېرې دانې راختلې وې، د هغهٔ په دروازه کښې پروت وو. ۲۱ او هغه به د هغه ټوکړو خوړلو په طمع وو کومې به چې د دې مالداره سړی دسترخوان نه پاتې شوې وې، بلکې سپی به هم راتلل او د هغهٔ زخمونه به يې څټل. ۲۲ آخر يوه ورځ هغه عاجز سړے مړ شو او فرښتو يوړو او د اِبراهيم په غېږ کښې يې واچولو. هغه مالداره سړے هم مړ شو او ښخ کړے شو، ۲۳ او په عالمِ ارواح کښې چرته چې هغه په عذاب وو، هغهٔ چې پورته وکتل نو لرې يې لعزر د اِبراهيم په غېږ کښې وليدلو. ۲۴ هغهٔ چغې کړې، اے پلاره، اِبراهيمه. په ما رحم وکړه. دا لعزر راولېږه چې خپل د ګوتې سر په اوبو کښې لوند کړی چې زما ژبه پرې يخه کړی ځکه

چې زۀ په دې اور کښې ډېر په عذاب يم. ۲۵ خو اِبراهيم
ورته وفرمائيل چې، هغه وخت ياد کړه زويه. په دُنيا کښې
ټول نعمتونه ستا په نصيب وُو او ټولې بدبختئ د لعزر په
نصيب وې. اوس هغه دلته په آرام دے او تۀ په عذاب کښې
يې. ۲۶ خو بله خبره دا ده چې زمونږ او ستا تر مينځه يوه
لويه کنده ده چې د هغې نه نۀ څوک پورې وتلے شى او نۀ
تربنه څوک دېخوا راتلے شى. ۲۷ مالداره سړى جواب
ورکړو چې بيا نو پلاره، زۀ درته زارى مِنت کوم چې تۀ دے
زمونږ کور ته ولېږه ۲۸ چرته چې زما پينځۀ وروڼه دى چې
هغوئ خبرداره کړى، هسې نه چې هغوئ هم په دې عذاب
کښې ګېر شى. ۲۹ خو اِبراهيم ورته وفرمائيل چې د هغوئ
سره موسىٰ او نور نبيان شته، په کار دى چې دوئ هغوئ ته
غوږ ونيسى. ۳۰ خو هغۀ جواب ورکړو چې، نه، پلاره
اِبراهيمه. کۀ د مړو نه څوک هغوئ ته لاړ شى نو هغوئ به هله
توبه ګار شى. ۳۱ اِبراهيم جواب ورکړو، کۀ چرې هغوئ د
موسىٰ او د نورو نبيانو خبرو ته غوږ نۀ ږدى نو کۀ څوک د
قبر نه ورپاڅى هم نو هغوئ به پرې باور ونۀ کړى.“

د حضرت عيسىٰ يو څو خبرې

۱۷ ۱ عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”تيندکونه به
خامخا راځى خو چې د چا د لاسه دا راځى، د هغوئ په حال
افسوس دے. ۲ د هغۀ دپاره به دا ښۀ وى چې د هغۀ په
غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شى او په درياب کښې
وغورزولے شى، په ځائ د دې چې په دې وړو کښې يو له هم
تيندک ورکړى. ۳ خبردار اوسئ. کۀ چرې ستاسو ورور

څۀ ګناه وکړی نو وې رتۀ او کۀ هغه پښېمانه شی نو وې
بخښئ. ۴ او کۀ چرې هم هغه په ورځ کښې اووۀ ځله ستا
خلاف ګناه وکړی او بیا اووۀ ځله درله راشی او داسې ووائی
چې زۀ توبه کوم نو تۀ یې معاف کړه.“ ۵ مریدانو مالِک ته
ووئیل چې، ”زمونږ ایمان قوی کړه.“ ۶ نو مالِک ورته
جواب ورکړو، ”کۀ چرې ستاسو ایمان د شړشمو د دانې
هومره هم وی نو کۀ تاسو د تُوت دې ونې ته ووایئ چې د
بېخه ووځه او په سمندر کښې لاهو شه، نو دا به ستاسو حُکم
ومنی. ۷ کۀ چرې د یو کس نوکر د یوې او ګډو څرولو نه
راواپس شی، نو ولې د هغۀ نیک به ورته دا وائی چې زر راشه
او ما سره روټۍ ته کښېنه؟ ۸ نه، هغه به ورته دا وائی چې
زما روټۍ تیاره کړه، ملا تړلے ودرېږه او زما خِدمت کوه. او
تۀ به زما نه وروستو روټۍ وخورې. ۹ ولې هغه به د هغه
نوکر شُکر ګزاری ونۀ کړی چې د دۀ حکم یې منلے وو؟ ۱۰
دغه شان کله چې تاسو هغه هر څۀ چې تاسو ته یې حکم
شوے دے پوره کړئ نو بیا تاسو ته داسې وئیل په کار دی
چې مونږ د تعریف قابل نوکران نۀ یُو خو مونږ صرف خپل
فرض پوره کړو.“

د لسو جذامیانو روغول

۱۱ کله چې عیسیٰ یروشلم ته روان وو نو هغه د سامریه او
د ګلیل تر مینځه تېرېدلو. ۱۲ کله چې هغه یو کلی ته
ورسېدو نو لس جذامیان یې هلته ولیدل. هغوئ په څۀ فاصله
کښې ولاړ وُو، ۱۳ او عیسیٰ ته یې نعرې کړې، ”اے مالِکه،
په مونږ رحم وکړه.“ ۱۴ هر کله چې هغۀ هغوئ ولیدل نو
ورته یې وفرمائیل، ”لاړ شئ او خپل ځانونه اِمامانو ته

وښايئ.“ او کله چې هغوئ لا په لاره روان وُو نو هغوئ پاک
کړے شول. ۱۵ نو په هغوئ کښې چې يو تن خپل ځان روغ
وليدلو نو واپس شو او په چغو چغو يې د خُدائ پاک ثناء
ووئيله. ۱۶ هغه د عيسىٰ په پښو کښې پرېوتو او د هغهٔ
شکريه يې ادا کړه. او هغه يو سامرى وو. ۱۷ بيا عيسىٰ
وفرمائيل چې، ”ولې لس واړه پاک نهٔ کړے شوئ؟ نو هغه
نور نههٔ څهٔ شول؟ ۱۸ بې له دې يو مسافر نه بل يو هم داسې
نهٔ وو چې واپس راغلے وے او د خُدائ پاک ثناء يې وئيلے
وے؟“ ۱۹ او عيسىٰ هغه سړى ته وفرمائيل، ”پاڅه او لاړ
شه، خپل ايمان تهٔ جوړ کړې.“

د خُدائ پاک د بادشاهۍ راتلل

۲۰ فريسيانو د عيسىٰ نه تپوس وکړو چې، ”د خُدائ پاک
بادشاهى به کله راځى؟“ هغهٔ وفرمائيل چې، ”تاسو د نښو په
ليدلو دا نهٔ شئ وئيلے چې د خُدائ پاک بادشاهى به کله
راځى. ۲۱ نهٔ څوک داسې وئيلے شى چې ګورئ هغه دلته
ده. يا هلته ده. ځکه چې په حقيقت کښې د خُدائ پاک
بادشاهى ستاسو په مينځ کښې ده.“ ۲۲ بيا عيسىٰ مريدانو ته
وفرمائيل چې، ”داسې وخت به راشى چې تاسو به د اِبن آدم
د راتلو په طمع يئ خو تاسو به يې ليدلے نهٔ شئ. ۲۳ خلق به
تاسو ته وائى چې ګورئ هغه هلته دے يا دلته دے، خو هلته
مهٔ ځئ او مهٔ هغوئ پسې منډې وهئ. ۲۴ لکه څنګه چې
برېښنا د آسمان د يو سر نه تر بله سره پورې رسى، دغه شان
به د اِبن آدم راتلل وى. ۲۵ خو اول به هغه خامخا ډېر
مصيبت وزغمى او دا پيړۍ به يې رد کړى ۲۶ لکه څنګه
چې د نوح په زمانه کښې شوى وُو، هم هغه شان به د اِبن آدم

د راتلو په ورځو کښې وشی. ۲۷ هغوئ تر هغې ورځې پورې
خوړل څښل او ودونه يې کول ترڅو چې نوح خپلې کشتۍ ته
ننوتو او سېلاب راغلو او هغوئ ټول يې غرق کړل. ۲۸ او
لکه څنګه چې د لوط په زمانه کښې شوی وُو هغوئ هم
خوړل څښل او سوداګری يې کوله او بوټی يې کَرل او ودانۍ
يې کولې. ۲۹ خو په کومه ورځ چې لوط د سدوم نه ووتلو نو
د آسمان نه اور او ګوګړ وربېدل شروع شول او دوئ يې ټول
تباه کړل. ۳۰ دغه شان به د اِبن آدم د راتلو په ورځ هم وی.
۳۱ په هغه ورځ هر څوک چې د چت دپاسه وی او سامان
يې ښکته وی نو هغه دې د سامان اوچتولو دپاره هيڅکله هم
ښکته نۀ راکوزيږی او هم دغه شان څوک چې په پټی کښې
وی هغه دې کور ته نۀ واپس کيږی. ۳۲ د لوط ښځه رايادہ
کړئ. ۳۳ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به يې
بائيلی، خو څوک چې ځان بائيلی، هغه به يې وساتی. ۳۴ زۀ
تاسو ته وايم چې په هغه شپه به په يو کټ کښې دوه کسان
وی، يو به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی. ۳۵ او
دوه ښځې به يو ځائ مېچن کوی، يوه به واخستلے شی او
بله به پرېښودلے شی. ۳۶ دوه سړی به په پټی کښې وی، يو
به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی.“ ۳۷ هغوئ چې
دا واورېدل نو تپوس يې وکړو، ”دا به چرته وی مالِکه؟“
عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”چرته چې مرداره وی هلته به ټپوسان
راټوليږی.“

د يوې کونډې او د يو قاضی مِثال

۱۸ ۱ بيا عيسیٰ مريدانو ته يو مِثال ووئيلو، او ورته يې

دا وښودل چې هغوئ دې ضرور بار بار دُعا غواړی او زړۀ
دې نۀ بائيلی. ۲ نو هغۀ وفرمائيل چې، ”په يو ښار کښې يو
قاضى وو چې نۀ ورسره د خُدائ پاک يره وه او نۀ يې د
خلقو پرواه کوله. ۳ او هم په دغه ښار کښې يوه کونډه وه
چې هغه به بيا بيا هغۀ له راتله او ورته به يې وئيل چې زما د
مخالفينو او زما تر مينځه اِنصاف وکړه. ۴ ډېره موده هغۀ
اِنکار کولو خو آخر يې په زړۀ کښې ووئيل، حقه خو دا ده
چې زۀ نۀ خو د خُدائ پاک نه يرېږم او نۀ د خلقو پرواه کوم،
۵ خو اوس دا کونډه زما دپاره داسې بلا جوړه شوې ده او
زۀ به د دې حق دې له ورکړم، هسې نۀ چې په بار بار راتلو ما
تر پوزې راولی.“ ۶ بيا مالِک عيسىٰ وفرمائيل، ”تاسو دې
بې‌اِنصافه قاضى ته غوږ شئ چې دۀ څۀ ووئيل. ۷ نو ولې
خُدائ پاک به د خپلو غوره شوو دُعا نۀ اورى څوک چې
ورته شپه او ورځ زارى او مِنت کوى؟ ولې هغه به د دوئ په
مدد کولو کښې ډېر وخت ولګوى؟ ۸ زۀ تاسو ته وايم، هغه
به ډېر زر د هغوئ سره اِنصاف وکړى. خو کله چې اِبن آدم
دوباره راشى، نو ولې هغه به څوک ايماندار په زمکه پيدا
کړى؟“

د فريسى او يو محصولچى مِثال

۹ عيسىٰ هغه خلقو ته هم چې په خپل ځان يې باور کولو
چې مونږ صادقان يُو او نور يې سپک ګڼل، دا مِثال ووئيلو،
۱۰ ”دوه سړى د دُعا دپاره د خُدائ کور ته لاړل، يو فريسى
وو او بل محصولچى. ۱۱ فريسى ودرېدو او داسې دُعا يې
شروع کړه، اے خُدايه پاکه، ستا شُکر دے چې زۀ د نورو
خلقو په شان نۀ خو دوکه مار، نۀ بې‌ايمانه، نۀ زناکار او نۀ

لکه د هغه محصولچی په شان يم. ۱۲ زۀ په هفته کښې دوه
روژې نيسم او څۀ چې ګټم خُدائ پاک ته د هغې نه لسمه
ورکوم. ۱۳ خو محصولچی لرې ولاړ وو او پاس آسمان ته
يې نۀ کتل او خپله سينه يې وهله او وئيل يې، اے خُدايه پاکه،
په ما رحم وکړه، زۀ ستا ګناه ګار يم. ۱۴ زۀ تاسو ته وايم
چې هم دا سړے د هغه اولنی سړی نه زيات صادق کور ته
واپس لاړو، ځکه هر څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز
کړے شی او څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت
کړے شی."

ماشومانو له برکت ورکول

۱۵ خلقو عيسیٰ له خپل ماشومان راوستل چې د برکت
دپاره لاس پرې کيږدی. کله چې مريدانو دوئ وليدل نو وې
رټل. ۱۶ خو عيسیٰ هغه ماشومان راوبلل او وې فرمائيل،
"ماشومان ما ته راپريږدئ، دوئ مۀ منع کوئ ځکه چې د
خُدائ پاک بادشاهی هم د داسې خلقو ده. ۱۷ زۀ تاسو ته
رښتيا وايم، هر څوک چې د خُدائ پاک بادشاهی لکه د
ماشوم قبوله نۀ کړی، هغوئ به هيڅکله په دې کښې داخل نۀ
شی."

يو مالدار حاکِم

۱۸ يو حاکِم د عيسیٰ نه دا تپوس وکړو، "اے نيکه اُستاذه.
داسې څۀ وکړم چې د تل ژوندون وارث شم؟" ۱۹ عيسیٰ
هغۀ ته وفرمائيل، "تۀ ما ته نيک ولې وائې؟ د خُدائ پاک نه
بغير بل هيڅوک نيک نشته. ۲۰ تا ته د شريعت حُکمونه خو

معلوم دی، زنا مهٔ کوه، قتل مهٔ کوه، غلا مهٔ کوه، د دروغو
ګواهي مهٔ کوه او د خپل مور پلار عزت کوه.“ ۲۱ حاکِم
جواب ورکړو چې، ”ما د ځوانۍ نه په دې هر څهٔ عمل کړے
دے.“ ۲۲ د دې په اورېدو عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”په تا
کښې اوس هم د يو څيز کمے دے. لاړ شه، خپل ټول مال
حال خرڅ کړه او خوارانو له يې ورکړه، نو بيا به تهٔ د آسمان
خزانې ومومې. بيا راځه، او ما پسې شه.“ ۲۳ په دې خبرو د
حاکِم زړهٔ په ډوبېدو شو ځکه چې هغه ډېر مالداره سړے وو.
۲۴ عيسىٰ چې د هغهٔ حالات وليدل نو وې فرمائيل، ”د
مالداره دپاره د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل څومره
ګران کار دے. ۲۵ د يو مالداره سړی په نسبت د خُدائ
پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل د يو اوښ دپاره د ستنې په
سوری کښې تېرېدل آسان دی.“ ۲۶ چا چې دا واورېدل نو
تپوس يې وکړو، ”نو څوک به بيا خلاصون ومومی؟“ ۲۷
عيسىٰ جواب ورکړو، ”څهٔ چې د بنی آدم دپاره ناممکنه وی
هغه خُدائ پاک ته ممکن وی.“ ۲۸ پطروس ووئيل، ”وګوره
مونږ خپل کورونه پرېښی دی چې په تاسو پسې روان شو.“
۲۹ عيسىٰ وفرمائيل، ”زهٔ تاسو ته دا وايم چې چا چې د
خُدائ پاک د بادشاهۍ دپاره خپل کور، خپله ښځه، خپل
ورونه، خپل مور پلار او خپل بچی پرېښی دی ۳۰ نو هغه به
په دې دُنيا کښې به څو چنده ومومی او په آخر کښې به د تل
ژوندون بيا مومی.“

په دريم ځل د حضرت عيسىٰ د خپل مرګ او د بيا ژوندی کېدلو په حقله پېشګوئي

۳۱ عيسىٰ دولس مريدان ځان له کړل او ورته يې وفرمائيل،

”مونږ اوس يروشلم ته ځو او د اِبن آدم په حق کښې هر څۀ
چې د نبيانو په وسيله ليکلے شوى دى، هغه به پوره شى. ۳۲
هغه به غېريهوديانو ته حواله کړے شى، هغوئ به په هغۀ
پورې ټوقې وکړى او بد سلوکى به ورسره وکړى او توکاڼې به
پرې وتوکى. ۳۳ هغوئ به يې په کوړو ووهى او مړ به يې
کړى او په درېمه ورځ به هغه بيا ژوندے راپاڅى.“ ۳۴ خو
هغوئ په دې هيڅ ونۀ رسېدل او څۀ چې وئيلے شوى وُو،
مطلب يې د هغوئ نه پټ وو ځکه چې هغوئ يې په مطلب نۀ
پوهېدل.

په يريحو کښې د يو ړوند سړى بينا کول

۳۵ کله چې عيسىٰ يريحو ته نزدې شو نو يو ړوند سړے د
لارې په غاړه ناست وو او خير يې غوښتو. ۳۶ هغۀ چې د
ګڼو خلقو د تېرېدو آوازونه واورېدل نو تپوس يې وکړو چې،
”دا څۀ چل دے؟“ ۳۷ هغوئ خبر کړو چې، ”عيسىٰ ناصرى
په دې لاره تېرېږى.“ ۳۸ نو هغۀ چغې کړې، ”اے عيسىٰ د
داؤد زويه، په ما رحم وکړه.“ ۳۹ مخکښې چې کوم خلق
روان وُو، هغوئ ورته په سخته ووئيل چې، ”چپ شه.“ خو
هغۀ چغې لا نورې هم زياتې کړې چې، ”اے د داؤد زويه. په
ما رحم وکړه.“ ۴۰ عيسىٰ ودرېدلو او خلقو له يې حُکم
ورکړو چې، ”دے ما له راولئ.“ کله چې هغه نزدې راغے نو
تپوس يې ترې وکړو، ۴۱ ”تۀ څۀ غواړې چې زۀ يې ستا
دپاره وکړم؟“ هغۀ ووئيل، ”مالِکه، زۀ خپل نظر غواړم.“ ۴۲
عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”بينا شه، تۀ خپل ايمان بچ
کړې.“ ۴۳ نو سمدستى هغه بينا شو او په هغۀ پسې روان
شو. او د خُدائ پاک ثنا يې وئيله. او ټولو خلقو چې دا ننداره

وليده نو د خُدائ پاک ثنا یې ووئیله.

حضرت عيسىٰ او زکای

۱۹ ۱ بيا عيسىٰ يريحو ته ننوتو او د ښار په مينځ کښې
تېرېدو. ۲ هلته زکای نومې يو سړے وو. دے د
محصولچيانو سردار او ډېر مالداره وو. ۳ د هغۀ دا تلوسه
وه چې عيسىٰ به څنګه سړے وى، خو په قد مندرے وو او د
ګڼو خلقو له وجې يې هغه ليدلے نۀ شو. ۴ نو هغۀ د خلقو
نه وړاندې منډه کړه او يوې تيتې ونې ته وختلو چې هغه
ووينى، ځکه چې عيسىٰ هم په دغه طرف روان وو. ۵ او
کله چې عيسىٰ هغه ځائ ته راورسېدو نو پورته يې وکتل او
وې فرمائيل چې، ”اے زکايه، زر راکوز شه. زۀ ضرور نن
ستا کور کښې مېلمه کېږم.“ ۶ نو هغه زر راکوز شو او ډېر
په خوشحالئ يې ورته هرکلے ووئيلو. ۷ نو خلقو چې دا
وليدل نو ټول ځان سره وغورېدل او وې وئيل، ”هغه د يو
ګناه ګار سړى کور ته ورغلو چې ورسره مېلمه شى.“ ۸
خو زکای ودرېدو او مالِک ته يې ووئيل، ”مالِکه، زۀ خپل نيم
مال خوارانو له ورکوم او کۀ ما له چا نه په دوکه باندې څۀ
اخستى وى نو هغۀ له به يو په څلور واپس ورکړم.“ ۹
عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”هم نن دې کور ته نجات راغلے
دے ځکه چې دے هم د اِبراهيم زوئ دے. ۱۰ ځکه چې اِبن
آدم دې له راغلے دے چې ورک شوى ولټوى او بچ يې
کړى.“

د لسو سيکو مثال

۱۱ د هغوئ لا دې ته غوږ وو چې عيسیٰ ورته يو مِثال
ووئيلو ځکه چې هغه اوس يروشلم ته رانزدې وو او د هغوئ
دا ګُمان وو چې د خُدائ پاک بادشاهی اوس زر په ښکاره
کېدو ده. ۱۲ هغهٔ وفرمائيل، ”د يو لوئ خاندان يو سړے په
اوږد سفر يو بل مُلک ته لاړو د دې دپاره چې هغه بادشاهت
حاصل کړی او بيا واپس راشی. ۱۳ خو اول هغهٔ خپل لس
نوکران راوبلل او هر يو ته يې په دې وينا د سرو زرو يوه يوه
سيکه ورکړه چې دوئ پرې سوداګری کوی ترڅو چې زهٔ
راواپس نهٔ شم. ۱۴ خو د خپل مُلک خلقو ورسره کينه کوله
او په هغهٔ پسې يې يوه جرګه ولېږله چې، مونږ دا سړے خپل
بادشاه کېدل نهٔ غواړو. ۱۵ خو بيا هم هغه د بادشاه په
حيثيت واپس راغلو او کومو نوکرانو ته چې يې پيسې ورکړې
وې هغوئ ته يې سوال جواب ولېږلو چې دا معلومه کړی چې
په دوئ کښې هر يو څومره ګټه کړې ده. ۱۶ وړومبے
راغے او وې وئيل، صاحبه، ستا د سرو زرو سيکې لس
نورې ګټلی دی. ۱۷ هغهٔ جواب ورکړو، شاباش، تهٔ ډېر ښهٔ
نوکر يې. ځکه چې تا په لږو کښې خپل ځان ايمانداره ثابت
کړو، تهٔ د لسو ښارونو حاکِم شوې. ۱۸ بيا دويم راغلو او
وې وئيل چې، مالِکه، ستا د سرو زرو سيکو پينځهٔ نورې
ګټلی دی. ۱۹ او هغهٔ ته يې ووئيل چې، تهٔ هم د پينځو
ښارونو حاکِم شوې. ۲۰ بيا بل نوکر راغلو او وې وئيل،
مالِکه، دا ستا د سرو زرو سيکه ده. ما دا په رومال کښې
انغښتې وه او سمباله کړې مې وه. ۲۱ زهٔ ستا نه يرېدم ځکه
چې تهٔ يو ظالم سړے يې. هغه څهٔ اخلی څهٔ چې ستا نهٔ وی

او هغه څۀ رېبې کوم چې تا کَرلی نۀ وی. ۲۲ هغۀ جواب
ورکړو، اے بد تميزه. زۀ به هم ستا په خولۀ تا سره اِنصاف
وکړم. تا ته دا معلومه وه چې زۀ يو سخت سړے يم او هغه
څۀ حاصلوم چې کوم ما نۀ وی ورکړی او هغه څۀ رېبم چې
کوم ما نۀ وی کَرلی؟ ۲۳ نو بيا تا ولې زما د سرو زرو سيکه
د صرافانو سره نۀ ده اېښې چې بيا ما په واپسۍ کښې سره د
ګټې اخستے وے. ۲۴ هغۀ حاضرينو ته مخ راواړولو او
وې وئيل چې، دغه د سرو زرو سيکه د دۀ نه واخلئ او هغۀ
له يې ورکړئ چې د چا سره چې لس دی. ۲۵ هغوئ جواب
ورکړو چې مالِکه، د هغۀ سره خو د اول نه لس دی. ۲۶ هغۀ
هغوئ ته وفرمائيل، زۀ تاسو ته دا وايم چې د چا سره چې څۀ
وی هغۀ ته به نور هم ورکړے شی تر دې چې ورسره لا نور
زيات شی، خو د چا سره چې څۀ نۀ وی د هغۀ نه به هغه څۀ
هم واخستلے شی کوم چې ورسره وی. ۲۷ خو زما هغه
دشمنانو چې زۀ بادشاه کېدل نۀ غوښتم، هغوئ راولئ او زما
په وړاندې يې قتل کړئ.“

په يروشلم کښې د عيسیٰ کاميابه استقبال

۲۸ د دې خبرو کولو نه پس عيسیٰ خپلو مريدانو نه مخکښې
يروشلم ته روان وو. ۲۹ هر کله چې هغه بيت‌ِفګے او
بيت‌ِعنياه ته ورنزدې شو کوم چې د زيتُونو په غرۀ ودان دی
نو هغۀ دوه مريدان د دې هداياتو سره ولېږل چې، ۳۰ ”دې
مخامخ کلی ته ورشئ نو چې څنګه ورننوځئ نو تاسو به يو
کوچانے ترلے وموموئ چې تر اوسه پرې هيچا لا سورلی نۀ
ده کړې. هغه پرانيزئ او دلته يې راولئ. ۳۱ او کۀ څوک
درنه دا تپوس وکړی چې تاسو دا کوچانے ولې پرانيزئ نو

ورته ووايئ چې زمونږ د مالِک په کار دے.“ ۳۲ دواړه په
مخه لاړل او هم هغه شان يې وموندل لکه چې عيسیٰ ورته
فرمائيلی وُو. ۳۳ او کله چې هغوئ کوچانړے پرانستو نو د
دې مالِکانو ترينه تپوس وکړو چې، ”تاسو دا کوچانړے ولې
پرانيزئ؟“ ۳۴ هغوئ جواب ورکړو چې، ”دا زمونږ د مالِک
په کار دے.“ ۳۵ او هغوئ کوچانړے عيسیٰ له راوستو، بيا
هغوئ په کوچانړی باندې خپلې جامې واچولې او عيسیٰ
ورباندې سورلی وکړه. ۳۶ کله چې هغه په لاره تېرېدو نو
خلقو ورته په لار کښې خپلې جامې غوړولې. ۳۷ اوس څهٔ
وخت چې هغه د زيتُونو د غرهٔ نه مخ په کوزېدو وو نو ټولو
ملګرو او مريدانو يې په هغه ټولو عجيبه معجزو چې هغوئ
ليدلې وې د خُدائ پاک ثنا ووئيله. ۳۸ ”مبارک دے هغه
راتلونکے بادشاه چې د مالِک خُدائ په نامه راځی. سلامتی
دې وی په آسمان کښې او جلال دې وی په اوچت آسمان
کښې.“ ۳۹ ځينو فريسيانو په دې ګڼه کښې عيسیٰ ته ووئيل،
”اُستاذه، خپلو مريدانو ته ووايه چې غلی شی.“ ۴۰ عيسیٰ
جواب ورکړو، ”زهٔ تاسو ته وايم کهٔ چرې هغوئ غلی پاتې
شی نو کاڼی بوټی به په چغو سر شی.“

د حضرت عيسیٰ د يروشلم په حال ژړل

۴۱ هر کله چې هغه نزدې راغلو، ښار يې وليدلو نو هغهٔ په
دې باندې وژړل، ۴۲ او وې فرمائيل، ”کهٔ چرې نن ورځ تا
ته دا معلومه وے چې کومه د خير لاره ده، خو نه، دا ستا د
نظر نه پټه ده. ۴۳ يو وخت به په تا داسې راشی چې ستا
دشمنان به ستا محاصره وکړی، هغوئ به ستا نه چاپير شی
او د هرې خوا نه به دې راګېر کړی. ۴۴ نو تاسو به سره د

خپلو بچو يو ځائ په زمکه راګزار کړی او ستا يو کاڼے به هم د بل کاڼی دپاسه پرې نۀ ږدی ځکه چې تاسو د خُدائ د خلاصون هغه مقرر وخت ونۀ پېژندلو.“

د خُدائ پاک کور پاکول

۴۵ عيسىٰ بيا د خُدائ کور ته ورننوتو او هغۀ هغه ټول خلق
چې د خُدائ په کور کښې يې سوداګرى کوله، وشړل ۴۶ او
ورته يې وفرمائيل، ”صحيفې فرمائى چې، ”زما کور به د دُعا
کور بللے شى،“ خو تاسو ترېنه د ډاکوانو اډه جوړه کړې
ده.“ ۴۷ د خُدائ په کور کښې به هره ورځ عيسىٰ تعليم
ورکولو. او مشران اِمامان او د شرعې عالمان د دۀ د وژلو په
تلاش کښې وُو چې د اولسى مشرانو مرسته هم ورسره وه.
۴۸ خو هغوئ په دې کښې بېوسه وُو، ځکه چې د خلقو د
عيسىٰ په خبرو يقين وو.

د حضرت عيسىٰ د اختيار په حقله تپوس

۲۰ ۱ يوه ورځ چې عيسىٰ د خُدائ په کور کښې خلقو
له تعليم ورکولو او ورته يې زيرے اورولو نو مشران اِمامان،
د شرعې عالمان او د قوم مشران ورله راغلل. ۲ او هغوئ
ورته ووئيل، ”مونږ ته ووايه چې تۀ دا کارونه په کوم اختيار
کوې؟ او دا اختيار تا له چا درکړے دے؟“ ۳ عيسىٰ هغوئ
له جواب ورکړو، ”زۀ هم ستاسو نه يو تپوس کوم، تاسو يې
جواب راکړئ ۴ چې د يحيىٰ بپتسمه د آسمان د طرف نه
وه او کۀ د انسان؟“ ۵ په دې هغوئ د يو بل سره په بحث
شول چې، ”کۀ چرې مونږ ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به

راته ووائی چې بیا تاسو په هغهٔ ایمان ولې رانهٔ وړو؟ ۶ خو
کهٔ چرې مونږ ووایو چې د انسانانو د طرف نه وه، نو ټول
خلق به مونږ سنګسار کړی ځکه چې هغوئ دا منی چې یحیئ
نبی وو.“ ۷ نو هغوئ جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نهٔ
یُو.“ ۸ نو عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”بیا به زهٔ هم دا درته ونهٔ
وایم چې زهٔ په کوم اختیار دا کارونه کوم.“

د انګورو باغ او د باغوانانو مِثال

۹ نو بیا عیسیٰ خلقو ته دا مِثال تیر کړو چې، ”یو زمیندار
وو چې د انګورو باغ یې ولګولو، او زمیندارانو له یې په اجاره
ورکړو او یو بل مُلک ته د ډیرې مودې دپاره لاړو. ۱۰ کله
چې موسم راغلو نو هغهٔ یو نوکر اجاره دارو له ورولیږلو چې
د هغوئ نه د هغهٔ د انګورو د پیداوار برخه وصول کړی خو
زمیندارو هغه ښهٔ ووهلو او خالی لاس یې واپس ولیږلو. ۱۱
هغهٔ بیا بل نوکر ورولیږلو خو هغوئ هغه هم ووهلو او بې‌عزته
یې کړو، او تش لاس یې واپس ولیږلو. ۱۲ هغهٔ بیا دریم
سړے ورولیږلو خو هغه یې هم زخمی کړو، او بهر یې
وغورزولو. ۱۳ بیا د انګورو د باغ مالِک ووئیل چې اوس ما
له څهٔ کول په کار دی؟ زهٔ به خپل خوږ زوئ ورولیږم. شاید
چې د دهٔ خاطر وکړی. ۱۴ خو هر کله چې اجاره دارو هغه
ولیدو نو یو بل ته یې ووئیل، دا د باغ وارث دے، راځئ چې
مړ یې کړو او میراث به یې مونږ ته پاتې شی. ۱۵ نو اجاره
دارو هغه د انګورو د باغ نه بهر وغورزولو او مړ یې کړو. نو
بیا تاسو دا ووایئ چې د انګورو د باغ مالِک به د هغوئ سره
څهٔ وکړی؟ ۱۶ هغه به راشی او دا ټول اجاره دار به مړهٔ
کړی او د انګورو باغ به بل چا له ورکړی.“ هر کله چې

هغوئ دا واورېدل نو وې وئيل، "خُدائ مهٔ کړه." ١٧ خو
عيسیٰ ورته ښېغ ښېغ وکتل او وې فرمائيل، "نو بيا د صحيفو د
دې عبارت څهٔ مطلب دے، "کوم کاڼے چې کِلکارانو رد
کړے وو هم هغه د کوټ سر کاڼے شو"؟ ١٨ هر څوک چې
د دې کاڼی سره ټيندک وخوری هغه به ټوټې ټوټې شی، او کهٔ
په هر چا دا راپرېوځی نو هغه به ريز مريز کړی." ١٩ د
شرعې عالمانو او مشرانو اِمامانو غوښتل چې هغهٔ ته هم په
هغه وخت لاس ورواچوی ځکه چې هغوئ ته دا پته ولګېدله
چې دا مِثال د هغوئ په خلاف دے خو هغوئ ورسره څهٔ ونهٔ
کړل ځکه چې هغوئ د خلقو نه يرېدل.

قيصر له محصُول ورکول

٢٠ نو هغوئ په دې لټون کښې وُو چې څنګه به يې راګير
کړو. نو جاسوسان يې پټ د صادقانو په جامه کښې ورولېږل
چې په هغهٔ کښې څهٔ داسې خبرې راپېدا کړی چې د هغې په
بهانه هغه راګير کړی او ګورنر ته يې حواله کړی. ٢١ هغوئ
د هغهٔ نه تپوس وکړو، "اُستاذه، مونږ په دې خبر يُو چې تهٔ
څهٔ وائې او کوم تعليم چې ورکوې هغه ټيک دے او د هيچا
طرفدارے نهٔ کوې خو په رښتيا سره د خُدائ پاک د لارې
تعليم ورکوې. ٢٢ نو بيا مونږ ته دا ووايه چې د روم قيصر
له محصُول ورکول روا دی او کهٔ نه؟" ٢٣ عيسیٰ د هغوئ په
چل پوهه شو نو ورته يې وفرمائيل، ٢٤ "ما ته د سپينو زرو
يوه سيکه وښايئ. په دې د چا تصوير دے او د چا نوم؟"
هغوئ جواب ورکړو چې، "د قيصر." ٢٥ عيسیٰ ورته
وفرمائيل چې، "ښهٔ ده، قيصر ته خپل حق ورکړئ او خُدائ
پاک له خپل." ٢٦ دغه شان د خلقو په وړاندې د دوئ دا

کوشش چې هغه په خبرو کښې راګېر کړی کامياب نۀ شو، او د هغۀ په جواب هغوئ حق حېران او غلې پاتې شول.

د بيا ژوندی کېدلو په باب کښې تپوس

۲۷ بيا ځينې صدوقيان څوک چې د قيامت نه منکر دی هغۀ له راغلل. ۲۸ او د هغۀ نه يې داسې تپوس وکړو چې، "اُستاذه، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې کۀ د چا ورور مړ شی او ښځه يې پاتې شی او بچی يې نۀ وی نو بل ورور دې هغه کونډه وادۀ کړی او د هغۀ نسل دې پېدا کړی. ۲۹ نو اوس اووۀ وروڼه وُو. ورومبی وادۀ وکړو او بې‌اولاده مړ شو. ۳۰ بيا دويم هغې ښځې سره وادۀ وکړو، ۳۱ بيا دريم هغې سره وادۀ وکړو هم دغه شان اووۀ واړه مړۀ شول خو د يو هم اولاد ونۀ شو. ۳۲ آخر هغه ښځه هم مړه شوه. ۳۳ د قيامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی ځکه چې اووۀ واړو وروڼو ورسره وادۀ کړے وو؟" ۳۴ عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، "د دې دُنيا سړی او ښځې وادۀ کوی، ۳۵ خو هغه څوک چې د بلې دُنيا لائق ګڼلے شوی دی، هغوئ به نۀ وادۀ کوی نۀ به وادۀ کيږی. ۳۶ ځکه چې د هغې نه پس به هغوئ نۀ مری، هغوئ به د فرښتو په شان وی. ځکه چې هغوئ د مرګ نه پس بيا راژوندی شوی دی نو ځکه د خُدائ پاک بچی ګڼلے کيږی. ۳۷ او دا چې مړی به راژوندی کولے شی، دا خو موسیٰ په خپله هم د جاړو د سوزولو په واقعه کښې بيان کړے دے چرته چې د مالِک خُدائ په حقله فرمائی، "د اِبراهيم خُدائ پاک، د اِسحاق خُدائ پاک او د يعقوب خُدائ پاک." ۳۸ نو هغه د مړو خُدائ پاک نۀ دے، بلکې د ژوندو خُدائ پاک دے. د هغۀ په نزد ټول ژوندی دی."

٣٩ په دې د شرعې ځينو عالمانو ووئيل، "اُستاذه، ډېر ښۀ دې ووئيل." ٤٠ او د دې نه پس په چا کښې دا جرأت نۀ وو چې د هغۀ نه بل سوال وکړى. ٤١ بيا عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، "هغوئ بيا دا څنګه وائى چې مسيح د داؤد زوئ دے؟ ٤٢ ځکه چې داؤد په خپله په زبور کښې فرمائى چې، "مالِک زما مالِک ته وفرمائيل، زما ښى لاس ته کښېنه، ٤٣ ترڅو چې زۀ ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نۀ کړم." ٤٤ داؤد خو په خپله هغۀ ته مالِک وائى، نو بيا هغه د داؤد زوئ څنګه کېدے شى؟"

د شرعې عالمان ملامته کول

٤٥ د ټولو خلقو په وړاندې عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ٤٦ "د شرعې د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لويو لويو چوغو کښې ګرځى او په بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحاليږى او په عبادتخانو او په مېلمستياو کښې د مشرى په ځائ کښېناستل غواړى. ٤٧ هم دا هغه خلق دى چې د کونډو مالونه خورى او د ريا اوږدې اوږدې دُعاګانې کوى، دوئ به د ټولو نه سخته سزا مومى."

د کونډې ښځې شکرانه

٢١

١ عيسىٰ چې پاس وکتل نو وې ليدل چې مالداره خلق د خُدائ د کور په خزانه کښې خپلې شکرانې اچوى. ٢ او هغۀ يوه غريبه کونډه وليدله چې دوه د تانبې سيکې يې ورواچولې. ٣ هغۀ وفرمائيل، "زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دې غريبې کونډې د دې نورو ټولو نه زياتې واچولې. ٤

ځکه چې دې نورو چې په شکرانې کښې څۀ هم واچول هغوئ د مال د زياتوالى په سبب واچول خو د هغې سره چې د خپلې ګزارې نه هم کم وُو، هغه ټولې يې واچولې“

د خُدائ پاک د کور د بربادېدو په حقله پيشګوئې

۵ ځينې خلقو د خُدائ د کور او د هغې د ښکلو کاڼو او په ورکړے شوو نذرانو چې ښائسته کړے شوى وُو، د هغۀ په حقله خبرې کولې. عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ۶ ”دا څيزونه چې تاسو وينئ، داسې وخت راتلونکے دے چې په دې کښې به يو کاڼے هم د بل دپاسه پاتې نۀ شى او ټول به ونړولے شى.“

د تکليفونو او ګړاونو نښې

۷ هغوئ عيسىٰ نه تپوس وکړو چې، ”اُستاذه، دا هر څۀ به کله پېښيږى؟ او د دې د رانزدې کېدو نښې به څۀ وى؟“ ۸ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”خيال کوئ چې څوک مو بې‌لارې نۀ کړى ځکه چې ډېر به زما په نوم راشى او دعوىٰ به کوى او وائى به چې زۀ عيسىٰ يم، او وخت نزدې راغلے دے خو هغۀ پسې مۀ ځئ. ۹ او کله چې تاسو د جنګونو او الې ګولې خبر واورئ نو مۀ وار خطا کېږئ ځکه چې دا څيزونه به ضرور اول کيږى خو لا به آخر وخت نۀ وى.“ ۱۰ بيا هغۀ دا وفرمائيل، ”قومونه به د قومونو په خلاف وى، بادشاهى به د بادشاهىِ مخالفت کوى. ۱۱ لوئې لوئې زلزلې او قحطونه، وباګانې به ځائ په ځائ راځى او په آسمان کښې به هيبتناکې او لوئې نښې ښکاره کيږى. ۱۲ خو د دې

هر څۀ کېدو نه مخکښې به هغوئ تاسو ونيسى او تاسو به
وزوروى. تاسو به عبادتخانو ته حواله کېږئ او بندى‌خانو ته
به اچولے کېږئ. تاسو به د بادشاهانو او حاکمانو په وړاندې
زما د نوم په سبب راوستلے شئ. ۱۳ نو دا به ستاسو دپاره
د ګواهۍ موقع وګرځى. ۱۴ خو ياد ساتئ چې د مخکښې نه
د خپلې صفائى په حقله د جواب ورکولو فکر مۀ کوئ، ۱۵
ځکه چې زۀ به په خپله تاسو ته د وينا داسې طاقت او
حِکمت درکړم چې ستاسو يو مخالف به هم د دې جوګه نۀ
وى چې ستاسو د خبرو مقابله وکړى يا يې دروغ ثابت کړى.
۱۶ تر دې چې ستاسو مور پلار، ورونړه، ستاسو خاندان او
دوستان به هم تاسو حواله کړى، په تاسو کښې به ځينې مړۀ
کړے شى، ۱۷ او زما د نوم په وجه به ټول ستاسو نه نفرت
کوى. ۱۸ خو ستاسو د سر يو وېښتۀ قدرې به هم ضائع نۀ
شى، ۱۹ د خپل صبر په وجه به تاسو ژوندون وګټئ.

د يروشلم د بربادېدو په حقله پېشګوئي

۲۰ خو کله چې تاسو دا ووينئ چې د يروشلم نه فوجونه
راچاپېر شوى دى نو تاسو پوهه شئ چې د هغې بربادى
رانزدې شوې ده. ۲۱ نو بيا هغه څوک چې په يهوديه کښې
دى، غرونو ته دې وتښتى. او څوک چې په ښار کښې وى،
هغوئ دې د ښار نه بهر وځى او څوک چې د ښار نه بهر په
کلو کښې وى هغوئ دې ښار ته نۀ ځى. ۲۲ ځکه چې په هم
دې وخت کښې به خُدائ پاک خپل بدل اخلى او څۀ چې
ليکلے شوى دى، هغه ټول به پوره شى. ۲۳ افسوس دے په
هغه ښځو چې په دغه وخت کښې اُميدوارې وى او په هغوئ
چې بچو له سينه ورکوى. ځکه چې په زمکه به ډېر لوئ

مصیبت شروع وی او په دې خلقو به لوئ غضب نازل وی.

(۲۴) هغوئ به په تُوره هلاک کړې شي او ټولو مُلکونو ته به لکه د قېديانو بوتلې شي او تر هغه وخت پورې به يروشلم د غېريهوديانو تر پښو لاندې وی ترڅو چې د غېرو قومونو زمانه پوره شوې نۀ وی.

د اِبن آدم راتلل

(۲۵) په نمر، سپوږمۍ او په ستورو کښې به خاص نښې ښکاره شی. د سمندر د شور او چپو نه به په زمکه ټول قومونه پرېشانه وی. (۲۶) په خلقو کښې به په زمکه د پېښېدونکو واقعاتو د يرې له کبله ساه پاتې نۀ وی ځکه چې آسمانی طاقتونه به لړزولې شوی وی. (۲۷) بيا به هغوئ دا ووينی چې اِبن آدم به په وريځو کښې په ډېر شان او شوکت سره راروان وی. (۲۸) کله چې دا هر څۀ پېښېدل شروع شی نو پاڅئ او بره وګورئ ځکه چې ستاسو خلاصون نزدې دے."

د اينځر د ونې سبق

(۲۹) بيا عيسیٰ هغوئ ته دا مِثال تير کړو چې، "د اينځر ونې ته وګورئ يا ټولو ونو ته. (۳۰) کله چې دا غوټۍ وسپړی نو تاسو به په خپله وينئ او پوهه به شئ چې اوړے رانزدې شوے دے. (۳۱) هم دغه شان چې تاسو دا هر څۀ په کېدو وينئ نو پوهه شئ چې د خُدائ پاک بادشاهی نزدې ده. (۳۲) زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دا موجوده پيړۍ به تر هغې ختمه نۀ شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونۀ شی. (۳۳) زمکه او

آسمان به فنا شی خو زما کلام به هيچرې فنا نۀ شی.

د بېدار اوسېدلو تاکيد

٣٤ خيال ساتئ او پام کوئ. خپل زړونه په بد مستئ، نشو او
په دُنياوی غمونو مۀ آخته کوئ، ځکه چې هغه ورځ ناګهانه
تاسو لکه د لټې راګېر نۀ کړی. ٣٥ ځکه چې هغه ورځ په هر
چا راتلونکې ده څوک چې په دې دُنيا کښې اوسېږی. ٣٦
خو هر وخت بېدار اوسئ او دا دُعا غواړئ چې تاسو د دې
پېښو په وخت کښې دومره تکړه يئ چې خپل ځان بچ کولے
شئ او چې د اِبن آدم په وړاندې د ودرېدو جوګه شئ.“ ٣٧
عيسیٰ دا ورځې د خُدائ په کور کښې په تعليم ورکولو تېرولې
او بيا به هغه د شپې تېرولو دپاره د زيتُونو غرۀ ته تلو. ٣٨ او
سحر وختی به ټول خلق د خُدائ کور ته راټولېدل چې د هغۀ
خبرې واوری.

د حضرت عيسیٰ د قتل سازش

٢٢ ١ خو اوس د پتيرې روټۍ د اختر ورځ رانزدې
شوې وه کومې ته چې د فسح اختر وئيلے شی. ٢ نو په
دې موقع مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو دا کوشش
کولو چې څۀ داسې بهانه ولټوی چې عيسیٰ قتل کړی، ځکه
چې هغوئ د خلقو نه يرېدل. ٣ خو بيا شېطان په يهوداه
اِسکريوتی کښې ورننوتو چې په هغه دولسو مريدانو کښې يو
وو. ٤ او يهوداه د مشرانو اِمامانو او د خُدائ د کور د
آفسرانو سره مشورې له لاړو چې داسې څۀ بهانه پيدا کړی
چې عيسیٰ به څنګه هغوئ ته حواله کړی. ٥ هغوئ ډېر

خوشحاله شول او د هغهٔ سره يې د پيسو وعده وکړه. ۶ نو هغه په دې کار رضا شو او بيا د داسې موقعې په تلاش کښې شو چې کله هغهٔ سره نور خلق نهٔ وی نو هغوئ ته به يې حواله کړی.

د فسح د اختر تيارے

۷ بيا د پتيرې روټۍ ورځ راغله په کومه ورځ چې د فسح ګډورے قربانی کېدونکے وو. ۸ نو عيسىٰ بيا پطروس او يوحنا د دې هداياتو سره ولېږل چې، "لاړ شئ او زمونږ دپاره د فسح خوراک تيار کړئ چې وې خورو." ۹ هغوئ تپوس وکړو چې، "ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تيار کړُو؟" ۱۰ هغهٔ جواب ورکړو چې، "څنګه چې تاسو ښار ته ننوځئ نو تاسو به يو سړے وينئ چې د اوبو منګے به وړی. هغه چې کوم کور ته ورننوځی نو هم هغه کور ته ورننوځئ. ۱۱ او د کور خاوند ته دا پيغام ورکړئ، اُستاذ وائی چې هغه د مېلمنو کمره کومه يوه ده چرته چې به زهٔ د مريدانو سره د فسح خوراک کوم؟ ۱۲ نو هغه به تاسو ته يوه لويه تياره کړے شوې بالاخانه وښائی، زمونږ دپاره هلته د فسح تيارى وکړئ." ۱۳ هغوئ لاړل او هلته يې هر څيز د هغهٔ د وينا په مطابق وليدلو. هغوئ د فسح دپاره تيارے وکړو.

د عشاء ربانی مقررول

۱۴ کله چې هغه وخت راورسېدو نو عيسىٰ سره د خپلو رسولانو روټۍ ته کښېناستو. ۱۵ هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل

چې، ”زما دا ډېر ارمان وو چې د مصيبت زغملو نه وړاندې
زۀ تاسو سره د فسح خوراک وکړم. ۱۶ ځکه چې زۀ تاسو
ته دا وايم چې د دې نه پس به زۀ تر هغې بيا دا روټۍ هيچرې
ونۀ خورم ترڅو چې د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې د دې
مقصد پوره نۀ شى.“ ۱۷ بيا عيسىٰ يوه پياله راواخسته او د
شُکر کولو نه پس يې وفرمائيل، ”دا واخلئ او په خپلو کښې
يې تقسيم کړئ. ۱۸ ځکه چې زۀ تاسو ته دا وايم چې د دې
نه پس به زۀ د انګورو رس بيا تر هغې ونۀ څښم ترڅو چې د
خُدائ پاک بادشاهى رانۀ شى.“ ۱۹ بيا هغۀ روټۍ راواخسته،
شُکر يې پرې وکړو او ماته يې کړه او هغوئ له يې ورکړه او
وې فرمائيل، ”دا زما بدن دے چې ستاسو دپاره ورکړے
کيږى. زما په ياد کښې دغه شان کوئ.“ ۲۰ او هم دغه شان
يې د روټۍ نه پس پيالۍ واخسته او وې فرمائيل چې، ”دا
پيالۍ زما په هغه وينه کښې کومه چې ستاسو دپاره توئيږى، د
خُدائ پاک او انسانانو تر مينځه نوے لوظ دے. ۲۱ خو
ګورئ، زما د مُخبر لاس هم ما سره په دسترخوان باندې
دے. ۲۲ ځکه چې اِبن آدم څنګه چې مقرر شوے دے، هغه
شان به مرګ ته ورځى، خو افسوس په هغه سړى دے چې په
اِبن آدم مُخبرى کوى.“ ۲۳ په دې خبره هغوئ په خپلو کښې
په بحث شُو چې په مونږ کښې به دا کار څوک کوى.

د لويوالى په حقله بحث کول

۲۴ بيا د هغوئ په مينځ کښې دا بحث شروع شو چې په
دوئ کښې به د ټولو نه لوئ څوک وى. ۲۵ خو عيسىٰ
وفرمائيل چې، ”د قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حکومت
کوى او څوک چې پرې اختيار لرى هغوئ ته د خلقو خير

خواه وئيلے کيږي. ۲۶ خو په تاسو کښې دې داسې نۀ وی.
په تاسو کښې دې د ټولو نه مشر ځان د ټولو نه کشر ګڼی او
ستاسو مشر دې لکه ستاسو د خادِم په شان وی. ۲۷ نو په
دوئ کښې څوک لوئ دے؟ هغه څوک چې روټۍ ته ناست
وی او کۀ هغه څوک چې خِدمت کوی؟ يقيناً هغه څوک چې
روټۍ ته ناست وی. خو زۀ دلته ستاسو په مينځ کښې د
خِدمتګار په شان يم. ۲۸ تاسو هغه خلق يئ چې زما په
آزميښتونو کښې ما سره ولاړ وئ. ۲۹ او اوس زۀ هغه
بادشاهی تاسو له درکوم کومه چې زما پلار ما له راکړې ده.
۳۰ نو تاسو به زما په بادشاهۍ کښې زما په دسترخوان
خوړل څښل کوئ، او په تختونو به د بنی اِسرائيلو د دولسو
قبيلو د فيصلو دپاره کښېنئ.

د حضرت عيسىٰ د پطروس د اِنکار پېشګوئي کول

۳۱ شمعونه، اے شمعونه، وګوره، خبردار شه. شيطان
غواړی چې هغه تاسو لکه د غنمو د دانو وښنډی. ۳۲ خو ما
ستا دپاره دا دُعا کړې ده چې ستا ايمان لاړ نۀ شی او کله
چې تۀ ما ته راوګرځې نو تۀ خپل وروڼه مضبوط کړه.“ ۳۳
پطروس جواب ورکړو چې، ”مالِکه، زۀ تا سره جيل او مرګ
ته هم تيار يم.“ ۳۴ عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل، ”پطروسه، زۀ تا
ته وايم چې نن شپه به چرګ تر هغې بانګ ونۀ وائی ترڅو چې
تۀ زما د پېژندګلو نه درې ځله اِنکاری نۀ شې.“

په خُدائ پاک باندې توکل کول

۳۵ عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”کله چې ما تاسو

بې‌پیسو، بې‌بټوې او بې‌پیزاره تش لاس لېږلی وئ، ولې تاسو د
څۀ څیز حاجتمند شوئ؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”نه.“
۳۶ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”اوس د چا سره چې بټوې وی،
هغه دې د ځان سره واخلی او خپلې کڅوړې دې هم ورسره
وی، او کۀ تُوره ورسره نۀ وی، نو هغه دې خپله چُوغه خرڅه
کړی خو تُوره دې واخلی. ۳۷ ځکه چې صحیفې فرمائی
چې، ”هغه په باغیانو کښې حساب کړے شو،“ او دا الفاظ به
ضرور زما په حقله پوره کیږی، بې‌شکه هر څۀ چې زما په
حقله لیکلے شوی دی، هغه به پوره کیږی.“ ۳۸ هغوئ
ووئیل، ”وګوره مالِکه، مونږ سره دا دوه تُورې دی.“ هغۀ
وفرمائیل، ”دا کافی دی.“

د زیتُونو په غر د حضرت عیسیٰ دُعا

۳۹ بیا عیسیٰ بهر ووتو او د خپل دستور په مطابق د زیتُونو
غر ته لاړو او مریدان هم ورسره وُو. ۴۰ هر کله چې هغه
هغه ځائ ته ورسېدو نو هغوئ ته یې وفرمائیل، ”دُعا وکړئ
چې د آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ.“ ۴۱ هغه په خپله د
هغوئ نه یو څو قدمه وړاندې لاړو، په ګوډو شو او دُعا یې
شروع کړه، ۴۲ ”اے پلاره، کۀ دا چرې ستا رضا وی نو دا
پیاله زما نه اخوا کړه. زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې
پوره شی.“ ۴۳ بیا یوه فرښته د آسمان نه راغله چې هغه
مضبوط کړی. ۴۴ او په سخته پرېشانئ کښې یې لا نوره هم
په جوش سره دُعا وکړه او د هغۀ خوله لکه د وینو د څاڅکو
په شان په زمکه څڅېدله. ۴۵ کله چې عیسیٰ د دُعا نه
پاڅېدو او خپلو مریدانو له راغلو نو هغوئ یې غم زپلی اوده
ومُوندل. ۴۶ هغوئ ته یې وفرمائیل، ”دا تاسو ولې اوده یئ؟

پاڅئ او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نهٔ شئ.“

د حضرت عیسیٰ مُخبری کول او د هغهٔ گرفتارول

٤٧ خو چې عیسیٰ لا دا خبرې کولې نو ډېر خلق راغلل، او یهوداه نومې سړے څوک چې د دولسو مریدانو نه یو وو، د هغوئ نه مخکښې وو. هغه عیسیٰ له راغلو چې ښکل یې کړی. ٤٨ خو عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”یهوداه، تهٔ د اِبن آدم مُخبری په ښُکلولو کوې څهٔ؟“ ٤٩ کله چې د عیسیٰ ملگرو دا ولیدل چې څهٔ کیږی نو هغوئ ووئیل، ”مالِکه، مونږ د خپلو تُورو نه کار واخلو څهٔ؟“ ٥٠ او په هغوئ کښې یو د مشر اِمام په نوکر گزار وکړو او د هغهٔ ښے غوږ یې پرې کړو. ٥١ خو عیسیٰ جواب ورکړو، ”بس مهٔ کوئ.“ بیا هغهٔ د هغه سړی په غوږ لاس کېښودو او روغ یې کړو. ٥٢ بیا عیسیٰ مشرانو اِمامانو او د خُدائ د کور حفاظت کوونکو آفسرانو او مشرانو ته کوم چې د هغهٔ نیولو له راغلی وُو وفرمائیل، ”ولې تاسو ما ډاکو گڼئ چې تُورو او کوتکو سره زما نیولو له راغلی یئ؟ ٥٣ زهٔ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په کور کښې وم نو تاسو ما ته لاس وانهٔ چولو خو اوس دا ستاسو دپاره موقع ده او د تورې تیارې اختیار.“

د حضرت عیسیٰ نه د پطروس اِنکار

٥٤ بیا یې عیسیٰ گرفتار کړو او د مشر اِمام کور ته یې بوتلو او پطروس ورپسې په څهٔ فاصله کښې وروستو روان وو. ٥٥ کله چې هغوئ د صحن په مینځ کښې اور بل کړو او گېرچاپېره ترې کښېناستل نو پطروس هم د هغوئ په مینځ کښې کښېناستو. ٥٦ نو بیا یوې وینځې چې د اور په رڼا

کښې هغه ولیدو نو ورته يې نبغ وکتل او وې وئیل، "دا سړے
خو هم ورسره وو." ۵۷ خو پطروس د دې نه اِنکار وکړو.
هغهٔ ووئیل، "اے ښځې، زهٔ يې څهٔ پېژنم؟" ۵۸ لږه شيبه
وروستو بل چا ولیدو او وې وئیل چې، "تهٔ خو هم په هغوئ
کښې يو يې." خو پطروس ووئیل چې، "نهٔ، زهٔ هغه نهٔ يم."
۵۹ يوه گينټه به تيره وه چې يو بل تن نور هم په کلکه ووئیل
چې، "بېشکه، دا سړے هم ورسره وو ځکه چې دے هم
گليلی دے." ۶۰ خو پطروس ووئیل، "سړيه، زهٔ خبر نهٔ يم
چې دا تهٔ لا څهٔ وائې." په هغه ساعت چې هغهٔ لا خبرې کولې
نو چرگ بانگ ووئیلو. ۶۱ بيا مالِک پطروس ته وکتل او
پطروس ته د مالِک خبرې رايادې شوې چې ورته يې فرمائيلی
ؤو، "نن هم په دې شپه د چرگ د بانگ وئيلو نه مخکښې به
تهٔ درې ځله زما نه اِنکاری شې." ۶۲ نو هغه بهر ووتو او په
چغو چغو يې وژړل.

د حضرت عيسیٰ سپکاوے او وهل

۶۳ کومو خلقو چې د عيسیٰ څوکيداری کوله، هغوئ
وربورې ټوقې وکړلې او وې وهلو. ۶۴ سترگې يې ورله
وتړلې او د هغهٔ نه يې بار بار دا تپوسونه کول، "کهٔ تهٔ نبی يې
نو مونږ ته دا ووايه چې تهٔ چا ووهلې." ۶۵ او دغه شان
هغوئ د هغهٔ نور ډېر سپکاوے هم کولو.

حضرت عيسیٰ د جرگې په وړاندې

۶۶ چې ورځ شوه نو اولسی مشران، مشران اِمامان او د
شرعې عالمان راټول شول او عيسیٰ يې د خپلې جرگې

وړاندې پېش کړو. ۶۷ هغوئ ووئيل، ”مونږ ته ووايه چې تهٔ
په رښتيا مسيح يې؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”کهٔ زهٔ درته وايم نو
تاسو به په ما يقين ونهٔ کړئ. ۶۸ او کهٔ زهٔ درنه تپوس وکړم
نو تاسو به جواب رانهٔ کړئ. ۶۹ خو د دې نه پس به اِبن آدم
د خُدائ پاک ښي لاس ته ناست وی.“ ۷۰ هغوئ ټولو
ووئيل، ”نو بيا تهٔ د خُدائ پاک زوئ يې څهٔ؟“ هغهٔ جواب
ورکړو، ”دا تاسو وايئ چې زهٔ يم.“ ۷۱ بيا هغوئ ووئيل،
”ولې د دې نه پس مونږ ته د نورې ګواهۍ حاجت شته څهٔ؟
مونږ د دهٔ د خپلې خولې نه په خپله دا خبره واورېده.“

د حضرت عيسیٰ د پيلاطوس په وړاندې پېشی

۲۳ ۱ د دې سره ټوله غونډه پاڅېدله او عيسیٰ يې
پيلاطوس له بوتلو. ۲ او په دې وينا يې د هغهٔ خلاف دعویٰ
شروع کړه، ”مونږ دا سړے وليدلو چې زمونږ د قوم خلق
بې لارې کوی او قيصر ته د محصُول ورکولو نه خلق منع
کوی او وائی چې زهٔ مسيح بادشاه يم.“ ۳ بيا پيلاطوس د
هغهٔ نه تپوس وکړو، ”ولې تهٔ د يهوديانو بادشاه يې څهٔ؟“ هغهٔ
وفرمائيل چې، ”دا ستا وينا ده.“ ۴ نو بيا پيلاطوس مشرانو
اِمامانو او حاضرو خلقو ته ووئيل چې، ”زهٔ په دې سړی
کښې هيڅ جرم نهٔ وينم.“ ۵ خو هغوئ اِصرار وکړو چې،
”د هغهٔ تعليمات په ټوله يهوديه کښې خلق بلوه کوی. چې د
ګليل نه راشروع شو او تر دې ښاره راورسېدو.“

د حضرت عيسیٰ د هيروديس په وړاندې پېشی

۶ کله چې پيلاطوس دا واورېدل نو تپوس يې وکړو چې،

”ولې دا سړے ګلیلی دے څهٔ؟“ ۷ او چې د دې نه خبر شو
چې عيسىٰ د هيروديس د حکومت اختيار لاندې دے نو هغهٔ
دا مقدمه هيروديس له ولېږله څوک چې په خپله په هغه ورځو
کښې د يروشلم په دوره وو. ۸ کله چې هيروديس عيسىٰ
وليدو نو ډېر خوشحاله شو ځکه چې د هغهٔ په حقله يې
اورېدلى وُو او د ډېر وخت نه يې دا خواهش وو چې هغه
ووينى او په دې طمع وو چې د هغهٔ د لاس نه څهٔ معجزه
ووينى. ۹ هيروديس د عيسىٰ نه ډېر تپوسونه وکړل خو هغهٔ
هيڅ جواب ورنهٔ کړو. ۱۰ خو مشران اِمامان او د شرعې
عالمان راوړاندې شول او د عيسىٰ خلاف يې سخت اِلزامونه
شروع کړل. ۱۱ بيا هيروديس او د هغهٔ سپاهيانو د هغهٔ
سپکاوے وکړو او بې‌عزته يې کړو او په ځلېدونکو جامو
کښې يې پيلاطوس له واپس ولېږلو. ۱۲ هم په هغه ورځ
هيروديس او پيلاطوس دوستان شول، د دې نه وړاندې دوئ
په خپلو کښې دشمنان وُو.

په حضرت عيسىٰ د مرګ فتوىٰ

۱۳ پيلاطوس بيا مشران اِمامان، مشران او څهٔ نور خلق
راوبلل، ۱۴ او ورته يې ووئيل، ”تاسو دا سړے ما ته د خلقو
د بې‌لارې کولو په اِلزام کښې راوستے دے خو لکه چې تاسو
ګورئ ما په خپله ستاسو په وړاندې د هغهٔ نه معلومات وکړو
او په هغهٔ کښې مې هغه جرم ونهٔ موندلو چې تاسو پرې د
کوم دعوىٰ کړې ده. ۱۵ او نهٔ هيروديس په کښې څهٔ وموندل
ځکه چې هغهٔ هغه واپس ما له راولېږلو. دې نه دا پته لګى چې
دهٔ داسې څهٔ جرم نهٔ دے کړے چې د مرګ لائق وى. ۱۶ نو
زما په خيال د يو څو کوړو سزا تېرولو نه وروستو به يې

پرېږدم.“ ۱۷ د اختر په موقع به هغهٔ ته دا اجازت وو چې د
هغوئ په وینا یو قېدی آزاد کړی. ۱۸ خو هغوئ ټولو په
جمع شور جوړ کړو، ”دا سړے ختم کړه. مونږ ته برابا آزاد
کړه.“ ۱۹ برابا هغه څوک وو چې په ښار کښې د بغاوت او
قتل په اِلزام کښې قېد کړے شوے وو. ۲۰ پیلاطوس هغوئ
ته بیا مخاطب شو او دا یې غوښتل چې عیسیٰ آزاد کړی.
۲۱ خو هغوئ چغې وهلې، ”دے په سولیٔ راځوړند کړئ.
دے په سولیٔ راځوړند کړئ.“ ۲۲ پیلاطوس په درېم ځل بیا
هغوئ ته ووئیل، ”ولې؟ دهٔ څهٔ ګناه کړې ده؟ ما هغهٔ کښې
داسې څهٔ جرم ونهٔ لیدو چې د مرګ سزا ورکړم، ځکه زهٔ به
د کوړو سزا ورکړم او بیا به یې آزاد کړم.“ ۲۳ خو هغوئ په
ټینګه او په چغو ووئیل چې، ”دے دې په سولیٔ کړے شی.“
او د هغوئ چغې ومنلے شوې. ۲۴ نو پیلاطوس دا فیصله
وکړه چې د هغوئ د خوښې کار دې وشی. ۲۵ هغهٔ هغه
سړے آزاد کړو چې هغوئ غوښتو څوک چې د بغاوت او
قتل په جرم کښې قېد شوے وو، او عیسیٰ یې د هغوئ
مرضیٔ ته وسپارلو.

د حضرت عیسیٰ په سولیٔ کول

۲۶ چې هغوئ عیسیٰ په سولیٔ کولو له بوتلو نو شمعون
کرینی نومې سړے یې راونیولو چې د کلی نه راتلو، سولیٔ یې
هغهٔ ته په اوږه کړه او هغه یې عیسیٰ پسې روان کړو. ۲۷ ډېر
خلق ورپسې وُو چې په کښې ګڼې ښځې هم وې، چې ځانونه
یې وهل او په هغهٔ یې ویر کولو. ۲۸ عیسیٰ هغوئ ته مخ
راواړولو او ورته یې وفرمائیل، ”اے د یروشلم لوڼو. ما پسې
ژړا مهٔ کوئ خو په خپل ځان او د خپل اولاد دپاره ویر

وکړئ. ۲۹ ځکه چې هغه ورځې راتلونکې دی چې هغوئ به
وائی چې شنډې بختورې دی، چې کله يې هم بچی نۀ دی
راوړی او کله يې هم سينه نۀ ده ورکړې. ۳۰ بيا به هغوئ
غرونو ته وائی چې په مونږ راوړغړئ. او غونډو ته به وائی
چې مونږ پټ کړئ. ۳۱ ځکه چې د شنې ونې دا حال وی نو
د وچې به څۀ حال وی؟“ ۳۲ د عيسیٰ نه بغير دوه نور
مجرمان هم وُو چې هغۀ سره په سولیٔ کولو له بوتلے شول.
۳۳ کله چې هغوئ کوپړی نومې ځائ ته ورسېدل نو هلته يې
هغه د دوو مجرمانو سره په سولیٔ کړو. يو يې د هغۀ ښی او
بل يې ورسره ګس لاس ته راځوړند کړے وو. ۳۴ عيسیٰ
وفرمائيل، ”پلاره، دوئ معاف کړه. ځکه چې هغوئ نۀ
پوهيږی چې څۀ کوی.“ سپاهيانو د هغۀ په جامو خسنے
واچولو او په خپلو کښې يې وويشلې. ۳۵ او خلق يې تماشې
ته ولاړ وُو او د هغوئ حاکمانو په هغۀ پورې ټوقې کولې،
”هغۀ خو نور خلق بچ کول، اوس دې خپل ځان بچ کړی کۀ
چرې دے په رښتيا د خُدائ پاک غوره شوے مسيح وی.“
۳۶ سپاهيانو هم په هغۀ پورې ټوقې وکړې او هغۀ له يې
سرکه ورکړه. ۳۷ او ورته يې وئيل چې، ”کۀ چرې تۀ د
يهوديانو بادشاه يې نو خپل ځان بچ کړه.“ ۳۸ د هغۀ د سر
دپاسه يې يوه تختیٔ لګولې وه چې پرې داسې ليکل وُو چې،
”دا د يهوديانو بادشاه دے.“ ۳۹ په هغه مجرمانو کښې يو
چې ورسره په څنګ کښې راځوړند وو عيسیٰ ته پېغور
ورکړو، ”ولې تۀ مسيح نۀ يې څۀ؟ نو بيا خپل ځان او مونږ هم
بچ کړه.“ ۴۰ خو دويم مجرم په دې هغه ورټلو او ورته يې
ووئيل چې، ”تۀ د خُدائ پاک نه نۀ يرېږې څۀ؟ تا ته هم د دۀ
په شان سزا درکولے کيږی. ۴۱ مونږ سره خو اِنصاف

شوې دې. مونږ ته خو د خپل عمل سزا مِلاو شوه، ولې دهٔ خو هيڅ بد کار نهٔ دې کړې.“ ۴۲ او هغهٔ ورته ووئيل، ”اے عيسیٰ، کله چې تهٔ خپلې بادشاهۍ ته ورسيږې نو ما هم ياد ساته.“ ۴۳ عيسیٰ جواب ورکړو، ”زهٔ تا ته دا وايم چې تهٔ به نن ما سره په جنت فردوس کښې يو ځائ يې.“

د حضرت عيسیٰ وفات کېدل

۴۴ د غرمې وخت وو او په ټوله زمکه تيارهٔ راخوره شوه او د ماسپښين تر درېو بجو پورې وه. ۴۵ نمر پټ شو او د خُدائ د کور پرده په مينځ دوه شوه. ۴۶ نو بيا عيسیٰ يوه تېزه کريکه وويسته او وې فرمائيل، ”اے پلاره، زهٔ خپل روح ستا لاسونو ته سپارم.“ او دې وئيلو سره يې ساه ورکړه. ۴۷ نو د دې هر څهٔ په ليدلو صوبه دار د خُدائ پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې، ”بېشکه چې دا سړے بېګناه وو.“ ۴۸ خو هغه ټول خلق چې دې تماشې ته راجمع شوی وُو کله چې هغوئ دا واقعه وليدله نو ماتم يې وکړو او کورونو ته واپس لاړل. ۴۹ د عيسیٰ ټول دوستان هلته لرې ولاړ وُو او کومې ښځې چې د ګليل نه ورپسې راغلې وې، هغوئ هم ورسره ولاړې وې او دا هر څهٔ هغوئ په خپله وليدل.

د حضرت عيسیٰ ښخول

۵۰ نو بيا هلته يوسف نومې يو سړے وو چې د جرګې ممبر او نيک او صادق سړے وو. ۵۱ د هغهٔ د هغوئ په دې فيصلې او صلاح کښې ورسره راضی نهٔ وو. چې د يهوديانو د ارمتيه ښارېي سره يې تعلق وو او د خُدائ پاک د بادشاهۍ په

انتظار وو. ۵۲ نو هغه بیا پیلاطوس له لاړو او د عیسیٰ لاش
یې ترې وغوښتو. ۵۳ بیا هغهٔ لاش د سولۍ نه راکوز کړو او
د کتان کفن یې ورکړو او په غار کښې یې په کنستلے شوی
قبر کښې کېښودو چې د دې نه وړاندې په کښې څوک
اېښودے شوے نهٔ وو. ۵۴ دا د تيارۍ کولو ورځ وه او د
سبت ورځ شروع کېدونکې وه. ۵۵ کومې ښځې چې ورسره
د ګليل نه راغلې وې هغوئ يوسف پسې وې او هغوئ قبر په
نښه کړو او دا يې کتل چې د عيسىٰ لاش يې څرته ښخ کړو.
۵۶ بيا هغوئ کور ته لاړې او عُود او لوبان يې تيار کړل خو
د شريعت په مطابق يې د سبت په ورځ آرام وکړو.

د حضرت عيسىٰ بيا ژوندی کېدل

۲۴ ۱ خو د اِتوار په ورځ سحر وختی هم هغه ښځې قبر
له راغلې او هغه تيارې کړې خوشبويۍ يې د ځان سره
راوړې. ۲ خو هغوئ د غار نه کاڼے رغړېدلے وليدو. ۳
خو کله چې هغوئ دننه ورغلې هغوئ د مالِک عيسىٰ لاش
هلته ونهٔ موندلو. ۴ دوئ لا په دې واقعه حېرانې ولاړې وې
چې ناګهانه دوه سړی په برېښناکو جامو کښې هغوئ سره
ودرېدل. ۵ هغوئ يرېدلې او خپل سرونه يې زمکې ته ټيټ
کړل خو سړو ورته وفرمائيل چې، ”تاسو ژوندی په مړو کښې
ولې لټوئ؟ ۶ هغه دلته نشته، هغه بيا ژوندے شوے دے.
تاسو هغه خبرې رايادې کړئ څهٔ وخت چې هغه لا په ګليل
کښې وو او درته يې کړې وې ۷ چې، اِبن آدم به ضرور د
ګناهګارو سړو لاسونو ته حواله شی او په سولۍ به کړے شی
او په دريمه ورځ به بيا ژوندے پاڅی.“ ۸ بيا هغوئ ته د

عیسیٰ خبرې وریادې شوې، ٩ او د قبر نه په واپسۍ هغوئ
دا ټولې خبرې هغه یوولسو مریدانو او نورو ټولو خلقو ته
واورولې. ١٠ دا مریم مګدلینی، یوانه او د یعقوب مور مریم
وه او دوئ سره نورې ښځې وې چا چې رسولانو ته دا خبرې
وکړې. ١١ خو دا خبرې هغوئ ته بېکاره ښکاره شوې او
په هغوئ یې باور ونۀ کړو. ١٢ خو پطروس پاڅېدلو او قبر
له په منډه لاړو او چې غار ته ورټیټ شو او دننه یې وکتل نو
هغۀ صرف د کتان کفن ولیدو، بیا هغه په دې شوې واقعه
کور ته په سوچونو کښې ډوب لاړو.

اِماوس ته تلل

١٣ هم په هغه ورځ اِماوس نومې کلی ته د دوئ نه دوه
کسان روان وُو چې د یروشلم نه تقریباً اووۀ میله لرې دے.
١٤ هغوئ په خپلو کښې یو بل سره په دې واقعاتو خبرې
کولې. ١٥ کله چې هغوئ یو بل سره په دې بحث کښې لګیا
وُو نو عیسیٰ په خپله راغلو او د هغوئ سره یو ځائ روان
شو. ١٦ خو د هغوئ په سترګو پرده اچولے شوې وه د دې
دپاره چې هغه ونۀ پېژنی. ١٧ هغۀ د هغوئ نه تپوس وکړو
چې، ”دا تاسو په تلو تلو کښې د یو بل سره په څۀ خبره بحث
کولو؟“ هغوئ غم زپلی ودرېدل. ١٨ نو په هغوئ کښې یو
کس چې نوم یې کلیوپاس وو ورته جواب ورکړو، ”ولې تۀ په
یروشلم کښې واحد مسافر یې چې د دې واقعې نه ناخبره یې
چې په تېرو څو ورځو کښې هلته څۀ شوی دی؟“ ١٩ هغۀ
ورته وفرمائیل چې، ”څۀ شوی دی؟“ هغوئ جواب ورکړو
چې، ”د عیسیٰ ناصری په حقله چې د خُدائ پاک او ټولو
خلقو په نظر کښې په کلام او عمل دواړو کښې یو زورَور نبی

وو. ۲۰ او زمونږ مشرانو اِمامانو او حاکمانو هغه حواله
کړو چې د مرګ حُکم پرې وشی او په سولۍ يې کړی. ۲۱
خو زمونږ دا طمع وه چې هم دے به بنی اِسرائيلو له
خلاصون ورکوی. خو نن دريمه ورځ ده چې دا واقعه شوې
ده. ۲۲ خو د دې هر څۀ نه علاوه زمونږ د قبيلې يو څو
ښځو مونږ په دې خبره حق حېران کړُو. هغوئ سحر وختی د
هغۀ قبر له تلې وې. ۲۳ خو چې هغوئ د هغۀ لاش ونۀ موندو
او د دې خبر سره واپس راغلې چې هغوئ ته فرښتې ښکاره
شوې او ورته يې وفرمائيل چې عيسیٰ ژوندے دے. ۲۴ نو
زمونږ يو څو ملګری قبر له لاړل او څۀ چې هغه ښځو وئيلی
وُو ربښتيا هم هغه شان وُو خو هغوئ هغه هلته ونۀ ليدو.“ ۲۵
عيسیٰ جواب ورکړو چې، ”اے نادانو خلقو تاسو څومره
ساده ګان يئ چې د نبيانو په کلام مو باور نۀ دے کړے. ۲۶
ولې د مسيح دپاره دا مقرر نۀ وُو چې هغه به دا زحمتونه
وزغمی او په خپل جلال کښې به داخل شی؟“ ۲۷ بيا عيسیٰ
د خپل ځان په حقله هغوئ ته د موسیٰ نه راواخله تر ټولو
نبيانو پورې هغه خبرې تشريح کړې کومې چې په صحيفو
کښې راغلې وې. ۲۸ کله چې هغوئ اِماوس کلی ته نزدې
شُو نو عيسیٰ خپل ځان داسې ظاهر کړو چې ګنې لا نور هم
مخکښې روان دے. ۲۹ خو هغوئ هغۀ ته په کلکه ووئيل
چې، ”مونږ سره پاتې شه اوس ناوخته دے توره شپه راروانه
ده.“ نو هغه ورسره لاړو او د هغوئ سره پاتې شو. ۳۰ کله
چې هغه د هغوئ سره خوراک ته کښېناستو نو روټۍ يې
راواخسته، شُکر يې پرې وويستو، ټُکړې يې کړه او هغوئ له
يې ورکړه. ۳۱ بيا د هغوئ سترګې وغړېدلې او هغه يې
وپېژندلو خو هغه د هغوئ د نظر نه غيب شو. ۳۲ هغوئ يو

بل ته ووئیل، "زمونږ په زړونو کښې څومره جذبه راغلې وه.
کله چې په لاره هغهٔ مونږ سره خبرې کولې او د صحیفو
تشریح یې کوله." ۳۳ بیا هغوئ هم په هغه وخت یروشلم ته
واپس روان شول. هلته هغوئ د هغه یوولسو مریدانو او نور
ملګرو سره ملاقات وکړو، ۳۴ او وئیل یې، "دا رښتیا دی
چې مالِک راژوندے شوے دے او شمعون ته ښکاره شوے
دے." ۳۵ نو بیا هغوئ دواړو ورته د خپلې لارې واقعه بیان
کړه چې هغوئ مالِک د روټۍ ماتولو په وخت کښې څنګه
وپیژندلو.

د حضرت عیسیٰ خپلو مریدانو ته څرګندېدل

۳۶ مریدانو لا دا خبرې کولې چې ناڅاپه عیسیٰ په خپله د
هغوئ په مینځ کښې ودرېدو او ورته یې وفرمائیل، "السلام
علیکم." ۳۷ هغوئ یرې او هیبت واخستل او په دې سوچ
کښې شُو چې ګنې پیرے یې ولیدو. ۳۸ خو هغهٔ ورته
وفرمائیل چې، "تاسو داسې وار خطا ولې یئ او ځان سره
ولې وایئ چې دا څوک دے؟ ۳۹ زما لاسونو او پښو ته
خیال وکړئ چې دا زهٔ په خپله یم. ما له لاس راوړئ او
وګورئ، د پیرى بدن نهٔ وى لکه څنګه چې زما دے." ۴۰
کله چې هغهٔ دا خبرې وکړې نو خپل لاسونه او پښې یې
هغوئ ته وښودل. ۴۱ د هغوئ د خوشحالۍ په وجه اوس لا
هم په هغهٔ باور نهٔ راتلو او حیران وُو، نو هغهٔ هغوئ ته
وفرمائیل چې، "تاسو سره د خوراک څهٔ بندوبست شته؟"
۴۲ نو هغوئ ورله د ماهی یوه وریته شوې ټکړه ورکړه. ۴۳
او هغهٔ واخستله او د هغوئ په وړاندې یې وخوړله. ۴۴
عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې، "دا زما هغه کلام دے چې کله

زهٔ تاسو سره وم نو درته به مې وئيل چې د موسىٰ په شريعت
کښې د نبيانو په صحيفو کښې او په زبور کښې چې څهٔ زما
په حقله ليکلے شوى دى، هغه به ضرور پوره شى.“ ۴۵ بيا
هغهٔ د هغوئ ذهنونه کولاو کړل چې په صحيفو پوهه شى. ۴۶
هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”د پخوا نه دا ليکلے شوى دى
چې مسيح به زحمت وزغمى او په دريمه ورځ به د مړو نه بيا
ژوندے پاڅى. ۴۷ او د هغهٔ په نامه به ټولو قومونو ته د
ګناهونو نه د توبې او د معافىٔ وعظ کولے شى. چې د
يروشلم نه به شروع شى. ۴۸ هم تاسو د دې هر څهٔ ګواهان
يئ. ۴۹ ګورئ، زهٔ تاسو ته هغه څوک درليږم د چا چې زما
پلار تاسو سره وعده کړې وه، خو په دې ښار کښې تر هغې
پاتې شئ ترڅو چې په تاسو آسمانى قوت نازل شوے نهٔ وى.“

د حضرت عيسىٰ آسمان ته ختل

۵۰ بيا عيسىٰ هغوئ بهر د بيتِعنياه پورې بوتلل او خپل
لاسونه يې اوچت کړل او هغوئ له يې برکت ورکړو. ۵۱ کله
چې هغهٔ هغوئ له برکت ورکولو نو هغه د هغوئ نه جدا شو
او آسمان ته پورته کړے شو. ۵۲ نو هغوئ د هغهٔ عبادت
وکړو او ډېر په خوشحالىٔ يروشلم ته واپس راغلل. ۵۳ او
هغوئ خپل ټول وخت د خُدائ پاک په کور کښې د خُدائ په
ثنا وئيلو کښې تېرولو.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹